

Class _____

Section _____

Book No. _____

Accession No. _____

M. 66

Digitized by the Internet Archive
in 2012 with funding from
CARLI: Consortium of Academic and Research Libraries in Illinois

<http://archive.org/details/synodusdioec00cath>

SYNODUS DIOECESANA
Leavenworthensis II.

Class _____

Section _____

Book No. _____

Accession No. _____

SYNODUS DIOECESANA

Leavenworthensis Secunda,

Diebus X. et XI. Augusti 1887.

IN ECCLESIA CATHEDRALI LEAVENWORTHI HABITA

AB ILLUSTRISSIMO AC REVERENDISSIMO

LUDOVICO MARIA FINK, O.S.B.

EPISCOPO LEAVENWORTHENSIS.

EX TYPIS P. T. FOLEY, LAURENTII, KAN.
1887.

INDEX GENERALIS.

Numerus marginalis indicat paginam.

ACTA SYNODI,	-	-	-	-	-	-	xiii
OFFICIALES SYNODI,	-	-	-	-	-	-	xv
SUPPLEMENTUM,	-	-	-	-	-	-	xviii
SYNODALES,	-	-	-	-	-	-	xix
PROEMIUM:	-	-	-	-	-	-	I
Caput I.—De Officialibus Dioeceseos,	-	-	-	-	-	-	I
Caput II.—De Consultoribus Dioecesanis,	-	-	-	-	-	-	2
Caput III.—De Examinatoribus Synodalibus,	-	-	-	-	-	-	3
Caput IV.—De Dioeceseos Divisione in Decanias, Rectorias et Missiones,	-	-	-	-	-	-	4
Caput V.—De Decanis vel Vicariis Foraneis,	-	-	-	-	-	-	6
Caput VI.—§1. De Clero Dioecesano,	-	-	-	-	-	-	6
§2. De Sacerdotibus Examinandis,	-	-	-	-	-	-	8
§3. De Collationibus Theologicis,	-	-	-	-	-	-	9
Caput VII.—§1. De Rectoribus et Eorum Adjutori- bus,	-	-	-	-	-	-	10
§2. De Administratione Temporali Missionum,	-	-	-	-	-	-	13
§3. De Cathedratico,	-	-	-	-	-	-	18
§4. De Juribus Stolae et Missarum Stipendiis,	-	-	-	-	-	-	19
§5. De Salario,	-	-	-	-	-	-	20
§6. De Domo Parochiali ejusque Su- pellectili,	-	-	-	-	-	-	22
§7. De Sacerdotibus Infirmis,	-	-	-	-	-	-	23
§8. De Sacerdotibus Lapsis,	-	-	-	-	-	-	24
§9. De Sacerdotibus Vagis,	-	-	-	-	-	-	25
§10. De Donariis Sacerdotibus Oblatis,	-	-	-	-	-	-	25

Caput	VIII.—De Vita et Honestate Clericorum,	-	26
Caput	IX.—De Religiosis,	- - - -	29
Caput	X.—De Sacramentis in genere,	- -	31
Caput	XI.—§1. De Sacramento Baptismi,	-	33
	§2. De Baptismo Neo-Conversorum		35
	§3. De Libro Baptizatorum,	-	35
Caput	XII.—De Sacramento Confirmationis,	-	36
Caput	XIII.—§1. De SS. Eucharistia,	- -	37
	§2. De Sacrificio Missae,	- -	37
	§3. De Sanctissimo Asservando,	-	40
	§4. De SSma Eucharistia Admi-		
	nistranda,	- - - -	41
	§5. De Praeparatione Puerorum ad		
	Primam S. Synaxin,	- -	42
	§6. De Modo Primam Puerorum		
	Synaxin Celebrando,	- -	43
	§7. De Frequenti S. Communione,		44
Caput	XIV.—De Sacramento Poenitentiae,	-	45
Caput	XV.—De Sacramento Extremae Unctionis		47
Caput	XVI.—De Sacramento Ordinis,	- -	48
Caput	XVII.—De Sacramento Matrimonii,	- -	49
	§1. De Bannorum Proclamatione,		49
	§2. De Matrimonio Fidelium,	-	50
	§3. De Matrimonii Mixtis,	- -	52
	§4. De Divortio,	- - -	54
	§5. De Dispensationibus,	- -	54
Caput	XVIII.—De Cultu Divino,	- - -	55
	§1. De Altaris Supellectili,	- -	55
	§2. De Expositione SS. Sacramen-		
	ti Solemni,	- - - -	57
	§3. De Expositione SS. Sacramen-		
	ti Privata,	- - - -	58
	§4. De Adoratione XL. Horarum,		59
	§5. De Luminaribus Liturgicis,	-	60
	§6. De Exercitiis Marianis et Qua-		
	dragesimalibus,	- - - -	61

§7. De Suffragiis Defunctorum, -	61
§8. De Vesperis, - - - -	62
§9. De Festo Dedicationis et Patronalis Ecclesiarum et de Die Dominica, - - - - -	63
§10. De Consecratione Annua ad SS. Cor Jesu et de Modo Peragendi Exercitia coram SSMo. Exposito, - - - - -	64
Caput XIX.—De Zelo Animarum, - - - -	65
§1. De Praedicatione Divini Verbi,	65
§2. De Catechizandis Parvulis,	67
§3. De Catechizandis Neo-Conversis	68
§4. De Ephemeridibus,	69
§5. De Visitatione Parochiae et de Libro Status Animarum, - - -	69
§6. De Profanis Festivitatibus, -	70
§7. De Societatibus Honestis et de Sodalitatibus, - - - - -	72
§8. De Societatibus Inhonestis, -	74
Caput XX.—§1. De Titulo ad Bona Ecclesiastica,	76
§2. De Aedificiis Ecclesiasticis,	77
§3. De Mediis Modisque Ecclesiae Sustentandae, - - - -	78
§4. De Collectis, - - - - -	80
§5. De Aedituis vel Curatoribus Ecclesiae, - - - - -	82
Caput XXI.—De Seminariis, - - - - -	83
§1. De Seminario Minore vel Praeparatorio, - - - - -	83
§2. De Seminario Majore, - - -	84
Caput XXII.—De Orphanotrophio, - - - -	85
Caput XXIII.—§1. De Libris Acceptarum et Expendarum Pecuniarum, - - -	86
§2. Directions for Keeping Church Accounts, - - - - -	87
Annual Financial Report, - - -	89

I.	Receipts, - - - -	89
II.	Expenses, - - - -	90
III.	Statement of Present Debts of the Church, - - - -	91
IV.	Summarized Statement, -	92
§3.	De Inventariis, - - -	93
a)	Pro Ecclesia, - - - -	93
b)	Pro Domo Pastorali, -	93
c)	Pro Schola Parochiali, -	93
Caput XXIV.—	De Scholis Catholicis, - -	94
§1.	De Obligatione Catholicae Edu- cationis, - - - -	94
§2.	De Commissione Examinato- rum Dioecesana, - - -	96
§3.	De Examine a Magistris Praes- tando, - - - -	97
§4.	De Commissione Examinato- rum Districtus, - - -	97
§5.	Quomodo in Expensis Solven- dis Agendum, - - - -	98
§6.	De Muneribus Rectorum quoad Scholas, - - - -	98
Caput XXV.—	§1. De Coemeteriis, - - -	99
	§2. De Testimonio Scripto Emp- toribus Tradendo, - -	101
	§3. De Sepultura Ecclesiastica, -	103
	§4. De Sepultura Ecclesiastica Deneganda, - - - -	103
Caput XXVI.—	De Visitatione Dioeceseos, - -	104
Caput XXVII.—	Libri pro Ecclesiis habendi, -	105
Appendix,	- - - - -	107
I.	De Privilegio quoad Recitationem Officii,	107
II.	§1. Act of Consecration to the Most Sacred Heart of Jesus for the Third Sunday in October, - - - -	107
	§2. An Act of Atonement for the First Friday of the Month, - - - -	110

—ix—

§3. Weihe-Act zum heiligsten Herzen Jesu für den Dritten Sonntag in October, - - - - -	112
§4. Allgemeine Abbitte für den Ersten Freitag im Monate, - - - - -	114
III. Regulations in Regard to Dispensations,	117
IV. Document to be Signed Guaranteeing Religious Liberty, - - - - -	118
Index Rerum Alphabeticus, - - - - -	119

ACTA SYNODI.

ACTA SYNODI.

Synodum II. Ill^{mus} ac Rev^{mus} Ludovicus Maria Fink O.S.B. convocavit per litteras, die 16. Julii 1887 ad clerum tam saecularem quam regularem datas, sequentis tenoris :

LUDOVICUS MARIA O.S.B.

DIVINA PROVIDENTIA ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA
EPISCOPUS LEAVENWORTHENSIS.

*Dilecto Clero Dioecesano tam Saeculari quam Regulari
Salutem in Domino:*

His litteris Synodum II., Deo adjuvante, celebrandam indicimus, quae omnino necessaria est ut Decreta Concilii Plen. III., quae in circumstantiis rerum impletu nobis possibilia erunt, executioni mandentur. Omnes Sacerdotes, qui curam animarum in Dioecesi exercent, Synodo interesse debent; hi omnes ad Ecclesiam Cathedralem die 10. Augusti hora 8. a. m. convenient, habitu clericali, superpelliceo et birreto induti.

Sacerdotes qui in propositis Dioecesibus Wichit. & Concord: curae animarum incumbunt, non invitamus, quia documenta authentica ante celebrationem Synodi de electione harum Dioecesium et nominatione Episcoporum modernorum expectamus, quo in casu convocatione istorum sacerdotum inanis evaderet. Qui sacerdotes canonico impedimento praepediti essent, excusationem dies saltem decem ante dictam celebrationem recognoscendam ad nos dabunt. Caeterum cum omne donum perfectum a Patre luminum expectandum debeat, orationi tam a clero quam a populo fideli sedulo incumbendum erit; quapropter ordinamus ut in Missis addatur oratio “Deus cui omne cor patet” ex

missa de *Spiritu Sancto* desumpta, et post Missam, parochi-alem dictam, celebrans cum populo Missam audienti *Pater & Ave* alta voce recitabit, a Dominica hanc publicationem insequente usque ad finem Synodi.

+ LUDOVICUS MARIA, O.S.B,
Ep. Leavenworth.

DEDIMUS LEAVENWORTH, KANSAS, die 16. Julii, 1887.

Festo Solemnis Commem. B. M. V. de Monte Carmelo.

A. T. ENNIS, *Secretarius.*

Die designato 10. Augusti ad horam 8. a. m., circiter septuaginta sex presbyteri adfuerunt; inter Missam absque cantu a Rev^{mo} ac Illmo Episcopo celebratam, sacerdotes SS^{mum} Corpus D. N. J. C. de ejus manibus receperunt. Post Missam Ill^{mus} ac Rev^{mus} Episcopus pontificalibus sese induit. Adm. Rev. Joannes F. Cunningham, V. G. ut presbyter assistens, Rev. Franciscus J. Wattron et Rev. Eugenius Bononcini, S. T. D. ut diaconi ad honorem; Rev. Leopold Bushart, S. J. et Petrus Kassens, O. S. B., ut diaconus et subdiaconus Synodi ministrarunt. Rev. M. Josephus Hill et Rev. Nicolaus Neusius magistri caeremoniarum fuerunt.

Post Sacrum inchoata est Synodus Solemni functione caeremoniarum a Pontificali Rom. praescriptarum. Ill^{mus} ac Rev^{mus} Ordinarius explanavit necessitatem et objectum hujus Synodi, et si quis esset, qui mutationem unius alteriusve decreti desideraret, is per procuratores cleri sententiam suam manifestaret.

Instante Promotore lecta sunt litterae de aperienda Synodo, Decreta Conc. Trid. sess. 23. de reformat, cap. I. et sess. 6. cap. I. de reformat.; et nomina officialium Synodi annuntiata sunt.

OFFICIALES SYNODI.

Promotor:

Admod. Rev. JOANNES F. CUNNINGHAM, V.G.

Procuratores Cleri:

Rev. FRANCISCUS J. WATTRON.

Rev. LUCAS GOTTBEOEDE, O.S.F.

Secretarii:

Rev. ADOLPHUS T. ENNIS.

Rev. JOSEPHUS R. ROSSWINKEL, S.J.

Notarius:

Rev. EUGENIUS BONONCINI, S.T.D.

Judices Excusationum et Querelarum:

Rev. FRANCISCUS M. HAYDEN.

Rev. THOMAS J. DOWNEY.

Magistri Caeremoniarum:

Rev. M. JOSEPHUS HILL.

Rev. NICOLAUS NEUSIUS.

Cantores:

Rev. TIMOTHEUS M. LUBER, O.S.B.

Rev. JOANNES REDEKER.

Rev. FRANCISCUS HERBERICHIS.

Rev. ALEXANDER BÜCHLER.

Post hac professionem fidei emiserunt omnes, qui ad eam tenebantur.

Proclamati sunt Officiales Dioeceseos.

Consultores Dioecesani:

Admod. Rev. JOANNES F. CUNNINGHAM, V.G.
R^{mus} INNOCENTIUS WOLF, O.S.B.D.D., Abbas.
Rev. ANTONIUS KUHLS.
Rev. THOMAS J. DOWNEY.

Promotor Fiscalis:

Admod. Rev. JOANNES F. CUNNINGHAM, V.G.

Examinatores Synodales:

R^{mus} INNOCENTIUS WOLF, O.S.B.D.D., Abbas.
Rev. RECTOR COLLEGII S. MARIAE.
Admod. Rev. LUCAS GOTTBEOEDE, O.S.F.
Rev. FRANCISCUS M. HAYDEN.
Rev. THOMAS C. MOORE, S.T.D.
Rev. ADOLPHUS T. ENNIS.

Commissio Scholarum Dioecesana:

Rev. PETRUS KASSENS, O.S.B.
Rev. FRANCISCUS M. HAYDEN.
Rev. THOMAS J. DOWNEY.

Pectores Missionarii Inamovibiles:

Rector Ecclesiae ASSUMPTIONIS, B.M.V., in urbe Topeka.
“ “ MATRIS DEI, “ “ Wyandotte.

Vocata sunt nomina Synodalium, cunctis qui aderant
“adsum” respondentibus, et circa decimam horam A. M.

prorogata est sessio ad horam secundam pomeridianam. Tempore statuto Synodales convenerunt in sacello Ecclesiae Cathedralis, et lecta sunt Statuta et animadversiones, quae facienda erant, offerebantur a Synodalibus.

Altera die hora septima antemeridiana Missa sine cantu pro defunctis sacerdotibus Dioeceseos ab Admod. Rev. Joanne F. Cunningham, V.G., oblata est. Postea pontificibus sese induit R^{mus} ac Ill^{mus} Episcopus, et officiales iidem ac in prima sessione ei assistebant.

Prosecutus est Secretarius lectionem Statutorum per titulos et nomina Synodalium vocata sunt. Verbis breviter per Rev^{mum} Episcopum ad Rev. Clerum factis, gaudium suum de bene absoluto opere et de vita Synodalium pia, quam tempore Synodi degebant, annuntians eos in pace dimisit benedictione Pontificali impertita, et clausa fuit sessio ultima.

SUPPLEMENTUM.

Defensor Vinculi;

Rev. THOMAS J. DOWNEY.

Vicarius Foranei:

Admod. Rev. JOANNES F. CUNNINGHAM super Comitatus Leavenworth, Atchison, Doniphan, Brown et Douglas.

Admod. Rev. ANTONIUS KUHLS super Comitatus Wyandotte, Franklin, Anderson, Johnson et Miami.

Admod. Rev. _____ super Comitatus Washington, Marshall et Nemaha.

Admod. Rev. EUGENIUS BONONCINI D.D. super Comitatus Cherokee, Labette, Montgomery, Chautauqua, Cowley, Elk, Wilson, Neosho et Crawford.

Admod. Rev. FRANCISCUS J. WATTRON super Comitatus Bourbon, Allen, Butler, Greenwood, Linn et Woodson.

Admod. Rev. FRANCISCUS M. HAYDEN super Comitatus Shawnee, Jackson, Jefferson, Osage, Pottowatomie et Wabaunsee.

Admod. Rev. DANIEL J. HURLEY super Comitatus Davis, Dickinson, Clay, Lyon, Riley, Morris, Coffey, Chase et Marion.

SYNODALES.

AD FUERUNT.

E Clero Saeculari.

Adm. Rev. Cunningham, Joannes F., V.G.

Rev. Bononcini, Eugenius, S.T.D.

“ Büchler, Alexander.

“ Butler, Thomas J.

Rev. Cavanaugh, Matthaeus D.

“ Curtin, Carolus D.

Rev. Dooley, Eduardus F.

“ Downey, Thomas J.

Rev. Ennis, Adolphus T.

Rev. Fowler, Nicolaus.

Rev. Gaydousek, Josephus.

“ Gerlach, Henricus.

Rev. Haffmans, Alphonsus.

“ Hardes, Josephus.

“ Harrigan, Michael F.

“ Hayden, Franciscus M.

“ Henry, Franciscus.

“ Herberichs, Franciscus.

“ Hill, M. Josephus.

“ Hudson, Bernardus.

“ Huhn, Martinus.

“ Hundhausen, Franciscus.

“ Hurley, Daniel J.

“ Hurley, Joannes A.

Rev. Jennings, Alexander W.

Rev. Kienhoefer, Adalbertus.

“ Kinsella, Thomas H.

“ Kulizek, Franciscus.

Rev. Leary, Joannes F.

“ Lee, Joannes.

“ Loehrer, Robertus.

Rev. McCaull, Thomas J.

“ McKernan, Bernardus J.

“ McNamee, Jacobus.

“ Meehan, Sylvester.

“ Meili, Aloysius M.

“ Moore, Thomas C., S.T.D.

Rev. Neusius, Nicolaus.

Rev. Pichler, Joannes.

Rev. Redeker, Joannes.

Rev. Schellberg, Gulielmus.

“ Schmandt, Joannes.

“ Schmickler, Matthaeus J.

“ Scholl, Philippus.

“ Shields, Patritius.

Rev. Timphaus, Henricus.

Rev. Verdan, Franciscus M.

Rev. Walleser, Joannes.

“ Ward, Joannes.

“ Wattron, Franciscus J.

“ Weikman, Albertus M.

“ Wieners, Augustus.

Rev. Zuacek, Franciscus.

E Clero Regulari.

Rev^{mus} Innocentius Wolf, O.S.B.D.D., Abbas.

Rev. Bradley, Mattheaus, O.S.B.

“ Bushart, Leopoldus, S.J.

Rev. DeMarteau, Suitbertus, O.S.B.

“ Duell, Anselmus, O.C.C.

Admod. Rev. Gottbehoede, Lucas, O.S.F.

Rev. Hohman, Henricus, O.S.B.

Rev. Kassens, Petrus, O.S.B.

Rev. Luber, Timotheus M., O.S.B.

Rev. McKeever, Placidus, O.S.B.

“ Mayer, Elias, O.C.C.

“ Mengwasser, Hermanus, O.S.B.

“ Meyer, Fridolinus, O.S.B.

Rev. Real, Josephus F., S.J.

“ Rosswinkel, Josephus R., S.J.

Rev. Stader, Joannes, O.S.B.

“ Stallo, Guido, O.S.F.

Rev. Walsh, Josephus, O.C.C.

“ Wiedeman, Otto, O.C.C.

“ Wolf, Ferdinandus, O.S.B.

Sacerdotes Extranei.

Rev. Flanigan, Petrus.

Rev. Gleeson, Michael J.

Rev. Monti, Defendens.

LEGITIME ABFUERUNT.

E Clero Saeculari.

Rev. Kuhls, Antonius.

Rev. O'Connell, Jacobus B.

Rev. Poupenez, Josephus A.

Rev. Schulze, Joannes H.

E Clero Regulari.

Rev. Brandstaeter, Alphonsus, O.C.C.

Rev. Cornelly, T. M., S.J.

Rev. Flick, Ludovicus, O.S.B.

“ Foley, J., S.J.

Rev. Gleeson, J., S.J.

Rev. Heinz, Gerard, O.S.B.

Rev. Knoll, Cyrillus, O.C.C.

“ Koumly, Pirminus M., O.S.B.

Rev. Long, Laurentius, O.S.F.

Rev. Niehaus, Bonifacius, O.S.F.

Rev. O'Neil, Thomas, S.J.

Rev. Peters, H., S.J.

“ Ponziglione, P. M., S.J.

Rev. Rimmele, J. T., S.J.

Rev. Schmidt, Matthaeus, O.S.F.

Rev. Tehan, J. F. X., S.J.

Rev. Weiss, Bartholomaeus, O.S.F.

STATUTA DIOECESANA.

PROCEMIUM.

DE SUPERIORUM PROMULGATIONE SYNODORUM.

1. Decreta Concilii Plenarii Baltimor. III. promulgamus, atque ab omnibus in Nostra Dioecesi observari jubemus. Decreta Concilii Plenarii Baltimor. II. denuo confirmamus. Decreta hujus Synodi Dioecesanae II., quae Decreta etiam Synodi Dioecesan. I. complectuntur quibus derogatum non fuerit, promulgamus et confirmamus.

CAPUT I.

DE OFFICIALIBUS DIOECSEOS.

2. Praeter Vicarium General. Officiales Dioecesis sunt: Quatuor Consultores Dioecesani ad tramitem Con. Plen. III. ad tres annos electi. Sex examinatores Synodales in Synodo electi, et in unaquaque Synodo insequentи eligendi, nisi Episcopus, facultate a Sancta Sede obtenta, auditis Consultoribus Dioecesanis, extra Synodus alios subrogabit.

3. Tres Commissarii Scholarum Dioecesani, quorum unus Praeses erit, ad biennium ab Ordinario nominantur. Decani vel Vicarii Foranei ad singulos Decanales Districtus ad biennium nominandi. Cum in causis Clericorum Instructionem S. C. P. F. “*Cum magnopere*” sequamur, Procuratorem Fiscalem, et ad causas matrimoniales Moderatorem, defensorem vinculi aliquos officiales, qui in Con. Plen. III. in propriis locis memorantur, constituimus.

CAPUT II.

DE CONSULTORIBUS DIOECESANIS.

4. Quamdiu in praesenti rerum statu capitula Cathe-

dralia erigi nequeunt, instituantur Consultores Dioecesani, sacerdotes pietate morumque integritate, sollicitudine pro animarum salute, doctrina, prudentia, rerum hominumque experientia, necnon sacrorum Canonum et dioecesanorum statutorum observantia, insignes. Ejusmodi consultores quatuor instituimus pro nunc. (C. Plen. III. 18.)

ELECTIO CONSULTORUM.

5. Consultores eligentur ad triennium. Episcopus ex sese eliget dimidiā partem; alteram dimidiā ex iis qui a clero dioecesano ipsi fuerunt propositi. Singuli sacerdotes ministerio in dioecesi fungentes Episcopo exhibebunt tria nomina pro unoquoque consultore seligendo, quin taxative aliquos designent. Casu quo triennium expirare contigerit tempore vacationis sedis episcopalnis, consultores in officio manebunt usque ad accessum novi Episcopi, qui intra sex menses a consecratione sua novam electionem Consultorum instituendam tenetur. (C. Plen. III. 19. 21.)

CONSILIIUM CONSULTORUM

6. detur collegialiter, et si ita videbitur secreto.

CONVOCATIO CONSULTORUM

fiet ab Episcopo bis vel quater in anno temporibus statutis; alias vero quoties ad pertractanda negotia erit necessaria. (C. Plen. III. 21.)

ATTRIBUTIONES CONSULTORUM.

7. Episcopus exquireret consilium eorum:

(1) Pro Synodo indicenda et publicanda. (2) In dismembratione alicujus parochiae, auditio etiam rectore missionis dismembrandae. (3) Si agatur de traditione missionis vel parochiae alicui religiosorum familiae, pro qua et venia S. Sedis necessaria erit. (4) Pro constituendis deputatis pro Seminariis Dioecesanis. Consilium Consultorum necessari-

um erit: (5) In eligendis novo Consultore et examinatoribus qui sunt loco Synodalium. (6) In alienatione vel permutatione bonorum ecclesiasticorum, quorum pretium \$5000 excedit, quando et permissio S. Sedis necessaria erit; item pro imponenda nova taxa, quae limites canonicos excedit, pro qua et recursus ad S. Sedem in singulis casibus requiritur. (C. Plen. III. 20.)

ADMINISTRATOR

8. vacantis Dioecesis consilium Consultorum adhibere tenetur juxta normam quoad Consultorum attributiones statutam. (C. Plen. III. 22.)

DE REMOTIONE CONSULTORUM.

9 Consultores inviti removeri nequeunt, nisi ex causa legitima et justa, et de consilio caeterorum consultorum. Justa aderit causa, si ob senectutem, infirmitatem et similia ad Consultoris partes obeundas, inhabilis effectus fuerit; item si graviter delinquendo munere consultoris sese indignum reddiderit; vel si propria culpa notabile famae detrimentum passus fuerit. In locum consultoris una vel altera via recedentis, Episcopus de consilio reliquorum Consultorum alium sufficiet. (C. Plen. III. 21.)

CAPUT III.

DE EXAMINATORIBUS SYNODALIBUS.

10. Examinatores in Synodo dioecesana vel, obtenta facultate S. Sedis, extra illam cum consilio consultorum eligantur. Si morte aut renunciatione aut alia causa eorum numerus deficiat, Episcopus de consilio consultorum alios subrogabit. Eorum munia erunt: examinare concurrentes ad missiones inamovibilitatis privilegio gaudentes, necnon confessarios approbандos; examinare ordinандos, juniores sacerdotes et alumnos admissionem in Seminarium quae-

rentes. Juramentum hi examinatores praestabunt, ut in No. 26. C. Plen. III. provisum est, quod hoc modo adimplatur: *Ego N. N. juro ac spondeo me munus meum sincere adimpleturum ac dona intuitu examinis non accepturum esse. Sic me Deus adjuvet et haec sancta Dei Evangelia.* (C. Plen. III. c. 3.)

CAPUT IV.

DIOECESIS DIVISIO IN DECANIAS, RECTORIAS ET MISSIONES.

11. Decaniis, qui erigentur, Decani vel Vicarii Foranei praesidebunt ut in Cap. V. statutum invenietur. Ordinarius habet jus Rectorias vel missiones constituendi earumque limites determinandi, Rectores designandi eorumque salarium statuendi.

12. Quamvis parochiae proprie dictae in hac Dioecesi non existant, distincti tamen districtus vel missiones, certis limitibus ab Ordinario descriptis, habentur parochiarum instar, intra quorum limites sacerdotes, vel ut inamovibiles vel ut amovibiles Rectores, seu quasi-parochi officia sua exercent.

13. Ut missio vel ecclesia ab Ordinario paroeciae instar haberí possit atque a Rectore inamovibili, sicut in Anglia, regatur, omnino necesse est, ut instructa esse debeat ecclesia congrua, (non ex ligno confecta) schola pro utroque sexu, domo sacerdotis usui accommodata et preventibus sufficientibus satis certis, ad sacerdotis, ecclesiae et scholae necessariam sustentationem. (Con. Plen. III. 33.)

14. Cum in eodem territorio plures pro populo diversae linguae et coloris paroeciae erigi possint, quae omnimoda ab invicem independentia gaudeant, volumus ut Fideles ejusdem labii vel coloris ad proximam ecclesiam ejusdem labii vel coloris pertinere noscantur, et a propriis Rectoribus

regantur iis in locis in quibus ab ecclesia labii vel coloris sui uno alterave milliario, moraliter sumpto, tantum distant; si in majore distantia ab ea habitant licitum iis erit ecclesiam quam maluerint ceu parochiale sibi eligere.

15. Pro urbibus in quibus plures ecclesiae ejusdem labii (et coloris) inveniuntur Episcopus terminos unicuique assignabit. Pro ecclesiis ruralibus ejusdem labii Fideles illam ecclesiam tamquam parochiale generatim habebunt, a qua minus distant, vel in singulis casibus ad quam facilior est accessus quamdiu res ita se habebit.

16. Quoad limites parochiarum vicinarum ruralium Rectores inter se conveniant juxta Statuta Dioecesis; in dubiis et quando inter se convenire non valent rem judicio Episcopi dirimendam subjicient. Si autem status rerum talis evaderet, ut Episcopus ipse limites paroeciarum ruralium vicinarum definire cuperet, id sui muneric esse omnino noscatur.

17. Fideles in districtu degentes in cuius ecclesia missa una alterave Dominica per singulos menses celebratur, aliam ecclesiam ceu quasi parochiale possessione scannorum sibi eligere valent in qua missa omniquaque Dominica et festis diebus celebratur, licet sit in majore distantia, dummodo ecclesiam sui districtus ad normam Statutorum sustentent; juribus quasi parochialibus in unaquaque ecclesia gaudeant.

18. Scamna locentur tantum ecclesiae membris vel fidelibus in numero praecedenti dictis. Personis vel familiis juxta statuta ad aliam ecclesiam pertinentibus non locentur nisi probationem satisfactoriam fecerint se scamna in ecclesia propria possidere. De pauperibus ad parochiam pertinentibus provisum est in his statutis Cap. XX. §3.

CAPUT V.

DE DECANIS VEL VICARIIS FORANEIS.

19. “Ad munus Decani tam momentosum hi presbyteri tantum eligendi sunt qui experientiam Sacri Ministerii jam adepti, doctrina, pietate ac prudentia sint praediti, quique tali modo auctoritatem suam exercere sciant, ut vere sint Episcopi sui oculi et aures discrete vigilantes, paterne monentes, fideliterque referentes num clerus et populus ut decet vivant, num proprius in ecclesiis cultus adhibeatur, num supellex, sacra praecipue, debito nitore conservetur, et visitationum decreta suae sint executioni mandata.” Con. Plen. III.

20. Munus Vicariorum Foran. erit: Collationibus theologicis sacerdotum in Decania praeisdere, invigilare presbyteris suae decaniae, de iis eorumque missionibus Episcopo referre saltem bis in anno, examinare libros ecclesiarum et annuas relationes aut per se aut per alium expertem impensis ecclesiae respectivae, sacerdotes recenter curam animarum in decania assumentes in sua officia immittere, librosque etc eis tradere; funeribus sacerdotum sui districtus et officiis sacris pro iis oblati praeesse, juniores sacerdotes consilio juvare, infirmis solicitudinem impendere, bona, et libros ecclesiarum vacantium conservare et custodire, Episcopum in decanatu visitationem peragentem ut convisitatores comitari, in quantum hic et nunc fieri poterit. C. Plen. II. III.

CAPUT VI.

§ I.

DE CLERO DIOECESANO.

21. Alumni Seminariorum antequam ad Subdiaconatum promovebuntur, qui *titulo missionis* ordinandi sunt, juramento sese obligabunt in perpetuum missionibus in Dioecesi inserviendi et quidem absolutio ab juramento ad S. C. Prop. pertinet. Excipitur casus in quo sacerdos ab una

Dioecesi in alteram ejusdem provinciae de consensu utriusque Ordinarii transgrediatur.

22. Praeter sacerdotes pro Dioecesi ordinatos et nunquam ex ea dimisso alii ad tramitem Conc. Plen. III. incardinatione formalis vel praesumpta ad eam pertinere valent. Sacerdos qui in Dioecesis adoptari desiderat Ordinarii sui litteras commendatitias affere debet; per triennium vel quinquennium probabitur. Sex mensibus antequam Dioecesi adscribatur, Episcopus adoptans a S. C. Prop. dispensationem ab juramento petat, qua obtenta novum juramentum in favorem suae Dioecesis recipiat, si sacerdos titulo missionis ordinatus fuerit, idque Episcopo, cui subditus fuit, significet, qua significatione recepta jurisdiction prioris Ordinarii cessabit. Formula juramenti a sacerdote subscripta in tabulario Episcopi servetur. Hac via incardinationis formalis perficitur. Praesumpta incardinatio tunc aderit si intra triennii vel quinquennii probationem Episcopus actum formalis incardinationis omiserit, tum quoad sacerdotes saeculares tum quoad regulares saecularizatos, qui consentiente S. C. Prop. ad experimentum admissi sunt.

23. Religiosi a votis dispensati et ex institutis suis egressi primo tantum ad missae celebrationem admitti possunt. Ante admissionem ad triennalem vel quinquennalem probationem Episcopus adoptans prius a Superioribus Ordinis vel Instituti secretis informationibus obtentis, eas ad S. C. P. F. remittat, hujus veniam sciscitans, qua obtenta peractoque triennal. vel quinquennal. experimento, ii, qui pro semper saecularizati sunt, clero Dioecesano incardinari possunt, dummodo prius de titulo canonico sibi providerint. Si *titulum missionis* assumunt simul juramentum Dioecesi in perpetuum inserviendi praestare tenentur.

24. Ex communi consilio et consensu utriusque Episcopi atque ipsius sacerdotis poterit is ex propria Dioecesi excorporari et in alteram incorporari absolute et immediate praetermissio probationis tempore. C. Plen. III.

25. Secundum Decreta supra memorata C. Plen. III. statuimus: Nullus sacerdos sive saecularis sive regularis saecularizatus, qui ad nostram Dioecesin forsan veniat, curamque animarum exerceat, tanquam candidatus ad incardinationem in Clerum Dioecesanum consideretur, nisi testimoniales litteras sui Ordinarii afferat in quibus petitio translationis in nostram Dioecesin ab ipso sancita sit, et ipse extraneus petitionem pro adoptione nobis in scriptis praesentet, ut Consultorum Dioecesanorum consilio subjiciatur; quo auditio tantum ad experimentum adscribi valet. Experimentum in omniquoque casu ad quinquennium extensum esse noscatur, nisi Episcopus quoad tempus dispensare desideret idque Candidato tempore opportuno insinuat. Sacerdos qui ad nostram Dioecesin ob valetudinem recuperandam aliamve causam Ordinario suo benevisam forsan veniat, nullam autem petitionem pro incardinatione nec litteras testimoniales Ordinarii sui, ut supra dictum est, ullo tempore porrexerit, tamquam hospes sacerdotalis habebitur, nullaque jura quoad incardinationem sortietur etsi plures annos in Dioecesi, nobis permittentibus, versatus sit facultatesque Dioecesanæ exercuerit.

§2.

DE SACERDOTIBUS EXAMINANDIS.

26. Ad mentem Conc. Plen. III. sacerdotes juniores quotannis saltem per quinque annos coram Episcopo ejusve delegato per Examinatores synodales examinabuntur. Examinationis tempus, materiae et alia hujusmodi suo tempore de mandato Ordinarii indicabuntur.

27. Si quis forsan quaestionibus propositis non satisficerit quinque annis elapsis, tot iteratis examinibus subiectetur quot nulla vel insufficientia ab examinatoribus fuerint declarata. Idem valet quoad eos qui sine Ordinarii dispensatione examen praescriptum non subierint. De singulis examinatis scripto exaretur judicium in Episcopi archivis.

custodiendum, quod non parum proderit in assignandis missionibus.

§3.

DE COLLATIONIBUS THEOLOGICIS.

28. Collationes theologicae pro Clero curam animarum exercente bis vel quater in anno instituentur. Materiae ex disciplinis theologicis sumenda ab Examinatoribus Synodalibus sub directione Episcopi praeparatae per eum ad Decanos mittantur. Unam saltem hebdomadem antequam collatio habeatur Decanus Clerum sui districtus convocabit, locum, diem et horam pro collatione indicabit.

29. Casus conscientiae solutio ab omnibus in scriptis exaretur et duo, quorum nomina ex urna sorte exierunt, responsa sua legant casumque discutiant. Aliis quaestionibus: de S. Scriptura, Theologia Dogmat. jure canonico et sacra Liturgia ab iis quibus in antecedente conventu Moderator id demandaverit, satisfiat.

30. Die et hora praestituti sacerdotes districtus decanalisi conveniant. Decanus qui Moderator conventui praesidet eum aperiet recitatione “Veni S. Spiritus” cum *Versicul.* et *Oratione* omnibus genuflexis. Postquam suam quisque occupavit sedem Moderator per horam circa quadrantem legat explicitque partem Statutorum Dioecesis, vel Concilii Plenarii II. III. Baltim. vel Concilii Oecumenici Trident. vel Vaticani, ut hoc modo lex in mentem revoletur inculceturque. Finiatur collatio recitatione *Pater* et *Ave* omnibus genua flectentibus. Collatio ne sit brevior hora una nec protrahatur supra horas duas.

31. Placet ut inter prandium lectio ex S. Scriptura vel ex alio libro in aedificationem audientium alta voce legatur. Decanus invigilet ut sacerdotes, in unum congregati, vitam bene ordinatam degant, et occasio detur ad conscientiae discussionem sacramque exhomologesin peragendam. Rebus theologicis religiosive absolutis bene sese recreare

valent modo honesto et decenti, qua in re conscientiam Decani oneramus.

CAPUT VII.

§ I.

DE RECTORIBUS EORUMQUE ADJUTORIBUS.

32. Jus assignandi sacerdotes ad regimen ecclesiarum vel missionum eosque titulo Rectoris insignire penes Ordinarium residet. Rector curam ecclesiae ipsi commissae tam spiritualem quam temporalem ad normam Statutorum Dioeceseos gerat.

33. Rectores, qui sunt amovibiles, ab una missione ad aliam aut ad aliud officium etiam inferius graves ob causas transferri valent, et Ordinarius non tenetur ad canonici processus instructionem. Cum autem agatur de eorum privatione ab officio Rectoris totali in poenam criminis vel reatus disciplinaris processus juxta Instructionem “*Cum magnopere*” et Conc. Plen. III. confici debet habita meritorum ratione. (*C. P. F. 20 Maj. 1887.*)

34. Cum ecclesiae legibus bonoque animarum regimini repugnet pluribus simul ex aequo competere rectoralem potestatem, declaramus ecclesiae vel congregationis administrationem solummodo Rectori a nobis designato competere; aliis autem sacerdotibus, ipsi in ministerio adjunctis, non licere quicquam aggredi contra ejus voluntatem. Ipsi autem Rectores erga auxiliarios suos boni patris partes agant, eosque verbo et exemplo aedificant et ad zelum pietatemque excitent et prudenti experientia moderentur. Rectores quae ad regimen missionis vel ecclesiae et ad ordinem domesticum spectant, ordinant, adjutores autem reverentia et obedientia ipsis obstringuntur. In Ecclesia Cathedrali Episcopus per sese vel per Rectorem curae ecclesiae providebit ut in Domino ipsi bene visum fuerit. Quoad Rectorum Coadjutores alias praeter supradictas regulas non

ferimus sed in singulis casibus providebimus, cum pro nunc Coadjutores in Cathedrali tantum existant.

35. Rectores inamovibiles ii sunt qui ad munus Rectoris in ecclesia Rectore inamovibili gaudente selecti sunt. Prima vice seligantur, si Episcopo placet, sine concursu praehabito Consultorum consilio; postea autem et emenso concursu juxta Concil. Plen. III. Tit. II. Cap. VI. ad tales ecclesias nominabuntur.

36. Rectores inamovibiles a missione sua definitive amovendi non sunt nisi instructo processu ad normam Instructionis "*Cum magnopere*" et ex causis in Jure Canonico nominatis, ad quas ex Concil. Plen. III. Tit. II. Cap. V. insuper et nominatim pertinent:

- I. Inobedientia pertinax in re magni momenti regulis ab Ordinario constitutis sive pro administratione rerum temporalium missionis, sive pro oneribus Dioecesis sublevandis.
- II. Aperta detrectatio mandatorum Ordinarii post repetitas admonitiones ad scholas catholicas erigendas vel sustentandas.
- III. Temeraria et repetita susceptio aeris alieni pro ecclesia, seu missione, vel pro ipso sacerdote sine Ordinarii licentia, aut manifesta inobedientia in solvendis debitibus contractis.
- IV. Collusio cum aedituis laicis ad dandum nomen ecclesiae (Note) in agnitionem falsam pecuniae veluti ipsi rectori debitae.
- V. Fraudulenta deceptio Ordinarii per deliberatam falsitatem in annua relatione status spiritualis ac temporalis in re magni momenti vergente ad grave damnum missionis ipsius.
- VI. Publica et perdurans infamatio quoad mores sacerdotiales, qua cura animarum grave damnum patiatur.
- VII. Si quis Rector inamovibilis ad administrandam missionem permanenter inhabilis, et quidem sine sua culpa, evaserit, is vel sua sponte renunciet, vel si constituendo Vicario cum congrua sustentatione provideri

nequeat, Episcopus sic irrationabiliter invitum amovere poterit. Sive autem amoto sive sponte renuncianti procurabit pensionem, quae ex Consultorum consilio congrua videbitur, eique titulum rectoris emeriti conservabit.

37. Ut omnia secundum ordinem quoad translationem Rectoris ab una ad alteram missionem vel aliud officium fiant, quae Cap. VII. §2. hic pertinentia invenientur observanda erunt, et, excepto casu necessitatis, qui dilationem non patitur, sacerdos transferendus circiter unum mensem ante translationem certior fiet.

38. Prohibemus sub gravi, quominus sacerdos subditos alienos, praeter casum necessitatis, absque nostra vel Rectoris proprii venia, ad sacramenta alia quam ad poenitentiam admittat et ad S. Communionem in ecclesia. Oblationes consuetae, quae occasione vetitae administrationis receptae fuerunt, Rectori proprio cum nominibus in registro describendis, si inscribenda sint, statim tradat.

39. Suspensionis poena irretiendum fore declaramus quemvis sacerdotem faventem aedituis aliisve qui jus in Rectoribus designandis vel rejiciendis sibi usurpare attentarent, aut aliis modis auctoritatis Episcopalis exercitium pravis molitionibus impedire praesumerent.

40. Stricte prohibemus quominus Rectores ecclesiae vel alii sacerdotes propria auctoritate censuram ecclesiastic. in quemquam fulminare attentent vel commimentur.

41. Nulli Rectori licet in ecclesia sua collectam praeципere aut permettere pro opere quod ad bonum localis missionis directe non referatur nisi de consensu Ordinarii. Nec licet ulli sacerdoti in ecclesiis, in quibus missa celebrata jam fuit, oratoria musica, vel concentus musicos, etsi sacros, ne ad causas quidem pias promovendas permittere.

42. Sacerdos quilibet, sive saecularis sive regularis, qui Dioecesis qualibet de causa reliquerit, eo ipso facultatisbus, ipsi antea concessis, privatus existet.

§2.

DE ADMINISTRATIONE MISSIONUM TEMPORALI.

43. Omnia bonorum ecclesiae administratio et tutela juxta sacr. canones ad Episcopum pertinent, et ipsius muneris est invigilare, ut in singulis locis bona ecclesiastica sapienter et juxta sacros canones administrentur.

44. Rectores et sacerdotes res missionum temporales juxta Statuta Dioecesana et mandata Episcopi administrent; pecunias ex quibuslibet fontibus provenientes accipiunt acceptasque expendere valeant et in libro computus (account book) inscribant ut in Cap. XXIII. invenietur. Sciant sacerdotes se in conscientia de damno teneri si ipsorum negligentia et gravi culpa error in damnum ecclesiae in librum computus irrepserit, vel si quod inscribendum erat, suo tempore inscriptum non fuerit. C. Plen. III.

45. Initio anni ratio pecuniarum acceptarum expensarumque anni elapsi in missa parochiali populo saltem generali modo exponatur, et exemplar relationis annuae a Rectori et Consultoribus ejus signatum, ante finem mensis Januarii ad Cancellariam Episcopalem mittatur. (C. Plen. III. 272) et hac in re conscientiam Rectorum graviter oneramus. Quod si neglexerit Rector relationes dictas facere, vel populo exponere, vel ad Cancellariam Episcop. mittere, ut supra statutum fuerit, is aut suspensione aut amotione aut utraque poena plectatur usque dum resipuerit. Si quandocunque relatio status ecclesiae temporalis ob morbum sacerdotis vel aëris temperiem violentam vel ob alias causas graves fieri nequeat, Episcopus de tarditate ejusque causis tempestive admonendus est ut tempus diutius concedat.

46. Meminerint sacerdotes, res ecclesiasticas esse res sacras, in honorem Dei a Fidelibus oblatas, quae in spiritu religionis cum pietate et gratiarum actione administrandae sunt, et nemini laicorum licitum esse eas profanis manibus attractare.

47. Strictissime prohibemus ne quis Rector, sacerdos et pii loci curator, sive ecclesiae sive missionis sive Episcopi nomine ecclesiam vel alium locum ecclesiasticum aere alieno gravare quocunque titulo vel colore audeat sine expressa et scriptis exarata licentia Episcopi. Sacerdotes hoc decretum transgredientes censura ecclesiastica plectentur et a missione amovebuntur sive sint Rectores inamovibiles sive amovibiles. (C. Plen. III. 38. 279.)

48. Praecipimus ne quis sacerdos pecuniam depositam accipiat, ne eo praetextu quidem, quod sit in ecclesiae bonum temporale, nisi prius Episcopi venia in scriptis concedenda habeatur. (C. Plen. III. 279.) Contra agentes censuris ecclesiasticis innodenetur.

49. Nullus sacerdos vel rector in mensa nummularia (Bank) ecclesiae pecunias suo nomine deponat (C. Plen. III. 280) sed nomine ecclesiae respectivae; et in syngrapha subscribatur ecclesiae nomen *per Rev. N. N. Rectorem*. Ecclesiae Cathedralis pecuniae nomine Episcopi depo-
nantur.

50. Nulli sacerdoti licet pro restaurandis aedificiis eccl^{esiasticis} vel supellectili pro iisdem comparandis debita contrahere sine Episcopi consensu in scriptis dato et in archivis conservando. Contra agentes censuris No. 47 memoratis visitentur. (C. Plen. III. 279.)

51. Nulli Rectori vel sacerdoti licet propriam pecuniam ecclesiae suae usui mutuo conferre, eamque tali modo aere alieno gravare sub poenis No. 47, Stat. Dioec. relatis prohibemus, nisi cum consensu Episcopi in scriptis obtento et in ecclesiae archivis conservando.

52. Statuimus nulli sacerdoti licere, ea quae de statuto salario forsitan deficiant, tamquam debita ecclesiae insignire, quae postea ipsi solvenda essent. Statuimus nulli sacerdoti licere, salarium debitum, quod ipsi infra annum a termino quo solvendum erat, et non perceptum, tamquam debitum ecclesiae considerare vel ut tale insignire. Statuimus con-

tra agentes nullo titulo istas pecunias repetere posse. (C. Plen. III. 273-281.)

53. Nulli sacerdoti licet seclusa Ordinarii venia in scriptis obtenta et in archivis ecclesiae conservanda, nomine ac jure proprio retinere sive ecclesiam, sive scholam, sive domum presbyteralem, sive coemeterium, sive alia bona ecclesiastica, pro quorum acquisitione Fideles qualicunque modo subsidia contulerint; sed ea in Ordinarium vel corporationem ab eo sancitam quamprimum transferat. Quod si qui sacerdos absque permissione Ordinarii in scriptis exarata titulum talium bonorum proprio nomine per tres menses a publicatione hujus decreti retinuerit, suspensionem ipso facto incurrat. (C. Plen. III. 280.)

54. Ad aedificandam ecclesiam vel ad alia aedificia ecclesiastica construenda pars major sumptuum numerata pecunia (cash) vel promissis scripto exaratis (subscriptions) et tempore congruente certo colligendis praesto sit; secus venia Episcopi non concedetur. (C. Plen. III. 279.)

55. Notabilis pecuniae ecclesiae summa quae supersit et tantum tractu temporis in usum verti valeat cum Ordinarii tantum consensu in scriptis obtento a Rectore tuto loco collocetur. Agnitio receptae pecuniae ad nomen Episcopi in favorem ecclesiae respectivae conficiatur.

56. Absque nostro consensu in scriptis obtento et in archivis ecclesiae conservando, vel si de regulari instituto agatur, Praelati regularis, si fundatio in gratiam communitatis exemptae fiat, nemini licet fundationes missarum ad tempus diuturnum vel indefinitum accipere vel facere. (C. Plen. II. 370.)

57. Rectores missionum aedificia ecclesiastica et eorum supellectilia contra damnum ab incendiis profectura in societatibus fide dignis ad nomen Episcopi tueantur; aedificia etiam contra fulgura et turbines tueantur. Summam adhibere debent curam in obtinendis bonorum ecclesiasticorum titulis (abstracts, deeds) antequam eos Episcopo probandos

mittant. Pro ecclesiis apud quas resident arcam ferream, quae loco archivi habeatur, quamprimum procurent, in qua et tuitiones contra ignem et turbines (policies) agnitiones pecuniarum (notes) praeter res alias in ea asservandas, deponantur.

58. Rectores ecclesias ipsis commissas juxta Statuta Dioeces. administrent et conventum cum aedituis ad normam praescriptam instituant; quod si hac in re negligentes essent gravi obligationi deessent de qua Ordinarius judicaret.

59. Ecclesia, quae domus orationis et habitaculum Dei inter homines est, fidem et devotionem tam sacerdotis quam populi fidelis etiam quoad exteriora exhibeat. Quapropter Rectores curam necessariam ad munditiem nitoremque etiam exteriorem circa aedificia ecclesiastica et fundum contiguum adhibeant.

60. Quando sacerdos a sua missione amoveri aut alio transferri contigerit, ipsius cura in primis esse debet, ut tum libros rationis accepti et expensi cum registris ecclesiae et inventariis rerum describendarum ita perficiat ut illos per Decanum vel Delegatum perfectos tradere valeat. Libelli pro receptis et expensis pecuniis (vouchers and receipts) praesto esse debent. Decani ruralis vel Delegati est, ut aut per se aut per viros expertos inquirat examinetque num libri tradendi ad normam Statut. Dioec. sint conscripti, num quae inscribenda vere inscripta sint; inspiciat libellos pro pecuniis receptis et expensis, aliasque res necessarias, ut de bono ordine et veritate ipsi constet. Pandat quaestiones tam sacerdoti antecessori quam ejus consultoribus in quantum bona fide id necessarium duxerit, antequam nomina sacerdotis antecessoris et ejus consultorum apponi sinat. Sacerdos successor vel cum Decano vel antea libros rationis inspiciat examinetque, informationes necessarias quaestioni- bus antecessori vel consultoribus panditis, nomenque suum tamquam fidem pro eis spondens non apponat, sicut nec

Decanus nec alii donec de veritate constet. Omnibus in bono ordine ad finem perductis Decanus sinat nomina tam Rectoris antecedentis tam consultorum per ipsos apponere. Rector successor fidem pro rebus in libris conscriptis spondens signet libros hoc modo :

Ego infra subscriptus decreto R̄mi Episcopi tamquam Rector hujus missionis constitutus post examen diligens res in hoc libro in veritate descriptas inveni et omnem, qua par est, fidem pro eis juxta Statuta Dioecesana coram Decano hujus Districtus (vel Delegato) in me suscipiam ac suscepi. Die.....
.....N. N.....Rector.
In cuius rei veritatem die et anno ut supra manu propria nomen meum apposui.....
.....N. N.....Decanus.

61. Omnia rerum missionis respectivae administratio juxta Statuta Dioeces. omniaque debita dictae missionis honesta et sincera hoc modo ad successorem ab antecessore transferuntur; antecessor ab administratione et oneribus missionis liberatur, et ejus successor obligationem et fidem pro eis suscepit subscriptione sui nominis. Postquam opus quoad librum rationis accepti et expensi absolutum est, Rector antecessor tradat per Decanum libros inventarii, regista ecclesiae aliasque libros a Rectoribus habendos et res in eis descriptas, quas tam Decanus quam Rector modernus diligenter inspiciant et in libris respectivis a Decano notetur notandum. Traditio supradictorum librorum simili modo fiat ac libri computus.

62. Si autem Rector antecessor libros computus aliosque ad normam Statut. Dioec. non habuerit, rationemque reddere nequeat Decanus (vel Delegatus) Rectorem modernum coram consultoribus in officium suum immittat et fidelem relationem hujus rei ad Cancellariam Epis. mittat. Antecessor pro debitibus a se contractis sponsor erit missionemque administrandam recipere non poterit usque dum

obligationi suaे satisfecerit. Impensa in transferendis libris, supellectili ecclesiastica facta Decano vel Delegato a missione visitata solvenda sunt et Rector modernus pro iisdem sponsor erit.

§3.

DE CATHEDRATICO.

63. Justitia, mos legesque requirunt, ut Episcopus, qui Dioeceseos totius curam gerit, ea quae ad ipsius sustentationem necnon ad muneris sui onera supportanda necessaria sunt, a suis recipiat. Summa quae ad sustentationem Ordinarii solvenda est, quae Cathedraticum audit, ex redditibus ecclesiae generalibus et ex juribus stolae proveniat. Modus agendi hic erit: Unaquaque ecclesia, cujus redditus supradicti circiter 700 Dollaria vel supra anno elapso fuerint, in mense Januarii sequentis $2\frac{1}{2}$ per centum, et mense Julii alia $2\frac{1}{2}$ per centum ad Cancellariam Ordinarii solvet. Ecclesiae quarum redditus circiter 700 Dollaria non attingunt in mensibus supradictis singulis, quinque Dollaria, si numerus familiarum viginti quinque vel supra sit; si minus quam viginti quinque familiae numerentur, vel si pauperes, quinque Dollaria per annum contribuant.

64. Si redditus personales sacerdotis ex juribus stolae, viz.: eleemosynis occasione baptismi, matrimoniorum, ex missis cantatis et collectis in Natalitiis D. N. J. C. trecenta Dollaria excedant, de excessu decem per centum ad Cancellariam pertineant.

65. Pro cathedralico ut supra solvendo Rector ecclesiae sponsor erit.

66. Sacerdotes qui curam ecclesiarum tam pauperum haberent, quae a solvendo Cathedralico eximendae essent, petitionem ante tempus quo solvendum esset ad Cancellariam de hac re mittant, et audito Consultorum consilio, Ordinarius judicabit.

§4.

DE JURIBUS STOLAE ET MISSARUM STIPENDIIS.

67. Quidquid a Fidelibus occasione administrationis baptismi, matrimonii vel alicuius functionis sacrae de more sacerdotibus offeratur, accipere valent. Sub poena suspensionis ferenda sententiae autem prohibemus, quominus ullum pactum vel stipulatio de pecunia solvenda sive ante sive post functionem intercedat, vel sacramenta intuitu pecuniae non solvendae denegarentur. A pauperibus, qui non habent quid dent, nihil omnino accipiatur, ne sacramenta despiciantur, nec pauperes ab Ecclesia alienentur. Oblationes occasione benedictionis mulieris post partum factae in favorem altaris supellectilis adjudicentur; occasione funeris de more apud nos nullae fiunt oblationes; ubi autem mos oblationes faciendi hucusque erat, a Rectore retineri potest. Sacra quae sacerdotes de more offerunt v. g. pro defunctis sodalibus operis *de Fide propaganda*, vel die obitus, vel die anniversario sacerdotis, ex charitate et zelo sacerdotali *gratis* fieri decet, acceptis, si placet, necessariis impensis.

68. Stipendum pro *Missa privata* unum Dollar.; pro *Missa cantata* quinque Dollaria; pro *Missa solemni* quindecim Dollaria. Animadvertendum tamen erit, quod ludimagistro et sacristae, si qui mercede conducti adsint, unum Dollarium singulis tribuatur. Diacono autem et Subdiacono duo Doll. singulis; duo autem Dollaria in aerarium sacristiae mittantur unde utensilia funerea, aliaque pro altari et sanctuario, quae tractu temporis necessaria erunt, comparentur. Si qui Fideles magnam pompam occasione matrimonii vel funeris depositant, qua Rubricis vel Statutis Dioecesanis nulla infertur violentia, pro ampliore pompa sumptus procurent et sacerdotibus ministrantibus, ludimagistro et sacristae pinguis stipendum offerant et aerario sacristiae saltem quinque Dollaria immittant.

69. Sacerdotibus licitum erit a suis parochianis penuria laborantibus pro missis privatis vel cantatis minus, a divitiis, qui *sponste sua* offerunt, pingius quam stipendium fixum accipere. A subditis alterius sacerdotis minus quam fixum stipendium accipere non liceat. A quibus suae parochiae minus accipere licet, a sacerdote certiores fiant, se ita erga eos agere eleemosynae vel benevolentiae causa.

70. Sacerdotibus, qui occasione matrimonii vel funeris praeter necessitatem diutius quam decet expectare debent, pro hora, post decimam protracta, unaquaque unum Dollar. supra stipendium fixum accipere liceat.

71. Sacerdotes adjutores vel substituti sub poena suspensionis *ferendae sententiae* prohibentur, quominus sibi aliquid ex iis adjudicent, quae occasione functionis sacrae a Fidelibus intuitu laboris in administratione sacrae functionis offeruntur, etsi offerentes declarent, se oblationem pinguiorem facere ex benevolentia erga sacerdotem, vel tamquam donum; sed omnes oblationes occasione functionis sacrae factae statim Superiori ecclesiae tradantur mensae applicandae.

72. Placet ut sacerdotes nostri zelantes ad spiritum religionis et fraternalae charitatis fovendum, fratum suorum qui in parte vineae Domini nobis demandatae laborabant et in ea pie in Christo e vita decesserunt reminiscantur. Quem in finem commendamus, ut unusquisque sacerdos tria sacra pro recenter defunctis sacerdotibus singulis offerat, in quantum hic et nunc fieri poterit.

§5.

DE SALARIO.

73. Rectores sive amovibiles sive inamovibiles, sive unius sive plurium ecclesiarum curam habeant, pro nunc et donec Episcopus aliud ordinaverit, \$700.00 tamquam salarium percipere jus habent, quod salarium ex omnibus redditibus ecclesiae ordinariis et extraordinariis generalibus

proveniant; non autem ex redditibus specialibus v. g. ex eleemosynis pro Propaganda Fide, ex nummo pro aedificanda vel instauranda ecclesia, vel a sodalibus in finem alium collato, nisi consensus Ordinarii in scriptis datus fuerit. Redditus ex stationibus diebus ferialibus visitatis provenientes in salario fixo non computentur. Si salarium pro nunc fixum propter impensas in certis locis necessarias ad honestam Rectoris sustentationem non sufficiat, et redditus missionis incrementum sine molestia subire valeant, sacerdos rem Ordinario exponat, qui, auditio Consultorum consilio, de singulis casibus ad tramites aequitatis judicabit. Salarium quoque sacerdotum coadjutorum pro singulis casibus determinabit. Sacerdotes qui locum Rectorum tamquam Substituti in eorum absentia de mandato Ordinarii teneant, salarium et proventus Rectoris aut eorum certam portionem, ut in singulis casibus juxta rerum circumstantias Episcopus determinabit, percipient.

74. Minori tamen summa contenti sint oportet sacerdotes casu quo eorum missio vel missiones per redditus suos annuos statutum salarium suppeditare nequeant, dummodo ad honestam sustentationem, auditio Consultorum consilio, ex judicio Ordinarii sufficientes sint; nec Episcopus nec Dioecesis ulla lege tenetur salarii defectum supplere. Defectus salarii, vel salarium non perceptum, nullo modo tamquam debitum ecclesiae considerari licet. (C. P. III. 273.) Si salarium perceptum ad honestam sustentationem sacerdotis, auditio Consultorum consilio, ex judicio Ordinarii non sufficeret, Ordinarius quod justum fuerit ordinabit. Si defectus necessariorum ex gravi culpa ipsius sacerdotis, judicio Episcopi cum suis Consultoribus, accidisset causam querelae justam talis sacerdos nullo modo habebit. In nullo casu Episcopus vel Dioecesis defectum suppeditare tenetur. (C. Plen. III. 273.)

75. Rector unusquisque annum salarium tempore opportuno quo debitum percipiat; quia ob gravia secus oritura

incommoda sacerdotibus fas non erit salarium deficiens vel non perceptum tamquam debitum ecclesiae considerare, quod ipsis solvendum esset. Quod si salarium ipsis debitum infra annum a termino quo solvendum erat, percipere omiserint aut saltem non exegerint, per scriptum ab Ordinario vel ejus Cancellario probatum, eo ipso eos renuntiasse juri suo, nulloque titulo postea summam istam repetere posse, statuimus. (C. Plen. III. 281.)

76. Sacerdotes qui in aliam missionem transferantur antequam salarium ipsis intra annum debitum perceperint, illud per successorem recipient si missio annuos reditus sufficientes habuerit; si autem nullos habuerit nisi promissa, quae *subscriptions* audiunt, successor colligat et tradat antecessori id omne quod ex dictis promissis bona fide colligi potuerit, et ad nihil amplius tenetur. Si reditus annui tam tenues fuerint ut salarium obtineri non potuerit nec obtineri valeat, in Domino contentus sit, et successor ad nihil tenetur nisi quod bona fide in favorem antecessoris intra ejus terminum anni percipere valeat. Monemus sacerdotes ut Decr. 75. observent et quod ipsis incumbat aliorum humeris imponere non praesumant.

§6.

DE DOMO PRESBYTERALI EJUSQUE SUPELLECTILI.

77. Pro Rectore ad ecclesiam residente domus presbyterialis exstructa esse debet. Volumus eam quasi in linea recta a latere sanctuarii sufficienter distare ut accessus ad illud ex ea facilis evadat. Valde desideramus domos presbyterales conclavia Rectori necessaria continere praeter cubiculum separatum a reliqua parte suoque proprio ingressu praeditum pro famula. Necessarium censemus unum vel alterum cubiculum pro sacerdotibus advenis, qui Rectores suo tempore in ministerio adjuvent. Ratione circumstantiarum habita, et si reditus ecclesiae id facile sustineant etiam locus pro balneo praeparari valeat.

78. Supellex necessaria pro domo parochiali a missione suppeditur, quae suo tempore renovetur. Quod si sacerdos supellectilia pro domo presbyterali ex propriis sine consensu Ordinarii in scriptis obtento emerit, et infra annum a die emptionis valorem a missione non exegerit vel non obtinuerit jus vel titulus ad supradictum valorem incassum cadat et supellectilia uti bona ecclesiae sunt habenda, nisi consensus Episcopi ad procrastinationem termini in scriptis obtentus fuerit. Praeter supellectilem necessariam missio materiam ignem lumenque nutrientem vel sumptus in hunc finem necessarios suppeditare oportet. Si qui Rector ad suum et missionis commodum Telephonam in domo presbyterali locari desideret, sacerdos ipse dimidiam et missio, si id facile praestare valeat, alteram partem impensarum solvat.

§7.

DE SACERDOTIBUS INFIRMIS.

79. “Qui bene praeunt presbyteri dupli honore digni habeantur, maxime qui laborant in verbo et doctrina.” (i. Tim. v. 17.) Ne sacerdotes, diuturno in vinea Domini ministerio vel operoso vocationis sacrae labore exhausti, aut gravi inter labores morbo confracti, muneribus sacris inter populum fidelem obeundis impares redditi, inopiae afflictione urgeantur, neque temporali sollicitudine premantur, subsidia ad decentem illorum sustentationem procurari debent. (C. Plen. III. 70.) Quem in finem statuimus, ut, quamdiu necesse erit, sacerdotes saeculares, et curam animarum exercentes, ex redditibus annuis salarii, jur. stolae, miss. cantat. et collectae in Natalitiis D. N. J. C. unum Dollarium per centum annuatim solvant. Missiones sub cura sacerdotum saecular. unum Dollarium per centum ex redditibus annuis per singulos annos contribuant. Taxae supra statutae eodem modo et tempore solvi et ad Cancellarium mitti debent ac Cathedraticum. Totius administratio operis ab officialibus ab Ordinario deputatis peragetur.

80. Sacerdotes qui ultra duas hebdomades ab exercitio curae animarum arcentur, sed non morbo diurno, subsídium pro rata salarii fixi ex *gaza pro sacerdotibus infirmis*, percipere poterunt demptis duabus supra memoratis hebdomadibus. Sacerdotes qui morbo diurno laborant, quo per sex menses vel supra munibus in missione impares redditantur et ad munia sacerdotalia levia ab Ordinario deputari valeant, addito quodam subsidio, quod Episcopus, auditio consilio officialium vel Consultorum, et habita ratione circumstantiarum, justum judicabit. Sacerdotes qui munibus missionis etiam levibus impares sunt, quingenta Dollar. ad sustentationem percipere valeant.

81. Antequam autem in uno vel altero casu subsidium percipi poterit, necessarium est ut sacerdotes qui per breve tantum tempus a munibus missionis arcentur cum petitione subsidi et duo testimonia ad Cancellariam mittant, unum a medico exaratum ex quo constet quando prima vice ad sacerdotem aegrotantem vocatus fuerit, natura morbi aliaque scitu necessaria; alterum testimonium a decano rurali vel duobus sacerdotibus vicinis confectum similis tenoris ac id a medico. In casu morbi diurni in quo sacerdos ad levia munia sacerdotalia aptus censeretur medicus a Cancellaria deputetur qui testimonium daret et simili modo duo sacerdotes sicut et in casu in quo sacerdos munibus sacerdotalibus etiam levibus omnino impar censeretur.

§8.

DE SACERDOTIBUS LAPSI.

82. Sacerdotes qui ob suam culpam a sacris arcentur functionibus, non possunt titulo justitiae ab Episcopo exigere, ut eorum temporali necessitati provideat; (C. Plen. II. 77.) attamen quo efficacius aberrantes in semitam rectam reducantur haec quae sequentur statuimus: Sacerdotes lapsos, qui spem fundatam conversionis exhibit pro viribus satagamus ut in domos religiosas seu monasteria recipi-

antur, ubi pro tempore ab Episcopo statuendo, vitam poenitentiae degant. Eleemosynae pro eorum sustentatione ex gaza *pro sacerdotibus infirmis* domui religiosae solvantur.

§9.

DE SACERDOTIBUS EXTRANEIS, VAGIS ET IGNOTIS.

83. Sacerdotes extranei literas a suis Ordinariis commendatitias habentes, qui per nostram Dioecesin transeunt a Rectoribus ad celebrandum per octo dies admitti poterunt. Sacerdotes vagi vel ignoti a suis Ordinariis rejecti, qui forsan in nostram Dioecesin spe ecclesiae capessendae veniant; et sacerdotes qui ex nostra Dioecesi quacunque ex causa discesserint, nullo modo a quoquam Rectore sive saeculari sive regulari sine licentia a nobis in scriptis prius obtenta ad celebrandum admitti valent.

§10.

DE DONARIIS SACERDOTIBUS OBLATIS.

84. Donaria quae sacerdoti a membris ecclesiae cui praeest, offerantur et quae speciem personalem praeseferant, sacerdos tamquam sua considerare poterit; ea autem quae usui ecclesiae, scholae, domui presbyterali adaptata noscantur, nullatenus tamquam sua habere licet, sed ea statim in inventariis respectivis ut supellectilia ecclesiastica notet. Donaria sacerdoti a propinquis vel amicis in alia missione degentibus oblata, quae speciem personalem non praeseferant, sed domus presbyteralis, scholae vel ecclesiae usui inservientia, cum supellectili ad ecclesiam, scholam vel domum parochiale pertinente ne commisceat, nec promiscue utatur, si dominium in eis retinere desideret. Quod si donariis a propinquis vel amicis externis ipsi oblatis per saltem unum annum utatur ac si essent ecclesiae propria, illaque cum ecclesiae supellectili in eodem loco conservet, dominium in ea amittet. Caveant ergo sacerdotes ne utantur vestimentis

vel vasis pretiosis in ecclesia nisi rara occasione, eaque cum bonis ecclesiae ne commisceant sed in locis privatis ea conservent; alias dominium in ea retinere nequeant. A Decreto praecedente excipere placet dona quae occasione jubilaei sacerdotalis vel in discessu ex missione sacerdoti offerantur; quoad eorum asservationem autem in eo nihil mutetur. Pro aliis casibus hujusmodi Ordinarii consensus prius obtineatur.

CAPUT VIII.

DE VITA ET HONESTATE CLERICORUM.

85. Volumus ut sacerdotes saeculares hujus dioeceseos diligenter et fideliter observent, quae in Ordine Provinciae S. Ludovici praescribuntur. Meditationi quotidie incumbant quoad fieri potest, virtutem hauriant ex quotidiana missae celebratione, visitationes ad SSimum statutis temporibus non intermittent, protectione B. M. V. dignos sese reddere satagant quotidiana Rosarii recitatione. Quotannis vel saltem singulis bienniis sacerdotes nostri in sacrum secessum sese reducant, a quo nulli sese eximere fas erit; tempus et locus pro ista recollectione spirituali ab Episcopo tempore opportuno indicabuntur. (C. Plen. III. 75.)

86. Studio sacrarum literarum; sanae philosophiae serio incumbant; in lectione ephemeridum plus temporis non terant quam pro cognitione rerum mundanarum ad regimen animarum et administrationem rerum ecclesiae temporalium necessarium videbitur. (C. Plen. III. 76.)

87. Vestem talarem, uti hic moris est, tum domi tum in ecclesia semper gestent. Cum foras prodeunt, utantur vestibus saecularibus, nigri coloris, quae ad genua producantur. Habitum neque horridos sese praebeant neque anhelent venustiores et elegantiores vestium formas. In habitu clericali tam exquisita cultus elegantia tam nimis abjecta negligentia quam affectatae sordes vitentur. (C. Plen. II.

148.) Comam vel barbam non nutriant. (C. Plen. II.
151.) Collare Romanum tam domi quam extra domum
semper gerant, quod iterum districte injungimus. Regulares
eadem lege tenentur, ita ut aut Collare Romanum vel ves-
titum idoneum juxta suum religiosum institutum gerant,
quo a laicis facile distinguantur. (C. Plen. III. 77.)

88. Nullus sacerdos famulam habeat quae non sit omni
suspicione quoad castitatem immunis, et annorum circiter
quadraginta aetatis. Quando propinquam secum habeat,
quae famulae partes apud ipsum agat, ipsa famae integerri-
mae esse debet, sed aetas supradicta in ipsa non requiritur.
Nullus sacerdos in domo sua familias retineat affinium vel
consanguineorum, qui tamquam famuli non erunt necessarii,
nec magistras vel organistas. (C. Plen. III. 81.)

89. Nullus sacerdos supra unam alteramve diem sine
justa causa a missione sua abesse permittitur. Si ex gravi
et justa causa super tempus suprastatutum abesse requira-
tur facultas in scriptis prius ab Ordinario obtineatur.

90. Sacerdotes plures in una ecclesia curam exercentes
per vices a domo negotii causa aberunt, ita ut saltem unus
semper adsit, qui pro negotiis officiisque parochialibus para-
tus invenietur, si forte opus sit. Sacerdos, qui alias quam
per vices aberit, Superiori immediato indicabit, quando
reversurus erit; ubi autem unus sit sacerdos, id famulae
suae indicabit. Monemus sacerdotes, ut prudentiam neces-
sariam adhibeant in visitationibus domuum privatorum homi-
num, maxime si juniores diversi sexus adsint; tales autem
domos recreationis causa nullatenus frequentent.

91. A crapula et ebrietate Clerici quam maxime ab-
stineant. Si autem vitio ebrietatis sese dederint, a beneficio
vel officio suspendentur. Cauponarum ingressum, nisi in
itinere et casu necessitatis clero interdicimus. (C. Plen.
III. 80.) A theatris, spectaculis et equorum cursibus
prorsus abstineant. Saltationibus vel choreis non intersint
nisi modo in statutis Dioec. determinato. (C. Plen. III.

79.) Medicinam et chirurgiam nec lucri gratia nec charitatis specie exerceant, nisi in casu singulari consensus Ordinarii ad medicinam porrigendam in scriptis obtentus fuerit. (C. Plen. III. 82.)

92. Sacerdos sacerdotem ad tribunal civile ne trahat, neque laicum in jus coram judice saeculari vocet, neque sponte vocatus se sistat aut vocari permittat, neque juramentum, sed affirmationem tantum, coram judice saeculari praestare licet, nisi venia prius ab Episcopo in scriptis obtenta. Onmino vetamus ne de pecunia pro sedium locatione vel alia de causa ecclesiae debita coram tribunalii civili agant sine Episcopi consensu in scriptis obtento. A rebus politicis vel mere saecularibus tum extra tum multo magis in ipsa ecclesia sacerdotes sedulo abstineant. (C. Plen. II. 155. & 156. et III. 84.)

93. Nullus sacerdos societatibus ad finem politicum vel mere saecularem formatis praesesse, vel negotiis eorum sese immiscere audeat. Quod decretum nullo modo praejudicio favet ac si sacerdoti silendum esset de gravissima obligatione, qua cives tenentur etiam in rebus publicis semper et ubique juxta conscientiae dictamen pro majori bono tum religionis tum reipublicae patriaeque suae adlaborare. (C. Plen. III. 83.)

94. Districte prohibemus quominus sacerdos a populo pecuniam depositam nomine ecclesiae vel suo accipiat; eodem modo prohibemus, quominus sacerdos debita contrahat ad sui ipsius usum eroganda, quae sumnum centum scutatorum excedunt, sive totam summam uno ictu contrahat, sive iteratis vicibus ad talem summam attingat. Eodem modo prohibemus quominus debita personalia contrahantur a sacerdotibus etiam in minore quantitate quam centum scutatorum, quae tempore statuto non solvuntur. Contra haec agentes censura ecclesiastica plectentur. Prohibemus quominus rerum bonorumve quorumlibet aut pecuniae mercaturam faciant; ne quaestuosas suo nomine, vel sub

alieni nominis involucro negotiationes exerceant, ne aliena praedia lucri causa conducant; ne pro aliis fide jubeant, ne aliorum in negotiis procuratores, inconsulto Episcopo, fiant; ne cujusvis curam ac tutelam, praeterquam suorum, nisi Episcopo consentiente, suscipiant. (C. Plen. II. 157.)

95. Etiamsi nulla justitiae lex id injungat, spiritus tamen Evangelii et charitas postulant, ut ad causas pias promovendas sacerdotes ex superfluis contribuant, atque ut morientes in eumdem finem de rebus ad ipsos pertinentibus disponant. Statuimus ut sacerdotes omnes tempestive ultimae voluntatis testamentum conscribant, et coram testibus duobus vel tribus recognoscant; in duobus exemplaribus constet, quorum unum cum sacerdote vicino alterum in archivis dioeceseos deponant. Consultius erit duos administratores (executors), unum sacerdotem et alterum laicum constituere. Sacerdotes ne obliviscantur in istis dispositionibus pecunias pro dioeceseos necessitatibus adjudicandas disponere; maxime pro educatione puerorum; pro orphanis vel ecclesiis pauperibus, missisque pro seipsis demortiis persolvendis; pro seminario; pro institutis dioecesanis vel religiosis ad arbitrium Ordinarii erogandas. (C. Plen. III. 277.) Dispositiones ultimae voluntatis consultius in instrumento publico non nominentur, sed per litteras privatas instrumento inclusas innotescant.

CAPUT IX.

DE RELIGIOSIS.

96. “Quum summopere optemus” sunt verba Pii IX. s. m., “ut omnes qui militant in castris Domini unanimes uno ore honorificent Deum.....decet ut omnes.....unius etiam sint voluntatis et sicut fratres ad invicem sint adstricti.” (C. Plen. III. 85.) Gaudenti animo et grato testamur sanctam concordiam hactenus illaesam servatam fuisse inter clerum saecularem et religiosos ordines, qui

in dioecesi nostra tam egregie laboravere in ministerio animarum et in juventutis educatione; confidimusque hanc voluntatum consensionem perpetuam fore. (C. Plen. III. 86.) Meminerint Religiosi se, non obstante exemptione parere teneri Ordinarii legibus et mandatis in iis quae curam animarum et sacramentorum administrationem respiciunt. Ordinarii jurisdictioni, saltem tamquam Sedis Apostolicae delegati, etiam subjacent quoad fundationes domorum, librorum de rebus ad religionem pertinentibus approbationem, SS^m Sacramenti expositionem et cultum, missae celebrationem, verbi Dei praedicationem et suorum alumnorum ordinationes. In ecclesiis vel scholis parochialibus aedificantis vel administrandis iisdem legibus et Ordinarii mandatis subjacent ac Rectores saeculares. Ecclesiae caeteraque bona ecclesiastica, quibus Religiosi praesunt, quae dono vel fidelium oblationibus intuitu missionis factis acquisita fuerunt ad congregationem pertinere censentur, de quibus ab ipsis Ordinario ratio reddenda est perinde ac a caeteris Rectoribus. Reliquorum vero bonorum temporalium ad Regulares qua tales spectantium administratio ipsis plene competit. (C. Plen. III. Const. "Romanos Pontifices.")

97. Religiosi uti nisi de consensu et auctoritate Episcopi in missionem mitti queant, ita non nisi de ejus consensu et auctoritate ab illa dimitti valent. Rectores, licet non sint superiores Religiosarum, scholis aut operibus charitatis in illo loco incumbentium, ipsorum tamen munera esse declaramus, ut ita rerum circumstantias circa illas efforment, ut juxta regulas suas vivere et solitudinem observare possint. Si ita non vivant, res ad Ordinarium a Rectori deferatur. Religiosae scholas parochiales instituentes regulis auctoritate Ordinarii publicatis vel publicandis subditae sunt. Si sorores ad scholam parochialem instituendam advocantur, volumus ut certum salaryum unicuique magistrarum prius stipuletur, pro cuius solutione Rector sponsor erit, omniaque necessaria suppeditentur ab ecclesia, antequam dictae scholae

curam assument. Volumus ut Religiosae fundos, domos &c. sine auctoritate Episcopi non comparent vel in donum accipient sub conditione onerosa expressa vel intelligenda, nec domum, quam in missionibus inhabitant, nec scholam parochialem tamquam propriam possideant; sunt haec bona ecclesiae propria. Religiosae familiae juxta regulas sui ordinis bona immobilia circa domum matricem vel quasi-matricem possideant in quantum coram Deo iis necessaria vel utilia esse judicantur, et Ordinarii consensus obtineatur. Rationem de acceptis et expensis annuam domus matrices religiosarum coram Episcopo vel delegato reddant.

CAPUT X.

DE SACRAMENTIS IN GENERE.

98. Cum sacramenta gratiae sint fontes sanctificantis cum debita reverentia juxta rubricas ecclesiae a sacerdotibus ea administrantibus tractanda sunt, et quae ad earum dispensationem requiruntur, sint nitida ac decora; de praeparatione eorum receptioni praemittenda populus bene institutatur. Rituale Roman. vel Excerpta Balt. excluso quovis alio in Sacramentorum administratione adhiberi debet, et lingua latina, sicut praescripta est; ubi autem juxta Excerpta Balt. lingua vernacula in baptismo occurratur latina ante vernaculam adhibenda est. In matrimonio contrahendo sponsi interrogentur et consensum exprimant lingua vernacula. Praeter necessitatem sacerdotes veste talari, superpelliceo et stola coloris quem ritus postulat in eorum administratione sint induiti, quod et in sacramentis infirmis administrandis observandum est; (Rit. Rom.) quapropter sacerdotes habeant vestem talarem, superpellicium et stolam parvi voluminis quae cum Rituali in parvo sacculo seposita semper ad manus sint. Fons baptismalis, clavi obseratus, in omni ecclesia, apud quam Rector residet, quam primum habeatur; clavis a sacerdote in loco tuto custodiatur. Desideramus ut fons, prope quem omnia pro baptismo con-

ferendo necessaria debite serventur, ita constructus sit, ut in eo recondi valeant. (C. Plen. II.) Sacrarium in omni ecclesia habeatur, in quod ablutiones corporalium et vasorum sacrorum, aqua in baptismo jam adhibita, caeteraque hujusmodi juxta Rubricas immittantur. Aqua baptismalis hiemis tempore a gelu servetur, et si nimis frigida ante baptismi administrationem tepefacienda erit, in quantum fieri poterit. Sacra olea in armario intus lineis albis et mundis contecto serventur. Armarium sit ad cornu Evangelii positum, vel etiam in sacrario vel sacello privato. Pro s. oleis asservandis vasa ex argento vel stanno confecta praesto esse debent. Vasa vitrea pro iis prorsus prohibemus. Tabernacula gyrrantia prorsus prohibita sunt; quae ante ann. 1877. in usu erant, retineri forsan valeant, dummodo SSimum in iis non recondatur, sed post circumactam rotationem tantum exponatur. Tabernacula velo serico albo, vel tela aurea argenteave intus cooperta esse debent, nisi tota deaurata sint; velum ejusdem materiae dependeat intra ostiolum ejus. Simili modo thronus expositionis paratus esse debet. Claves tabernaculi duae praesto esse debent quae deauratae esse decet. Sera tabernaculum claudatur, quae firma esse debet; vilis ne sit. Permittimus personis honestis, in primis religiosis, quae a Rectoribus ad munus sacristae deputantur, sacra vasa vacua attrectare, quod autem cum magna reverentia et mediante velo fieri oportet.

99. Calices aliaque vasa sacra in sacrificio Missae vel in administratione sacramentorum adhibenda Rectores ecclesiarum vel per sese vel per alios sacerdotes saltem *bis* in anno, videlicet hebdomada sancta et hebdomada festum dedicationis ecclesiarum Dom. III. Octob. praecedente, lavabunt. Praeterea curabunt ut altare, crux, candelabra, lampas, linteamina sacra, vestimenta, fons baptismalis aliaque supellectilia ad sacrificium missae et sacramenta spectantia sint munda ac nitida, qua in re sacerdotum conscientiam graviter oneramus.

CATUT XI.

§ I.

DE SACRAMENTO BAPTISMI.

100. Cum Sacramentum Baptismi ad salutem sit omnino necessarium sacerdotes nostri faciles sese praebeant, ut non tantum diebus Dominicis et festis, sed omni die illud ministrare parati sint. In quantum fieri potest, certa hora diei Dominicae tamen a rectore assignata esse oportet. Baptismus solemnis in ecclesia tantum administratur; extra ecclesiam dari potest in locis missionum ecclesia parentibus, vel ubi locus infantuli baptizandi longe e. g. decem milliaria ab ecclesia distat, quae distantia moraliter tamen sumenda erit. In baptizandis adultis Adultorum Formula adbhibenda est ab omnibus Rectoribus hujus Dioeceseos, qui unam tantum ecclesiam sub cura habent. Minister Baptismi proprius pro tota Dioecesi est Episcopus; pro parochia vel missione rector respectivus; nullus igitur sacerdos extra casum necessitatis infantulos missionis vel ecclesiae alterius Rectoris sine Episcopi vel Rectoris respectivi consensu baptizet; si autem fortuito, vel in casu necessitatis id fecerit, tam notulam baptizati in libro Baptizatorum inscribendam, quam honorarium acceptum ad Rectorem respectivum transmittat.

101. In Baptismo, qui in periculo mortis privatum administratur, omnia sunt omittenda quae Baptismum praecedunt et postmodum super infantulum superstitem in ecclesia supplenda; caeremoniae vero Baptismum subsequentes, si tempus patiatur, statim peragantur. (S. R. C. 13. Sept. 1820.) In Baptismo etiam private conferendo aqua baptismalis, si praesto sit, adhibeatur. Current sacerdotes, ut omnes Fideles, praesertim medici, nutrices atque obstetrices privati baptismi conferendi modum rite calleant. (C. Plen. II. 228.)

102. Infantes acatholicorum, a parentibus oblati, baptizan-

di sunt, si spes eorum educationis catholicae affulgeat ; omnino autem necessarium erit ut patrini catholici habeantur. In mortis autem periculo, quotiescumque occasio sese obtulerit, omnes infantes non solum baptizari valent sed debent. (C. Plen. II. 229.) Si alteruter parentum catholice baptizatus est, infantuli eorum baptizari debent, etsi Catholicus religionem non profiteatur ut debet, vel adest periculum apostasiae. (S. O. 12. Oct. 1600. ex Lehmkuhl.)

103. Patrini plures quam duo i. e. unus mas, altera femina, ne admittantur. Sacerdotes doceant esse munera patrinorum, ut filios, quos ex fonte baptismali suscepient, ubi opus fuerit, opportune docere teneantur. Ad munus patrini ne admittantur infideles vel haeretici ; rudimenta fidei ignorantes ; neque catholici publice criminosi aut infames ; neque qui Sacram Synaxim Paschalem ex gravi negligenter omiserunt ; neque Monachi, Sanctimoniales et alii cuiuslibet ordinis Regulares a saeculo segregati. (Rit. Rom.) Maxime convenit ut patrini Sacramento confirmationis consignati sint. (Rit. Rom.) Cognatio spiritualis etiam in Baptismo privato contrahitur. (S. C. C. Mart. 1678.)

104. Satagant sacerdotes fideles ipsis concretos de imponendis in Baptismo nominibus Sanctorum edocere. Alia nomina familiae imponere licet, et in collatione Baptismi a sacerdote in prima interrogatione exprimi valent ; in libro autem Baptizatorum omnia nomina plene recenseri debent. (C. Plen. II. 233.) Non sunt statim rejicienda nomina, quia ipsi sacerdoti non sunt nota.

105. Fons baptismalis consecretur *bis* in anno, videlicet : Sabbato Sancto *et* in Vigilia Pentecostes. (S. R. C. 1844.) Si qui sacerdos olea nova pro Sabbato Sancto obtinere non potuerit, in benedictione fontis utatur oleis veteribus, (S. R. C. 1859.) et talis fons in Baptismo adhibetur usque ad Vigiliam Pentecostes, in qua ad fontis benedictionem cum novis oleis proceditur. (S. R. C. 1837.) Vas-

culum ex argento vel alio metallo in infusione aquae sit bene mundatum.

§ 2.

DE BAPTISMO NEO-CONVERSORUM.

106. In neo-conversis ad fidem excipiendis servetur norma sequens a S. C. O. 1859. tradita, quae in Excerptis Rit. Rom. Baltim. invenitur.

- I. Si Baptismus absolute confertur, nulla abjuratio facienda nec absolutio impertienda erit.
- II. Si Baptismus sub conditione iteretur hoc ordine procedendum erit: (a) abjuratio seu Fidei Professio; (b) Baptismus conditionatus; (c) confessio Sacramentalis integra cum absolutione conditionata.
- III. Quando denique validum judicatum fuerit Baptisma, sola recipitur abjuratio, seu Fidei Professio, quam sequitur absolutio a censuris. Si tamen ejusmodi néo-conversus valde desideret ut ritus in ejus Baptismo olim omisi hac occasione suppleantur, sacerdos pio ejus voto morem gerere utique liberum habet. Debebit tamen in tali casu adhibere ordinem Baptismi adultorum. (C. S. O. 1859.)

§ 3.

DE LIBRO BAPTIZATORUM.

107. Baptismi in libro Baptizatorum statim recensendi sunt ad normam Ritualis Romani, propter quod libri ejusmodi evulgati comparandi sunt; Commendamus libros Baptizatorum a Murphy Baltimorae evulgatos vel alias ad normam Ritual. Rom. confectos et ab Episcopo adprobatos. Notandum tamen est, nomen familiae uxoris, locum originis tam patris quam matris infantis et locum residentiae, intellige parochiae, semper in libro Baptizatorum esse annotanda. Parochia patrinorum etiam adponatur.

CAPUT XII.

DE CONFIRMATIONE.

108. Videant Rectores, ne qui ex suis subditis Sacramentum confirmationis debito tempore recipere negligent. Confirmandos per tempus sufficiens in doctrina christiana ad normam Catechismi bene instituant; eos, quos negligentes invenerint ad confirmationem non praesentent, sed ad aliud tempus amendent; eos, quos minus habentes sed industriosos in addiscenda doctrina repererint, Episcopi judicio submittant, antequam ecclesiam confirmationis causa ingrediatur. Juxta mentem Conc. Plen. III. 218. Confirmandi examinandi sunt. Confirmandi schedulas quibus nomina et cognomina inscripta sunt a Rectore suo tempore accipient, quas in manibus teneant et Episcopo confirmanti praesentent. Si Confirmandi sunt diversi sexus, masculi ut in Baptismo praecedant. Confirmandi ad primam sacram synaxim autem jam accesserunt aut proxime accedant. Minime autem placet, ut ad primam synaxim accedant et confirmationis sacramento obsignentur eadem die.

109. Patrini ad laudabilem Ecclesiae consuetudinem adhibeantur, et in casu necessitatis ab Episcopo judicandae, unus mas pro omnibus maribus et femina una pro omnibus feminis. (Lucidi.) Ubi singuli pro singulis Confirmandis Patrini assumentur, nomen Patrini in schedula confirmationis annotari debebit, antequam Episcopi confirmanti praesentetur, et in libro Confirmationis diligenter nomina patrinorum recensenda erunt propter cognationem spiritualem quae contrahitur. In libro Confirmatorum ad normam Rit. Rom. nomina tam Confirmandorum, eorumque parentes quam patrini simili modo ac in libro Baptizatorum inscribantur, pueri in una pagina, puellae separatim in altera. Nomen Episcopi confirmantis, dies, mensis et annus ac nomen Rectoris ecclesiae &c., in capite elenchi nominum inscripta inveniantur. Patrini in confirmatione adhibendi sunt solummodo ii, qui

confirmationis sacramento jam insigniti sunt. (Lucidi.) A munere patrini arceantur ii quos in baptismate adhibere non licet.

CAPUT XIII.

§ I.

DE SS. EUCHARISTIA.

110. Erga SSmum Eucharistiae sacramentum reverentia et honor eximius a ministris tamquam dispensatoribus est exhibendus; populus fidelis magis magisque trahendus; in puerulis haec devotio practice tam in schola quam extra illam inculcanda; instituantur pueri a Rectoribus in modo missae aliisque officiis ecclesiasticis inserviendi, ut cum decoro et devotione celebrari valeant. Altaria tamquam residentia divini Salvatoris, ecclesiae tamquam domus Dei, sint semper munda et decora; vicinia ecclesiarum frondibus, arboribusque sint ornata, ut fides et reverentia Sacerdotum et Fidelium, in quantum circumstantiae sinant, Deo Incarnato testimonium reddant.

§ 2.

111. Missa in ecclesiis saltem benedictis tantum celebenda est; in stationibus missionis, ubi ecclesia adhuc desideratur, et in aliis locis, ad ecclesiam quamdam parochiale pertinenteribus, quamvis ab ea longe distent, missam in dominibus decentibus aliquando celebrare licet, ut Fideles aetate proiecti, vel tenui valetudine laborantes, ad sacramenta accedere valeant. Quamvis sacerdotes ad sacrificium pro populo diebus Dominicis et festis de praecepto offerendum non teneantur, decet tamen ut ex charitate dictis diebus id praestent. (S. C. P. F. 1866. Con. Plen. II. 368.) Missa parochialis sic dicta cum cantu esse oportet. Ante missam parochiale in diebus Dominicis sive cantatam sive lectam tantum aspersio aquae lustralis habeatur et propter unifor-

mam disciplinam sacerdos per ecclesiam incedens aspergat. In missis cantatis ac in Vesperis cantus in lingua vernacula interdicitur. Sacerdotes quamdiu legunt vel canunt missam, ab altari nunquam discedant, nisi ad concionandum et quando Rubrica id praecipit, neque preces inter missam fundere licet, quo sacrificium interrumpitur, vel quae ad id non pertineant; qua de causa hymnum: “*Veni Creator*” ante sermonem in missa decantari non licet. In missis diebus dominicis et festis de praecepto celebrandis Evangelium diei currentis vel festi pro populo legi debet ut in cap. XIX.
§1. Stat. Dioec. fusius explicatum invenietur. Consuetae publicationes eodem tempore ante lectionem Evangelii quoque fiant. Missae tam Dominicis et festis de praecepto, quam aliis diebus hora fixa celebrari debent, quae sine Episcopi consensu non immutetur. Missa prima in Natalitiis D. N. J. C. ante horam IV. a. m. non celebretur, nisi dispensatione pro singulis vicibus ab Episcopo obtenta fuerit. Epistola in missa cantata a Celebrante satius legatur tantum, si Clericus, qui illam cantet, deficiat. (S. C. R. 1875.) Gloria et Credo in missis cantatis integre cantanda sunt; sacerdoti non licet missam continuare donec cantus absolutus sit. Sacerdos sive ministro celebrans Confiteor non dicat *bis*. (S. C. R. 1873.) Gloria et Ite Missa est in tono de *Beata* in festis de Beata et quando Praefatio de *Nativitate* indicatur, cantanda sunt. Organum ad elevationem aut silet aut cum omni melodia et gravitate pulsetur. (Caer. Epp.) Dormire et versari non licet in cubiculis super capellas in quibus missa celebratur, saltem super illam partem in qua altare positum est. (Conc. Plen. II. Tit. VI. Cap. I. et Con. Plen. III. 216.)

112. In missis privatis a sacerdotibus celebratis, duo cerei ardeant; in missis cantatis saltem quatuor; in missis solemnibus sex. In Missa privata Episcopi quatuor et unus in bugia; in Missa Pontif. septimus addatur. In missis lectis quae sunt quasi-parochiales, et cum magno

concursu populi ad honorandam magnam solemnitatem celebrantur, plures quam duos cereos accendere licet. (S. C. R. 1858.)

113. Caeremoniae a populo Missae assistente observandae: *In Missis privatis*: Ab ingressu sacerdotis ad altare usque ad initium psalmi “*Judica*” et ad utrumque Evangelium populus assistens stet; caeteris vero quae in Missa peraguntur, etiam tempore paschali, genuflexus intersit. (Miss.) *In Missis Cantatis*: Ad ingressum celebrantis ad altare et aspersionem aquae lustralis omnes stabunt. A psalmo “*Judica*” usque ad Gloria intonationem omnes genuflexi maneant. Ad intonationem Gloria omnes surgent stantesque remanebunt dum dicitur; postquam celebrans sedit omnes usque ad finem ejusdem sedent. Dum celebrans surgit omnes surgant stabuntque ad *Dominus vobiscum* et Collectas usque ad initium lectionis Epistolae, a quo sedent omnes usque ad *Dominus vobiscum* et ad Evangelium. Ad concionem a sacerdote audientes sedent; ex reverentia ad concionem Episcopi stent donec ad sedendum eos invitent. Ad Credo intonationem et dum a celebrante recitetur iterum omnes stabunt; ad Incarnatus omnes sint flexis genibus. Cantu Credo absoluto surgent cum celebrante et cantato Oremus sedeant usque ad: *Per omnia*, quando stabunt ad finem Praefationis. A *Sanctus* usque ad calicis ablutionem genuflexi adorent, postquam sedeant surgentes ad *Dominus vobiscum* a quo stabunt usque ad Ite Missa est. Ad benedictionem genuflectant et iterum ad Evangelium surgent. In *Missis Solemnibus* et *Pontificalibus* eaedem caeremoniae observentur his tantum mutatis videlicet: Dum Evangelium a celebrante legitur populus sedens remaneat; ad incensationem stabit.

§3.

DE SANCTISSIMO ASSERVANDO.

114. Sanctissimum Sacramentum in Cathedrali et in quavis ecclesia parochiali in uno tantum loco asservatur; in aliis vero ecclesiis vel sacellis vel ex lege vel ex Pontificio indulto. (C. Plen. II. 265., 266.) Tabernaculum in quo SSimum asservetur, nisi sit temporaneum tantum, arcam ferream in se contineat ad tutius SS. Sacramentum custodiendum; ne autem ferrum robiginis subjaceat, vel humiditate afficiatur, intus ligno cooperta esse debet, ita ut sit mundum ac nitidum. (Conf. cap. X. XVII. §§1., 5. Stat. Dioec.)

115. In tabernaculo nihil praeter Sanctissimum ponere licet; vasa non permittuntur in eo esse, nisi SSimum contineant; super illud nihil ponere licet cui tabernaculum quasi basis inserviat, nisi crucem; ante illud vasa florum, vel lumen vel res similes ponere fas non est; ponantur a lateribus ejus. (C. Plen. II. 266.) Claves tabernaculi a sacerdote tuto custodiantur loco; ut eae forma elegantiores sint omnino decet.

116. Renovatio SSmi singulis septimanis fiat. (S. R. C. 1573. 1672. C. Plen. II. 268.) Sacerdos particulas veteres primo sumat aut distribuat; (Rit. Rom.) frequenterque purget ciborium. Particulae consecrandae sint recentes, et veteriores quam circiter dies quatuordecim non sint. (O'Kane.) Quando sacerdos per aliquos dies ab ecclesia abesse debeat, sacras particulas consumat nisi personam gravem et piam post se reliquerit, quae curam ecclesiae gerat, ita ut sacrilegæ profanationis nullum sit periculum. Meminerint sacerdotes, illicitum esse S. Eucharistiam secum deferre, nisi urgente ministerii necessitate. (C. Plen. II. 264.)

§4.

DE SSMA EUCHARISTIA ADMINISTRANDA.

117. SSma Eucharistia generatim inter Sacrum Fidelibus in ecclesia administratur ; si autem ex causa rationabili extra illud fieri oportet, sacerdos, antequam ad altare accedat, manus lavet ; in administratione extra Missam haec observanda erunt : Sacerdos ad altare reversus dicere potest : “O sacrum convivium &c.” et “ Panem de coelo &c.” ; debet autem dicere : “ Domine exaudi &c., Dominus vobiscum, Oremus : Deus qui nobis &c.,” cui tempore paschali substituitur : “ Spiritum nobis, Domine &c.” Deposito SSmo Sacramento in tabernaculo, junctis manibus conversus ad populum, nec altare osculans, nec manus elevans aut extendens, nec oculos elevans, dextra manu extensa benedicat dicens : “ Benedictio &c.” Si communio ante vel post Missam immediate distribuenda est, sacerdos in paramentis ad Missam congruentibus more solito eam distribuat ; (Rit. Rom.) si in vestimentis nigris, benedictio populi omittitur. (S. C. R. 1868.)

118. In communione infirmis administranda sequentia observanda sunt: Si SSrum a ciborio in pyxidem infirmorum transferendum erit, sacerdos veste talari, superpelliceo et stola indutus et accensis cereis, illud in pyxide reponat. (Rit. Rom.) Si Sanctissimum jam antea in pyxide infirmorum positum fuerit, sacerdos stolam albam propriis vestibus coopertam super humeros habens, pyxidem in sacculo seu bursa recondat, quam per funiculos collo appensam super pectus innixam portat. (Rit. Rom. C. Plen. II. O’Kane.) Dum pyxidem e tabernaculo extrahit non necesse est cereos habere accensos. Rubricae praecedentes quoad delationem SSmi, ad infirmos occulte deferendi, intelligendae sunt ; in aliis casibus deferatur manifeste, et Rubricae a Rit. Rom. ad manifestam et publicam delationem

praescriptae, omnino observanda sunt, in quantum fieri poterit. Meminerint sacerdotes nostri necesse esse, ut Fideles edoceant de iis, quibus cubicula infirmorum instructa esse debeant pro administratione SSmi, videlicet: “Super mensam linteamine mundo coniectam luminaria cum vasculo aquae benedictae, et altero ad digitos abluendos, mappa mento substernenda.” (Rit. Rom.) Instituantque eos ut crucifixus quoque habeatur.

119. Mensa super quam in ecclesia sacra communio administratur mantili albo coniecta sit; loco mantilis mappae in modum pallae confectae, vel patenae cum manubrio adhiberi valeant; (S. G. R. 1875.) quae a communicantibus ipsis sustentari valent. (S. C. R. 1853.) Tempus quo praeceptum communionis paschal. impleri potest, a Dominica I. Quadragesimae ad Dominicam SSmae Trinitatis ex indulto Apostolico extensum est. (C. Plen. II. 257.)

§5.

DE PRAEPARATIONE PUERORUM AD PRIMAM S. SYNAXIN.

120. “Haud potest quin multum conferat ad totius vitae christiana rationem, ipsamque adeo aeternam salutem, modus, quo quis prima vice sacram communionem recipiat.” (C. Plen. II. 260.) Jubemus ut Rectores per semetipsos, in quantum fieri poterit, per sex saltem hebdomades, aut quotidie, aut certo ter per hebdomadem, pueros in rebus fidei et morum juxta Catechism. et Histor. Bibl. instituant saltem iis in locis, in quibus Rectores resident; aliis in locis quae una alterave vice tantum per mensem a sacerdote visitantur, eos, quo meliore modo fieri poterit, instituant. Per triduum ante S. communionem piis exercitiis pueros ad eam proxime praeparent; ipsa die Divinum Panem, cuncto populo inspectante, maxima solemnitate sumant. (C. Plen. II. 260.) Insuper commendamus, ut ad confessionem totius vitae anteactae ad primam S. synaxin praeparatoriam

admittantur, nisi prudentia confessarii cum quibusdam pueris contrarium dictet. Per triduum liberi quoque exerceantur in sacris caeremoniis in receptione Sacramentorum observandis; et ne institutio praeparatoria consideretur tantum tamquam res theoretica, Rectores eos exerceant in actibus religiosis, ipsis in posterum actu necessariis.

§6.

DE MODO PRIMAM PUERORUM SYNAXIN CELEBRANDO.

121. Ut uniformitas omnibus in ecclesiis quoad primam Synaxin puerorum observetur, quae sequentur a Rectoribus, quoad ejus fieri poterit, observari monemus. Neo-communicantes ad Ecclesiam accedentes cereos sine lumine manu ferant, et ad cancellos deponant; SSimum Sacramentum super gradus altaris genuflexi recipient ad arbitrium Rectoris. Ante Missam sacerdos superpelliceo indutus sedens, vota baptismalia eos manus super pectus iunctas habentes, renovare faciat in hunc modum:

1. Do you renounce Satan and all his works and pomps? *Ans.* We do renounce them!
2. Do you believe in God, the Father Almighty, Creator of heaven and earth? *Ans.* We do believe!
3. Do you believe in Jesus Christ, His only Son, our Lord, who was born and suffered for us? *Ans.* We do believe!
4. Do you believe in the Holy Ghost, the Holy Catholic Church, the Communion of Saints, the forgiveness of sins, resurrection of the body and life everlasting? *Ans.* We do believe!
5. Do you believe that out of the Church there is no salvation? *Ans.* We do believe!
6. Do you promise to keep from secret and forbidden societies? *Ans.* We do promise!

DE EXERCITIIS POST PRIMAM S.COMMUNIONEM VESPERE SOLITIS.

122. Hora competenti neo-communicantes in ecclesiam convenient, et sacerdos suo tempore faciat brevem exhortationem; qua finita, vel extra vel intra cancellos, ante

altare candelas non accensas in manibus tenentes stent ve^l genuflectant. Surgentes bini ac bini ad sacerdotem accedant, et per eius manus candelas Deo in honorem B. M. V. offerant. Finita candelarum oblatione investiantur sacr. scapulari et in sodalitatem, si quae adest, admittantur recitatione formulae admissionis. Solemnitates terminentur cum benedictione SSmi, si fieri potest.

§7.

DE FREQUENTI S. COMMUNIONE.

123. Sacerdotes nostri quoad S. Communionis frequentem receptionem assumant dictum S. Francisci Salesii: “Si quaerunt a te, cur ita frequenter communices, respondeas illis, quod duplex personarum genus debet saepius communicare; perfecti scilicet ut ad perfectionem valeant pervenire, fortes ne debiles fiant; debiles ut fortes evadant, infirmi ut curentur, benevolentes ne infirmentur..... Qui mundanis negotiis non sunt implicati debent saepius communicare, quia habent opportunitatem; qui vero hujusmodi negotiis detinentur, quia egent Communione. (Vita dev. cap. 21 ex Ballerini.) Regulae sequentes quoad frequentem Communionem a sacerdotibus usurpentur, et in praxin deducantur:

- I. Communio menstrua nemini sat disposito deneganda, immo omnibus maxime consulenda est, etiamsi vitam degant negotiis saecularibus implicatam; secus enim valde difficile est, diu in divina gratia perseverare, ob innumeras occasiones et rerum aeternarum quasi obliterationem.
- II. Communio hebdomadaria permittenda, immo consulenda est iis, qui graves culpas ex habitu non committunt; attamen si pluribus vitiis levibus laborent, nec ullatenus sint de emendatione solliciti, aliquando utile erit, Communionem aliqua hebdomada iis interdicere, ut alacritate ad vitia objicienda excitentur.

- III. Communio frequens, id est pluries in hebdomada, permittenda aut etiam consulenda est iis fidelibus, qui, licet debiles, officia boni christiani servant, tum Deum amare, colere et orare gestiunt, tum orationi mentali, cum possint, aliquod tempus libenter quotidie tribuunt, nec in culpas deliberatas saepius labuntur.
- IV. Communio quotidiana concedenda est iis, qui affectu etiam in culpas leves carent, malasque cupiditates majori ex parte superarunt, et ad christianam perfectionem serio tendere conantur. Expedit tamen, si causa subsit, interdum semel et etiam pluries in hebdomada, communionem iis subtrahere. Cavendum insuper est a falso principio, nempe quasi communio debeat haberi ceu merces virtutis, cum sit medium ad virtutem acquirendam. (Ballerini.)

124. Moniales quotidie S. Communionem petentes admonendae erunt, ut diebus ex earum Ordinis instituto praestitutis communicent; si quae vero puritate mentis eniteant et fervore spiritus ita incaluerint, ut dignae frequentiori aut quotidiana SS. Sacramenti perceptione videri possint, id illis a Superioribus permittatur. (C. Plen. II. 258.) Superiores intelliguntur esse Superiores ecclesiastici generales in Dioecesi constituti.

CAPUT XIV.

DE SACRAMENTO POENITENTIAE.

125. Sacerdos ad confessiones excipiendo accessurus, singulas quas agere oportet partes, judicis nempe, pastoris, medici ac patris serio mente revolvat."....."Promptum semper paratumque sese exhibeat"....."et sine mora, omni posthabito negotio, praesto sit." Proinde in confessionali hora statuta diebus Sabbatis, Dominicis et vigiliis festorum de praecepto et devotionis regulariter adsit, ut ad se venientes audiat. "Poenitentes peccata sua narrantes patienter audiat, neque unquam interpellet, (Rit. Rom.)

nisi ad obscurius dicta melius intelligenda ; atrociora facinora immoto vultu audiat, neque suspiriis, aut aliqua voce vel gestu corporis, aut oris motu, mirantis aut horrescentis animi indicia prodat. (C. Plen. II. 280.)

126. In audiendis confessionibus sacerdotes semper utantur superpelliceo et stola violacea, salva Religiosorum consuetudine legitima, qui tamen stolam violaceam super vestimenta ipsorum religiosa semper abhibeant. Si una alterave confessio audiatur, saltem stola violacea adhibeatur. (C. Plen. II. 293. Rit Rom.) Confessionalia in ecclesiis in loco publico ac patente erigenda sunt. Extra casum infirmitatis mulierum confessiones non audiantur nisi per crates interpositas. (C. Plen. II. 295. 296.)

127. Cum praeter ordinem ad validam absolutionem etiam jurisdictio requiratur, nullus sacerdos confessiones audiat nisi obtenta ab Ordinario jurisdictione. Confessiones religiosorum ab iis sacerdotibus tantum audiri valent, qui habent facultates speciales, in facultatibus communibus non comprehensas, eorum religiosorum confessionibus exceptis, qui cum consensu superiorum extra communitatem suam vel domum versantur, et copiam confessarii proprii ordinis vel specialiter approbatum non habent. Speciales facultates supradictae etiam requiruntur ad audiendas confessiones personarum saecularium cum communitate degentium, v. g. alumnorum, famulorum, etc. Cum confessarii tales tantum ad audiendas confessiones cuiusdam determinatae communitatis adprobentur, eorum facultates ad alias domus religiosas sese non extendunt. Ordinarius confessarius diebus ac horis statutis confessiones audiat, ejusque munus, nisi dispensatio S. Sedis intervenerit, ad tres annos coarctatur. (C. Plen. III. 97.) Extraordinarius confessiones in Quatuor Temporibus audiat; si extra haec tempora requiratur, difficilem sese ne praebeat. Qui extraordinario confessario confiteri nolunt, saltem ejus monitum et benedictionem recipient.

128. Nemo sacerdotum ad sibi tantum confitendum quemve inducat poenitentem, ne libertas ab Ecclesia concessa ullo modo minuatur; econtra Rectores extraneos confessarios in sui adjutorium advocent, quod maxime observandum erit tempore Paschali, quadraginta horarum, festo dedicationis vel patroni ecclesiae, aliisve diebus opportunis; vel ecclesias statis diebus invicem mutent. Commendamus ut ii sacerdotes, qui primam ad fidem conversorum confessionem audiunt sint alii, quam qui eos in fide instituerunt, si id fieri poterit. Sigillum sacramentale scrupulose servetur; et in colloquio familiari de rebus in s. tribunali auditis nunquam sermo fiat, nec unquam a poenitente petatur venia de sibi revelatis vel cum ipso poenitente vel quodam alio loqui, et si venia sponte a poenitente offeratur, non accipiatur. Si quid denuntiandi detur necessitas, id per poenitentem ipsum fiat, vel per alium quem ipse elegerit, vel extra confessionem sacerdoti innuatur. (C. Plen. II. 290.)

129. Liberi, qui nondum ad s. primam synaxim accesserunt, saltem quater in anno i. e. singulis Quatuor Temporibus ad confessionem sacramentalem admittantur, praeparatione de scientia catechismi, modoque confessionis faciendae per Rectores praevie habita.

130. In poenitentia imponenda confessarii ne sint leviores nec rigorosiores quam sana doctrina docet; raro et in speciali casu tantum, in quo id omnino requiritur, pecuniae poenitentiam imponant. Caveant sacerdotes stipendia missarum, ob oblivionis periculum, in confessionali accipere.

CAPUT XV.

DE SACRAMENTO EXTREMAE UNCTIONIS.

131. Meminerint sacerdotes hoc sacramentum pro fidelibus graviter decumbentibus esse institutum; neque agoni-

zantibus tantum administrandum ; doceantque fideles hunc in finem, et nullo modo eos illud ad agoniam differre permittant. Secluso necessitatis casu, in vestibus ut supra Cap. X. et modo in Rit. Rom. tradito, hoc sacramentum administrandum est. Vas Olei Infirm. sit in armario (ambry) ut in Cap. X. Stat. Dioec. notatum est. Olea Sancta in cubiculis vel domibus privatis a sacerdote asservari non licet, excepto casu magnae distantiae ab Ecclesia, servata tamen rubrica quoad decentem et tutam custodiam. (S. R. C. 1826.) “Remota necessitatis causa, stylus in oleum intinctus pro inungendis infirmis non adhibeatur.” (S. R. C. 1857.) Sacerdotes aegrotos saepe visitent, et, si periculose decumbant, eos monere non omittant, ut ad pacem et tranquillitatem in posteris vel familia stabiendum, de rebus temporalibus per testamentum rite et tempestive confectum disponant. Maxima autem pietate et prudentia etiam umbram avaritiae aut turpis lucri evitent.

CAPUT XVI.

DE SACRAMENTO ORDINIS.

132. Sacrificium et sacerdotium ita Dei ordinatione conjuncta sunt, ut utrumque in omni lege extiterit. (Conc. Trid.) Spiritum sacerdotii et sacrificii sacerdotes saepe in se renovent operibus fidei, spei et charitatis. Non omittant sacerdotes tam in traditione doctrinae christianaee in scholis, quam in sermonibus de dignitate sacri hujus status populum edocere, puerosque bonae indolis et ex piis parentibus ortos ad eum anhelandum excitare. Ne obliviscantur de virtute castitatis, vitaque perfecta populum quoque saepe edocere, ut castitas et vita caelebs anhelentur a pueris, puellisque, qui Deo servire cupiunt, alii vita sacerdotali, alii vita religiosa. Rectores, in quorum districtibus seminaristae tempore feriarum degunt, paterna sollicitudine super eos invigilent, ad sacramenta digne recipienda saltem

semel in mense inducant, eosdem in tradendo pueris Catechismo, in chori officiis et caeteris hujus generis ecclesiasticis ministeriis inserviendis adhibeant. Finitis feriis testimonium morum ad Ordinarium mittant, sicut in Domino ipsis justum videbitur. (C. Plen. III. 177.) Pueros vero, qui bona stirpis et indolis non sint, vel qualitatibus necessariis destituti inveniantur, a tali statu sancto arceant deterreantque.

CAPUT XVII.

DE MATRIMONIO.

§ I.

DE BANNORUM PROCLAMATIONE.

I33. Matrimonia Fidelium proclamatione bannorum trina cohonestari debent. In ecclesiis, in quibus Missa una vel duabus Dominicis in mense pro populo celebratur, pro rata una vel duae proclamationes fieri debent. Bannorum proclamatio in Missa parochiali tantum, et quidem in ecclesiis sponsorum respectivis, si sponsi ex diversis parochiis, fiat. Quot proclamationes infra tempus clausum necessariae erint, ut matrimonia tempore clauso elapso rite celebrari valeant, fiant. Proclamatio trina etiam matrimoniis eorum, qui ad ecclesias pertineant, in quibus una vel duae proclamationes requiruntur, praecedere debet, qui matrimonium in ecclesia celebrare volunt, in qua trina proclamatio requiritur, nisi Rector apud eam resideat, et ex causa rationabili matrimonio in ecclesia residentiae suae benedicere malit. Pro matrimoniis mixtis bannorum proclamationes ne fiant.

§2.

DE MATRIMONII FIDELIUM CELEBRATIONE.

134. Monemus sacerdotes nostros, ut die matrimonium praecedente vel alio tempore opportuno, in quantum hic et nunc fieri poterit, sponsos in mysteriis fidei, saltem in iis, quae ad salutem necessitate medii et praecepti necessaria sunt, examinent instituantque. Confessarii nupturientes de debito conjugali caste et paucis verbis in confessionali edoceant hoc modo : Licitum esse quod sit juxta matrimonii finem ; quod sit praeter, esse maxime veniale ; quod sit contra matrimonii finem, esse peccatum mortale.

135. Matrimonia Fidelium in ecclesia propria coram Rectore, vel alio sacerdote cum ejus consensu, et in mane cum Missa celebranda sunt, infra quam sponsi SS. Domini corpus sumant, benedictionemque nuptialem, quando juxta Rubricas liceat, recipient ; sacerdos in fine gravi sermone eos alloquitur. (Miss.) Ecclesia sponsae est ecclesia propria. Celebrationi matrimonii sponsi confessionem sacramentalem praemittant ; qui confiteri recusant, eos in matrimonium sine speciali Ordinarii dispensatione sacerdotes ne conjungant. Matrimonia tam in domicili quā quasi-domiciliū ecclesia celebrari valent ; commoratio per spatium saltem unius mensis integri, quasi-domicilium in ordine ad matrimonium facere censemur ex Dec. S. Univ. Inq. 6. May. 1886. in Stat. Unit., (Zitelli,) quin inquisitio de animo ibi per majorem partem anni permanendi facienda sit. Vagi, qui dōmīciliū nullib⁹ habent, coram parocho loci in quo morantur, matrimonium contrahere valent. Sacerdos autem, antequam eos conjungere permittitur, diligenter de impedimentis, maxime ligaminis, quae forsan existant, inquirat, litterasque informatorias a sponsorum parochis, vel aliis personis fide dignis, recipiat eosque in matrimonium conjungat tantum, postquam certitudinem de libertate ab

impedimentis receperit. Si contingat aliquem matrimonium novum inire velle sub praetextu, quod prius connubium irritum fuerit, nullus sacerdos causam sua auctoritate dirimere praesumat, sed ad nostrum tribunal referre tenetur, ubi adhibito, si necesse fuerit, defensore matrimonii, res dijudicabitur.

136. Prohibemus celebrationem matrimonii in domo privata, exceptis iis in locis, in quibus ecclesia adhuc deest; et sub noctu, nisi contubernium, quod speciem matrimonii habet, in mortis periculo sacramento coherestari debeat; eodem modo matrimonii celebrationem sine Missa, nisi oblatio Sacri fere impossibilis evadat; quoad sufficientiam rationis autem conscientiam sacerdotum oneramus.

137. Ad praecavendam sacramenti profanationem nulli sacerdoti licet eos in matrimonium conjungere, qui post matrimonium in facie Ecclesiae jamjam contractum, coram ministello haeretico vel magistratu civili denuo contrahere velle dignoscuntur. Nulli sacerdoti licet eos in matrimonium conjungere attentare, qui illud coram ministello vel magistratu jam contraxerunt, nisi impedimentum dirimens id invalidum reddiderit. Nullus sacerdos sponsos alterius sacerdotis districtus nisi de Ordinarii, vel Rectoris respectivi, licentia in matrimonium conjungat; si vero occurrerit, tam nomina quam honorarium sacerdoti ipsorum proprio sine mora mittantur. Nomina eorum qui in fraudem legis ab alio sacerdote, etiam extra Dioecesin versante, in matrimonium conjuncti sunt, a Rectore eorum proprio ad Ordinarium mittantur.

138. Qui matrimonium coram magistratu civili contraxere, peccati gravis reos sese reddiderunt. Antequam ad sacramenta admittantur, casu periculi mortis excepto, scandalum retractatione inter Missam parochialem publica, per sacerdotem facienda, resarcire debent; si in periculo mortis absoluti supervixerint, ad eandem retractationem tenentur.

Sponsi qui coram ministello haeretico sive extra sive intra Dioecesin, matrimonium contraxere, praeter reatum peccati gravis excommunicationem Ordinario reservatam incurrerunt. (C. Plen. III. Tit. IV. cap. II.) Obtenta ab Ordinario facultate absolvendi ab ea, scandalum modo supra statuto resarciēndum erit; antequam autem ad Sacraenta Ecclesiae admitti valent, ab excommunicatione in ecclesia coram saltem quibusdam testibus in foro externo juxta formulam in Ritual. Rom. traditam, absolvi debent. Scandalosa legis ecclesiasticae in matrimonio contracto vel contrahendo violatio retractationem scandali publicam necessariam reddit. Quod si casus sit prorsus occultus, retractatio publica omittenda erit; si sponsi excommunicationem incurrerunt, pro absolutione publica omittenda et sacramentali impertienda, dispensatio et facultas necessaria ab Ordinario obtaindæ sunt.

§3.

DE MATRIMONIIS MIXTIS.

139. Quoad matrimonia mixta sacerdotes sciant, Ecclesiam ex causis gravibus et justis interdum illa sub debitiss cautionibus permettere. Cautiones quae sunt *conditio sine qua non* sunt, ut non solum pars catholica ab acatholica perverti non posset, quin immo catholica teneretur ad acatholicam ab errore pro viribus retrahendam; verum etiam ut universa utriusque sexus proles in sanctitate catholicae religionis educari omnino deberet.” (Inst. de Matr. mixt. 1858. C. Plen. III. 130.) Sacerdotes nostri de his cautionibus, et obligationibus partis catholicae populum saepe edoceant, sicut et de prohibitione matrimoniorum mixtorum; totis viribus, exhortationibus, suasionibus etc. impediant, ne talia foedera ineantur, et gravatos se sciant invigilare, ut conditiones promissae effectum sortiantur. Vicini parochi quoad praecavenda talia matrimonia uniformem praxin sequantur et examen accuratum de causis canonicis, quae

requiruntur, instituant. (C. Plen. III. 133.) Matrimonium autem sub debitibus cautionibus et ex causis justis et gravibus, quas Ecclesia recognovit, contractum, nemo sacerdotum damnare vel sacrilegii notam illi inurere audeat. (C. Plen. III. 132.)

140. Antequam casus matrimonii mixti Episcopi judicio subjiciatur, pars acatholica documentum ut in Appendice No. IV. coram Rectore conficiat, suoque nomine subscribat, quo cautiones supra memoratae tutiorem sortiantur effectum, quod ad Cancellarium Episcop. mittatur, postea autem in archivis ecclesiae servetur. Matrimonia mixta nec proclamationibus bannorum cohonestantur, nec in ecclesia celebrantur, nec ullo signo sacro sacerdos utatur. Celebrentur in domo presbyterali; ubi haec non adest, permittuntur in alia domo decenti. Qui in fraudem legis a Rectore proprio abierunt, et matrimonium contraxerunt, tractandi sunt ut in 138. Stat. Dioec. statutum fuerit. Conjux qui matrimonium in infidelitate cum infideli contraxit, et deinde ad fidem conversus baptizatus est, novum matrimonium inire nequit, quin conjugem infidelem circa ejus voluntatem cohabitandi pacifice et sine Creatoris injuria, prius interpellat; quodsi infidelis legitime interpelli nequeat, ad S. Sedem pro dispensatione recurrentum est. (C. Plen. III. 129.) Cum alteruter conjugum ad fidem conversus, et alter nec ad fidem convertatur nec pacifice et sine injuria Creatoris cohabitari velit, quando hae conditiones verificantur et conjux conversa ad fidem, novum matrimonium init, vinculum matrimonii in infidelitate contracti dissolvitur. Si autem et alter conjux ad fidem convertitur antequam unus conjugum novas nuptias ineat, hic ad illum tamquam conjugem recipiendum tenetur, et ad coabitandum cum eo compelli potest. (C. Plen. III. 128.)

§4.

DE DIVORTIO.

141. Cum matrimonium sit sacramentum, Ecclesiae est de eo judicare; quare illi gravissimae culpae reos sese redundunt, qui tribunalia civilia, inconsulta Ecclesiae auctoritate, adeunt ut divortium vel separationem a mensa et thoro obtineant, quod omnino vetamus. Si de separatione conjugatorum agitur, res a sacerdote cum expositione circumstan- tiarum Episcopi judicio prius subjiciatur, et antequam judicium ejus obtentum fuerit, nihil de causa agatur. (C. Plen. III. 126.) Qui autem civili divortio obtento, inconsulta Ecclesiae auctoritate novum matrimonium inire attenant, legitimo vinculo, quod coram Deo et Ecclesia adhuc manet, posthabito, excommunicationem Episcopo reservatam *ipso facto* incurront. (C. Plen. III. 124.) Causae matrimoniales ad Episcopi tribunal referendae sunt. (Instr. S. O. 1859.)

§5.

DE DISPENSATIONIBUS.

142. Cum dispensatio sit juris communis relaxatio, exploratum omnibus est, dispensationes non esse indulgendas, nisi legitima et gravis causa interveniat; (Inst. P. F. 1877.) et sacerdotes monemus, ut verba gravia et solemnia ad populos ipsis concreditos faciant, ne levi animo vel spe inani dispensationis facile obtinendae ducantur. Ubi copia personarum matrimonio aptarum adest, causae dispensationis obtinendae graves et justae raro invenientur. Causae, ob quas dispensatio peti valeat, sunt sequentes: Angustia loci; aetas foeminae superadulta (supra 24. ann.); defici- entia aut incompetentia dotis; lites super successione bonorum jam exortae, vel earum grave periculum; paupertas viduae numerosa prole oneratae; bonum pacis; nimia, sus-

pecta, periculosa familiaritas ; copula cum consanguinea &c. impedimento laborante praehabita, et praegnantia ideoque legitimatio prolis ; infamia mulieris ex suspicione orta ; revalidatio matrimonii ; periculum matrimonii mixti ; periculum incestuosi concubinatus ; periculum matrimonii civilis ; remotio gravium scandalorum ; cessatio publici concubinatus ; excellentia meritorum. (Instr. P. F. 1877.)

143. Quae autem praeter causas in literis pro dispensatione obtinenda supplicibus exprimi debent, sunt : “ Nomen et cognomen oratorum ; actuale domicilium ; species etiam infimae impedimenti ; gradus consanguinitatis ; numerus impedimentorum ; variae circumstantiae.” Animadvertisatur, quod una causa aliquando, seorsim sumpta, insufficiens sit, sed alteri adjuncta, sufficiens existimetur. (Instr. P. F. 1877.) Quae amplius observanda erunt in Append. Stat. sub N^{is} III. et IV. invenientur.

CAPUT XVIII.

DE CULTU DIVINO.

§ I.

DE ALTARI ET SUPELLECTILI ECCLESIAE.

144. Altare sit nitidum et decenter ornatum ; mensa altaris angustior ne sit 20", nec brevior 8' 6" ; elevatio ejus non excedat 3' 6", nec minor sit 3' 4". In quantum fieri poterit, tribus gradibus unius pedis in latitudinem, ad altare ascenditur ; suggestus (platform) a fronte altaris ad minus per tres pedes sese extendat. Pannus cereatus, chrismale dictum, totum altare i. e. lapidem cooperiat ; (Pont. Rom.) mensa altaris tribus benedictis linteaminibus mundis, quorum superius ad terram a dexteris et sinistris pertingat, cooperatur. Nullae coronides ligneae (wooden frames) circa

altaris angulos ducantur etc. (Caer. Epp.) Altare, functione absoluta, tela stragula operiatur. Sex candelabra, per gradus quasi ab utroque latere altaris versus crucem cum Crucifixo surgentia, apponantur; crux illis superemineat, quae ex auro, argento vel aliquo metallo deaurato confecta esse deberent. (Caer. Epp.) In diebus solemnibus vascula cum flosculis frondibusque odoriferis, seu serico contextis, et Reliquiae, si habeantur, apponantur. Studeant sacerdotes adhibere flosculos odoriferos, in quantum haberi valeant. Tabernaculum sit satis spatiostum ad duo ciboria continendum, puta 12" × 12"; habeat arcam ferream inclusam ad tutius SS^mum conservandum, ornatum ut in Cap. X. statuitur. Nihil nisi SS^mum in tabernaculo reponatur; vasa, dum SS^mum non continent, in eo reponere non licet. Tabernaculum ita elevatum construatur, ut pars, quae cruci tamquam basis inserviat, sit humana statura altior, ita ut sacerdos, ad altare ministrans, crucifixum corpore suo non celet. (Benedict. XIV.) Supra tabernaculum sit thronus expositionis locatus vel potius fixus. Calices saltem cuppam argenteam intus deauratam habeant, alias consecrationem ne recipient. Lunula in monstrantia reponenda sit argentea deaurata. Ciborii saltem cuppa sit argentea, ut de calice statutum; ut ciboria vilioris materiae in futurum benedicantur non permittimus. Ciborium cum SS^mo velo serico albo semper coopertum esse debet. Sanctuarium sit tapete mundo coopertum, et scamnum aliquo panno coopertum pro clero illic locatur. (Caer. Epp.). Sedes supinae ad instar Sedis Episcopalis prohitae sunt. (S. C. R. 1822.) Credentia ad latus Epistolae ponatur. Parva et benesonantia tintinnabula tantum ad altare adhibeantur; campanulae, "vulgo gongs" non amplius permittuntur; quae autem ante A. D. 1877. in usu erant, quibusdam diebus et raro continuare permittimus. Lampas de more Ecclesiae ante altare SS. Sacramenti suspensa ardeat; si plures adhibentur, numero sint impares. (Caer. Epp.) In

sacristia scrinia ad vestes sacras conservandas praesto esse debent; vasis sacris loculi separati tribuantur. Ubi sacerdos sacras vestes ad celebrandum sumit, crucifixus et tabella nomen Patroni ecclesiae, nomen Antistitis et orationes imperatas continens positi sunt. Quoad vestes sacras usus Ecclesiae praesens et approbatus tenendus est, et aliam vestium formam sine S. Sedis consensu, prorsus prohibemus. Simili modo prohibemus ne vestes sacrae benedican tur vel iis sacerdotes utantur, quae ex panno serico, argenteo, aureo non sint, vel ex lino, gossypio, quibus serica fila superimposita non sunt. (DeHerdt 167.) Vasa quae ad aquam benedictam ad fores ecclesiae continentam apponantur, ex materia vili, quae robiginem trahat, non sunt confecta, sed ex alia, quae facile munda conservari possit. Quoad altare repositionis feria v. hebd. maj. S. C. R. 17. Maj. 1887. decrevit, praeter flores et lumina, scenicas decorationes non permitti, et flores non esse disponendos ac si altare esset in viridario.

§2.

DE EXPOSITIONE SS. SACRAMENTI SOLEMNI.

145. Pro solemnni expositione SS. Sacramenti licentia Ordinarii etiam pro Regularibus requiritur. In solemnni expositione saltem duodecim cerei ardeant; sacerdos pluviali ac velo albo utitur, et thurificatio SS. Sacramenti ab ipso bis facienda est. Ubi haec servari nequeunt, solemnnis expositio et benedictio SS. Sacramenti omittenda est. (S. R. C. 1837.) Coram SSmo exposito ante versum “Tantum ergo” preces et hymni, etiam lingua vernacula, licite dici vel cantari possunt; hi hymni autem loco hymnorum liturgicorum per Rubricas praescriptorum desumi non valent. (S. C. R. 127. Febr. 1882.) Dum benedictio datur, campanulae ter pulsentur; thuriferarius autem non amplius incensem. (Martinucci.) Solemnem benedictionem, et

quidem semel in die, in diocesi nostra dare permittimus: singulis diebus Dominicis; festis de paecepto et festis I. class. juxta Kalend. Rom., sive ecclesiae sive oratorii publici saltem benedicti; in festo Sancti Fundator. religiosae familiae, etsi ea ad horas canonicas non obligetur, nec officium recitet; festo SSmi Cordis Jesu; prima feria VI. cuiusvis mensis pro ecclesiis et oratoriis, in quibus exercitium in honorem SSmi Cordis Jesu agitur; quotidie dum exercitium sacrae missionis pro populo locum habet; in fine recollectionis spiritualis annuae sacerdotum, vel communitatum religiosarum; die 31. Dec., si exercitium in gratiarum actionem cum concursu populi celebretur; quotidie per Triduum; initio et in fine Novenae in honorem cuiusvis Sancti aut mysterii; in primo et ultimo exercitio mensis Maji in honorem B. M. V.; semel in hebdomade mensis Maji et temporis Quadragesimalis, si exercitia, iis temporibus propria, habeantur. In festo autem Corporis Christi, et infra ejus Octavam, SSrum tum in missa tum in vesperis solemniter exponere et benedictionem iterato impertire licet.

§3.

DE EXPOSITIONE SS. SACRAMENTI PRIVATA.

146. Expositio SSmi privata consistit in eo, ut ostiolum tabernaculi aperiatur, sed pyxis nunquam extrahatur nec benedictio detur. (S. C. Epp. et. Reg. 1602.) Sex cerei accendantur, sacerdos utatur superpelliceo et stola festi colori conveniente, et SSrum ante versic. “Panem de coelo” incenset. (S. C. R. 1857.) Haec expositio ex causa rationabili ad arbitrium Rectoris haberri valet. (Craisson.)

§4.

DE ADORATIONE XL. HORARUM.

147. Adoratio XL. horarum benedictionem copiosam super congregations sacerdotesque, qui eam fide et devotionis studio celebrant, effundet. Volumus ut haec solemnis adoratio SSmi maxima cum solemnitate in ecclesiis secundum elenchum annum celebretur. Sacerdotes vicini sese adjuvent, populus fidelis ad adorationem, quam suavissime, urgeatur, et si copia adorantium deficere cognoscatur, Rectores familiis, sodalitatibus vel scholaribus, horas fixas ad adorationem assignent, et ad effectum perducant. Breve colloquium ad devotionem erga SSrum augendam hac in Dioecesi pro nunc permittitur. Concionator, sive sit saecularis sive regularis, superpelliceo indutus esse debet, birreto autem non utatur; ante concionem parvo velo albi coloris SSrum cooperiatur, ut audientes sedere valeant. Velum supradictum ejusdem sit materiae, ac quae in contingendo interiore tabernaculo adhiberi debet. Omnia Ecclesiae altaria durante hac expositione sunt privilegiata. In altari expositionis nec missas celebrare, nisi pro reponendo SSmo, nec communionem distribuere licet, nisi altaria alia desint. Usus campanulae tempore expositionis in missis non permittitur. Ex decreto S. R. C. 26. April., 1883. ad Ep. Lwth. dato, sacerdotibus nostris in mentem revocamus, ut expositio horis nocturnis, id est per diem et noctem perdurans, non fiat; ut missa cum cantu celebretur, etsi absque ministris sacris; ut processio fiat intra ambitum ecclesiae; ut conclusio hujus adorationis horis vespertinis, et a missa repositionis separata, haberi valeat, servata de caetero Instructione Clementina. Indulgentiae, ut in Raccolta inveniuntur, celebrationi hujus pii exercitii nostrae Dioecesi conceduntur. In hoc exercitio saltem duodecim cerei ardeant. Benedictio non per tempus adorationis detur,

nisi diebus quibus benedictio cum SSmo dari solet; aliis diebus vespere a sacerdote, superpelliceo et stola alba induito, SSrum sub silentio recondatur; eodem modo altero mane super thronum reponatur.

§5.

DE LUMINARIBUS LITURGICIS.

148. Ad omnes sacras vel liturgicas functiones cerei a Rubricis, vel ubi eae taceant, a Statutis Dioec. praescripti, adhiberi debent. Ad missas, vesperas, expositionem SSmi, administrationem sacramentorum, ad processiones cum SSmo. sicut et in benedictione funeris et mulieris post partum, aliisque sacris caeremoniis, numerus cereorum requisitus, semper haberi debet; si luminaria supra numerum requisitum, ad augendam solemnitatem, addere placeat, ex alia materia decenti suppleri valent. (S. C. R. 1850. Gard. Instr. Clem.)

149. Cum usus Kerosene ad illuminandam ecclesiam in casu necessitatis et juxta prudens Episcopi arbitrium tantum permitti valeat, (S. C. R. 16. Sept. 1881.) ejus usum super altari vel ante statuas, imaginesve Sanctorum in ecclesiis vel sacellis, ubi missam celebrare licet, prohibemus; adhibeat oleum olivarum vel aliud vegetabile in ejus defectu, aut lumen omnino non adponatur. “Minime adhiberi posse petroleum vel aliud oleum ex vegetabilibus ad illuminandam ecclesiam, sed in casu tantum necessitatis ex prudentia Ordinariorum.” (S. C. R. 20. Mart. 1869.) “S. C. R. prohibuisse usum cerae vulgo stearinae.....et usum gossypii etc. in sacris paramentis, hoc adducto principio, nempe: quod usque ab ecclesiae primordiis.....ob reales et mysticas significationes inductum est, retineatur et omnino servetur.” (Decr. gen. 15. May. 1819.)

150. Ad nutriendam lampadem coram Sanctissimo oleum olivarum adhibeatur, et in ejus defectu per tempus in quo necessitas aderit, usus aliorum oleorum vegetabilium permittitur. Prohibemus et nullo modo permittimus hogs-lard, petroleum, vel gas in lampade, vel loco lampadis coram Sanctissimo. Quoad gas super altari utendum S. R. C. 1879. ad quaesitum : “An super altari praeter candelas ex cera tolerari possit, ut habeatur etiam illuminatio ex gas ; vel an usus praedictus prohiberi debeat ? respondit : Negative ad primam partem, affirmative ad secundam.”

§6.

DE EXERCITIIS MARIANIS ET QUADRAGESIMALIBUS.

151. Ut devotio erga B. V. Mariam nutriatur crescatque in dies, exercitia pia per mensem Maji in unaquaque ecclesia, apud quam sacerdos residet, locum habeant, in quantum fieri poterit ; et per tempus Quadrages. saltem una vice per hebdomadem sermo habeatur, et Viae Crucis exercitium altera vice peragatur, in quantum zelus sacerdotis non impediatur. In exercitio Viae Crucis assistentes a statione ad stationem ire oportere, in quantum angustia loci id permittat, edoceantur. (Raccolta.) Quoad locationem stationum Viae Crucis S. R. C. (13. Mart. 1837.) respondit, esse consuetudinem ac praxin generalem, piis congruentiae rationibus innixam, ut stationes a cornu Evangelii incipient.

§7.

DE SUFFRAGIIS PRO DEFUNCTIS.

152. Suffragia pro fidelibus defunctis publica instituentur saltem die 2. Novembris, et in quantum fieri poterit, per totum mensem Novembris ea continuare decet. Concio gravis habeatur aut vespere praecedenti, aut die 2. Nov.

inter sacra, qua die, aut Dominica ejusdem mensis conveniente, sacerdotes cum populo ad coemeterium conveniant, ibique preces ut in Ritual. Rom. pro die anniversaria jacent, fundant. In quantum fieri poterit, sacerdotes curent, ut inter missas saltem rosarium in levamen defunctorum per dictum mensem, publice recitetur. Ubi autem hoc fieri non potest, pietas sacerdotalis aliis mediis solamen ipsis afferre satagat. Commendamus insuper, ut sacerdotes, si tempus permittat, saepius per mensem Nov. sermones ad populum de defunctis habeant, quibus opera pietatis, preces, eleemosynae, missaeque pro defunctis magis magisque augeantur. Neque sacerdotes obliviscantur fideles bene instituere, ut ex pietate erga defunctos eorum sepulcra in bono ordine servent, maximeque ante diem solemnis eorum commemorationis ea modeste ornent, ut signa fidei, spei et charitatis propinquorum superstitum praeseferant.

§8.

DE VESPERIS.

153. In omnibus ecclesiis vel oratoriis publicis hora statuta vesperae integre decantentur; eas propter aliud devotionis exercitium omittere non licet. (C. Plen. II. 379.) Vesperale Rom. a S. R. C. per Pustet evulgatum, vel aliud cum eo concordans, ad vesperas decantandas adhibere oportet, ubi chorus cantorum vel ludimagistri satis instructi existunt. Cantus Gregorianus in scholis edoceatur, exerceaturque, ut paulatim major saltem pars populi Vesperas et alia similia decantare addiscat. (C. Plen. II. 380.) In Vesperis, sicuti in missis cum cantu, hymni in lingua vernacula prohibentur. Praeterea pro Vesperis notandum est: *Pater* et *Ave* ad initium Vesperarum secreto dicenda sunt. Ad Vesperas minus solemnes cerei quatuor, sex autem ad solemnes ardere debent. In Vesperis ab initio usque ad

finem sacerdos pluviali indutus esse debet. (S. R. C. 1652.) In Vesperis a capitulo de seq. diversum colorem exigentibus color jam ab initio Vesperarum ille erit, qui festo sequenti congruit. (S. R. C.) *Dominus vobiscum, Fidelium animae* etc., *Dominus det nobis* etc., *Divinum auxilium* etc., sine ulla variatione vocis cantanda sunt cum hoc tantum discrime, quod *Dominus vobisc.* clara et reliqua submissa voce cantari debent. (S. C. R. 1862.) In Vesp. Pontif. antiphona finalis B. M. V. omittenda est. (S. C. R. 1870.) In Vesperis, uno sacerdote tantum parato, incensatio haberi debet. (S. C. R. 1853.) In ecclesiis in quibus propter penuriam cantorum, vel ludimagistri, vel aliud simile impedimentum, cantus Vesper. impossibilis redditur, earum loco Rosarium B. M. V. publice recitetur, et Litaniae Lauretanae addantur.

§9.

DE FESTIS DEDICATIONIS AC PATROCINII ECCLESIARUM ET DE
DIE DOMINICA.

154. Dominica III. Octobris, computationis civilis, festum dedicationis ecclesiarum, ritu I. class. cum octava ob omnibus ecclesiis Dioecesis consecratis vel saltem benedictis celebrari debet. (S. R. C. 1878. 1880. 1887.) Si Regulares hac die festum Dedicationis sui ordinis juxta Kalendarium proprium celebrent, supradictum festum Dioecesis ad alium diem juxta rubricas amandandum erit. (S. R. C. 1880.)

155. Festum patronale cuiuscunque ecclesiae saltem benedictae, a clero ipsi adscripto, quoad officium et missam ritu dupl. I. class. cum octava celebrari debet. (S. R. C. 1872.) In urbibus die festo ipso celebretur oportet; rure et in oppidulis quoad externam solemnitatem in Dominicam sequentem transferri potest. (C. Plen. II. 384.) Rectores

satagant, ut festa supradicta debita solemnitate celebrentur. Quoad celebrationem diei Dominicae alte inculcamus decre-
tum 113 C. P. III., Rectoresque monemus, ut illud juxta necessitatem locorum urgeant. Dies festivati apud nos observandi sunt sex: Immaculata Conceptio, Nativitas D. N. J. C., Circumcisio D. N. J. C., Ascensio D. N. J. C., Assumptio B. M. V., Festum Omnis Sanctorum.

§ 10.

DE CONSECRATIONE ANNUA AD SSMUM COR JESU ET DE MODO
EXERCITIA CORAM SSMO EXPOSITO PERAGENDI.

156. Cum paucis abhinc annis totam Dioecesin SSmu Cordi Jesu solemniter consecraverimus, statuimus hanc consecrationem quotannis Dominica III. Octobris, in festo Dedicationis ecclesiarum, solemnni modo esse renovandam. Formula consecrationis a S. C. C. approbata, quae in Appendice No. II. invenietur, hac occasione uti decet. Dum SSmum exponitur, a choro "*O Salutaris,*" "*O Cor Amoris,*" aliusve hymnus lingua latina cantetur. Postea legatur lingua vernacula formula consecrationis, aliaeque preces et hymni vulgari idiomate sequantur ad arbitrium. Deinde lingua latina "*Tantum ergo etc*" cum versic. resp. ac oratione et benedictio cum SSmu, more solito, impertiatur. Simili modo prima feria VI. uniuscujusque mensis celebretur, hoc tamen excepto, ut loco formulae consecrationis supradictae sumatur "*Act of Atonement*" et si placet, addi valeat "*An Act of Consecration.*" (S. R. C. 27. Feb. 1882.)

CAPUT XIX.

DE ZELO ANIMARUM.

§ I.

DE PRAEDICATIONE VERBI DIVINI.

157. Cum praecepto divino omnibus curam animarum gerentibus mandatum sit, oves suas praedicatione pascere et fovere; (Trid. sess. v.) statuimus ut Evangelium lingua vernacula distincte legatur inter celebrationem omnium missarum publicam omnibus dominicis et festivatis diebus, et ut sermo proprie dictus in Missa ultima, quae apud nos parochialis reputatur, nunquam omittatur. In ecclesiis apud quas plures sacerdotes sacro munere funguntur, conciuncta per duodecimam horae partem, inter omnes missas ad quas adstant Fideles post Evangelium vernacula lingua lectum, instituatur; in ecclesia apud quam unus tantum sacerdos ministrat, conciunculam valde optamus in quantum fieri poterit. Excipitur prima Missa in Natalitiis D. N. J. C. quae noctu celebratur. In concione et in Evangelii lectione Sacrae Scripturae ex versione Duacensi et Allioli adhibeantur. Sermo sit *facilis*, i. e. intelligentiae auditorum adaptatus; *brevis*, i. e., dimidiā horam non excedens; *assiduus*, i. e. ex corde, debita praeparatione praemissa. (C. Plen. III. 216.) In sermonibus usum stolae interdicimus; in oratione funebri etiam superpelliceum.

158. In missione quae ex Fidelibus diversi labii coalescit, tum Evangelium tum sermo in quadam ratione quoad saltem duas linguas, in eadem principaliores, haberi debent, si pars minor sit saltem fere quarta missionis. Si vero ecclesia taliter constituta, una vel altera vice tantum in mense a sacerdote visitetur, tunc praedicationem eadem die in utroque idiomate, ultimam quidem horam quadrantem non

excedentem, haberi consultius erit. Gravis negligentia in observantia decretorum supra memoratorum censuris ecclesiasticis ab Ordinario visitabitur.

159. Catechismum Roman. vel alios auctores probatos sacerdotes in praedicatione verbi divini sequantur. (C. Plen. III. 216.) Semel saltem in anno sermones de sacrificio Missae, de matrimonio et de vocatione vel statu clericali religiosove fiant. Et cum “sine fide impossible sit placere Deo,” (Heb. XI. 6.) praedicatores populum edoceant pretium Fidei Catholicae inestimabile, ejusque principia tempore opportuno et importuno, praesertim cordibus juventutis, magis magisque imprimant; periculaque, quae illam ubique labefactari minitantur, omni sollicitudine demonstrare satagant. Doceant fideles quam malum sit haereticorum exercitiis religionis interesse, biblia ab istis vitiata, librosque improbos vel ephemerides, bonis moribus vel religioni adversas, in domus suas admittere. Pariter Rectores et praedicatores edoceant populos ipsis commissos de erroribus, qui quasi ex alveo profluent ab Indifferentismo, Universalismo Transcendentalismo vel Pantheismo, Magnetismo, Spiritismo, Socialismo et Communismo. Fideles saepe ad simplicitatem Fidei provocent, imprimis de mysterio SS. Trinitatis, de Incarnatione et divinitate personae Jesu Christi, Salvatoris humani generis, de aeternitate inferni, aliisque dogmatibus rationi imperviis, quae frequentius nostra aetate in dubium vocantur. Foveant filialem devotionem erga S. Matrem Ecclesiam et S. Sedem Apostolicam, obsequium devotissimum erga infallibile magisterium a Christo Jesu in mundo constitutum. (Con. Plen. II. et III.)

160. Cum experientia constet, saluberrimos ex sacris missionibus fructus provenire. (C. P. II. Bened. XIV.) Rectoribus enixe commendamus, ut beneficia sacrae missionis ovibus suis, quoties ex eorum animarum zelo et prudenti judicio necessaria esse videantur, procurent, ita

tamen ut ab una ad alteram sacram missionem in eadem eccllesia plus quam decenium non elabatur.

§2.

DE CATECHIZANDIS PARVULIS.

161. Parvuli scholam catholicam frequentantes juxta regulas scholares in Catechismo et Historia Sacra instruantur. Nemini autem licet alios libros Catechismi et Historiae Sacrae quam ab Ordinario demandatos in instituendis pueris adhibere. Diebus dominicis omnes liberi, qui annum decimum quintum nondum expleverint in scientia religiosa a Rectore vel, ipso impedito, ab alio sacerdote imbuantur. In urbibus oppidisve, ubi liberi in tanta distantia incolant, ut facile ad vesperas venire possint, haec instructio ante vesperas habeatur; ubi autem scholares rure in tali distantia ab ecclesia degunt, ut spes nulla affulgeat, eos vel eorum maximam partem ad catechismum vespertinum venire posse, instructio locum habeat tempore conveniente a Rectore determinato; quae instructio nullo modo ab alio officio impediatur, excepto casu visitationis infirmi, si periculum mortis timeatur, nec hora determinata mutetur nisi justa de causa et approb. Decano vel cum nostro consensu. Sollicite exhortamur sacerdotes, ut diebus Sabbati, Dominicae in qua missa celebratur, et feriae II. hora determinata, pueros in catechismo instituant iis in missionibus, quae visitantur die quadam Dominica, sed quae schola catholica adhuc carent. Hac in re conscientiam Rectorum graviter oneramus, cum institutio puerorum sit opus sacerdotum praestantissimum juxta Trid. (Sess. XXIV., de Ref. C. 4.) “Episcopi saltem diebus dominicis et aliis diebus festivis pueros in singulis parochiis fidei rudimenta diligenter ab iis, ad quos spectabit, doceri curabunt, et si opus sit, etiam censuris ecclesiasticis compellent.” Placet ut, absoluto Catechismo, pro scholis

ab Ordinario approbato, Rectores Catechismum majorem, quem *Perseverantiae* vocant, pro pueris in scientia provec-tioribus, prius ab Ordinario adprobandum, adhibeant, qui, in quantum fieri potest, idem sit per dioecesim.

162. Cum non parvus ecclesiarum numerus in dioecesi existat, in quibus raro, vel una alterave vice tantum in mense sacrum offeratur, ideoque pueri in ignorantia religiosae scientiae adolescent, cum personis acatholicis continuo com-mercium habeant, omnino adjuramus sacerdotes, ut talibus ecclesiis catechistas vel commissionem catechistarum sub quodam praeside instituant, qui certis horis dierum domi-nicarum preces in ecclesia fundat, liberosque in Catechismo et Historia Sacra instituat. Tali commissioni a Rectore ho-nores quidam tribuantur, in quantum prudentia et bonum religionis id exigere videantur. Pro ecclesiis scholis catho-licis gaudentibus Rectoribus indulgemus, ut mensibus vaca-tionum ab instituendis pueris etiam vacent.

§3.

DE CATECHIZANDIS NEO-CONVERSIS.

163. Cum nostris in regionibus ii qui non sunt de ovili a Pastore Divino adducantur, ubique necessarium erit, ut tales in religione profitenda bene instituantur et exerceantur. Quapropter ordinamus, ut nullus sacerdos in dioecesi, ne occasione missionis quidem, audeat neo-convertendos, ex-tra periculum mortis, in gremium Ecclesiae recipere, nisi ad normam Catechismi et pro capacitate eorum, saltem in iis veritatibus, quae necessariae sunt ad salutem necessitate medii et praecepti, prius bene instituti fuerint.

§4.

DE EPHEMERIDIBUS.

164. Nullum latet quantae utilitatis aut ruinae sint ephemerides nostris hisce temporibus. Quam ob causam sacerdotibus curam animarum habentibus, maxime cordi esse debet tum ephemerides nocivas a gregibus sibi commissis arcere, tum folia catholica introducere et fovere. Ut C. Plen. III. Decreto 227. satisfaciamus statuimus, ut in dioecesi nostra una sit ephemeris catholica, et altera inconsulto Ordinario non evulgetur. Rectores ecclesiarum lupos foliorum acatholicorum rapaces a gregibus avertant, folia catholica per seipso fovere et introducere sui munera esse sciant, in quantum hic et nunc fieri possit. In visitatione parochiae quoad ephemerides et libros magnam adhibeant curam. Ut libris improbis aditum quo magis a grege arceant, bibliothecae parochiales instituantur, fidelesque ad lectionem librorum in ea inveniendorum a Rectoribus urgeantur. Rectores deinde patres vel matres familiarium saepe admoneant, ut libros instructioni aedificationique aptissimos nempe: Goffine, Lives of the Saints, Bible History, Catechism, aliosque similes familiis procurent, suosque tempore opportuno ad eos legendos incendant.

§5.

DE VISITATIONE PAROCHIAE ET DE LIBRO STATUS ANIMARUM.

165. Meminerint Rectores ecclesiarum munera esse, ut in exemplum Boni Pastoris oves ipsis creditas pascant, et a noxiis pascuis arceant. Norint tale munus tantum adimpleri valere, quando pastor ad oves descendat inspiciatque juxta Prov. XXVII. 23. "Diligenter agnosce vultum pecoris tui, tuosque greges considera." Rector unusquisque per se populum ipsi commissum, quando opus

erit, per domos visitet, inquiratque juxta paradigma census parochialis evulgatum, de statu familiae, de liberis, num baptizati sint, in Catechismo instituti, visitentne scholam catholicam, num sacro chrismate obsignati sint, num membra familiae societati catholicae aut prohibitae nomen dederint, num ad sacram synaxim per tempus paschale accesserint. Invigilet quoque, quae ephemerides in familia legantur, et ut catholicae introducantur; videat, num scamna in ecclesia locaverint, eaque cum familia occupent etc., et si negligentes fuerint, ad id adigantur. Si pauperes inveniantur, scamna, si supersint, eis gratis tribuantur, quamdiu necesse erit. Quod correctione indiget corrigat, quod infirmum consolidet, in unaquaque visitatione objectum speciale ex ipsa derivandum sibi proponat, et assequi studeat. Intra singula triennia civilis computationis censum parochiale Rector conficiat, absolvatque ad normam in libro Status Animarum traditam. Liber Status Animarum ad tramitem Rit. Rom. confectus et a Nobis adprobatus in censu parochiali confiendo, omnibus aliis ejusmodi libris exclusis, a quoquam sacerdote nostra dioecesis adhibendus est. Si Rector sacerdotes assistentes secum habeat, labores visitationis inter semetipsum et eos ita dividat, ut quisque partem aliquam intra tempus definitum visitet, et ut triennio insequenti partes ab ipsis visitatas forsan permutent.

§6.

DE FESTIVITATIBUS PROFANIS.

166. Festivitates omnes, quocunque nomine audiunt, diebus Dominicis et Festis de praecepto, diebus esurialibus, tempore Adventus vel Quadragesimae habendas, ad mentem C. Plen. III. 290. districte prohibemus, omnibusque sacerdotibus, curam animarum in nostra Dioecesi exercentibus, hujus decreti observantiam alte injungimus.

167. Festivitates autem quae sub nomine choreae dishonestae (rotantis) ; turbae personatae (masquerade balls) choreae convivalis infantum (children's balls) ; choreae convivalis (supper and ball) ; vel simili veniunt, sive sint ad pia opera promovenda, sive non, non tantum diebus in numero praecedenti enumeratis sed semper prohibitae sunt, nulloque tempore permittuntur. Mandamus ut sacerdotes nostri hoc decretum gregibus ipsis concreditis opportune inculcent, curentque ut effectum sortiantur.

168. Cum autem magnum adsit periculum, ut Fideles vel saltem juniores festivitatibus, choreisque vetitis quae fere ubique, in urbibus autem maxime a societatibus prohibitis vel mixtis, generatim tempore Adventus et Quadragesimae celebrari solent, intersint, si omnis occasio etiam honestae recreationis ipsis adempta esse videretur : placet recreations et festivitates honestas interdum habere, pro quarum celebrationibus singulis licentia Ordinarii requiritur ; (C. Plen. III. 290.) et perraro tantum permitti debent, ne earum frequentia appetitum animabus nocivum alat. Licentia ab Ordinario non concedetur, nisi conditionibus observatis sequentibus : ut nulla peccati vel scandali pericula, nec liquores ardentes, vino et cerevisia inclusis, adsint, nec festivitas in noctem protrahatur. (C. Plen. III.) Praeterea conscientiam sacerdotum oneramus ut curent, ut familiae sociatim veniant et abeant, et juniores diversi sexus, singuli et singulae, a coetu sese non segregent, multo minus in solitudine circumvagentur, et sacerdos praesentia sua ab initio usque ad finem festivitatis bonis moribus provideat ; invigiletque ut feminae vestitu honesto induatae sint, hominesque autem merito suspecti a coetu congregato arceantur. Sacerdos ad prudens judicium circa finem festivitatis per unam alteramve horam honestas choreas permettere valet. Sacerdotes in singulis decaniis quandam uniformitatem circa festivitates, pro quarum celebratione licentiam Episcopi in scriptis obtinuere, sequantur oportet. Quoad

festivitates, quas nundinas vocant, eaedem regulae observandae erunt, hac tamen dempta, ut in noctem sed non supra mediam protrahi valeant.

169. Cum sacerdos licentiam ab Ordinario petat, de absentia periculi proximi peccati vel scandali, et de observantia Statutorum Dioeces. religiosa fidem dare debet. Placet autem ut licentia necessaria non sit, si sacerdos coetum v. g. ex sodalitatibus vel societatibus maxime juniorum coalescentem, in unum congregare desideret, qui sub oculis Rectoris vel Directoris modo privato et honesto sese recreet, a quo externi ad coetum non pertinentes excludantur, propinquis vel aliis, quos sacerdos invitare desiderat, salvis. Ab his coetibus choreae excludantur, et ii supra horam decimam P. M. non protrahantur. Pro scrupulosa Statutorum Dioec. observantia sacerdos sponsor erit.

§7.

DE SOCIETATIBUS PIIS SOCIETATIBUSQUE HONESTIS FOVENDIS.

170. Zelus sacerdotis maxime in hoc exhibendus est, ut omni industria adhibita iis utatur mediis, quae ad homines a peccatis arcendos, et ad virtutis exercitium alliciendos pertinent. Inter quae praecipuum locum habent sodalitates seu confraternitates ab Ecclesia probatae, et ex indulgentiarum thesauro ditatae. (C. Plen. II. 477.) Inter eas praeeminere videtur Apostolatus Orationis vel liga SSmi Cordis Jesu, quam ad consilium Synodalium tamquam opus Dioecesis pium constituimus, Directoremque Dioecesanum instituendum curabimus. Opus Propag. Fidei specialiter a sacerdotibus foveatur, et cum attentis rerum adjunctis haud possibile sit, illud ad instar sodalitatis habere, cuius socii singulis hebdomadibus stipem praescriptam contribuant, Rectores omni studio laborent, ut Fideles eleemosynas die in Statutis Dioeces. assignata ad hoc opus pium contribuant,

sacmenta recipient precesque ad intentionem S. Sanctitatis ad lucrandas indulgentias huic pio operi annexas, fundant. Aliae piae sodalites quas maxime commendamus sunt: Confraternitas SSmi Cordis Jesu, Sodalitas B. M. V., Societas a S. Vincentio a Paulo nuncupata, et III. Ordinis S. Francisci. In erectione piarum confraternitatum a sacerdotibus enixe curandum erit, ut regulae a S. Sede pro erectione praescriptae fideliter observentur, ne indulgentiae iis annexae in cassum eant. Inter pueros scholares, sive in scholis parochialibus sive in dominicalibus congregatos, Societas S. Infantiae instituantur, qua Fideles etiam tenerrimae aetatis in operibus pietatis et charitatis modo practico jamjam instituantur. Eleemosynae a membris oblatae ad Collectorem Dioecesanum mittantur. Commendamus ut in Epiphania Domini societatis festum S. Infantiae celebretur, in quo scholares socii assistant.

171. Praeter viam poenarum et timoris aliam et quidem meliorem indicavit, Supremus Pastor in Encyclica "Humanum Genus," qua nobis commissi Fideles a periculis societatum retrahi queant, in eo sitam, ut instituantur societates honestae ad quas opportune allicantur. (C. Plen. III. 256.) Quapropter statuimus, ut in omni parochia, ubi numerus maritorum vel juvenum sufficiens inveniatur, societates speciales pro ipsis instituantur, mutui auxilii vel animi recreandi aut perficiendi causa, atque omni cura foveantur. (C. Plen. III. 256.) In urbibus in quibus plures parochiae extant, placet singulas habere societates suas, et fideles unius parochiae in socios alterius parochiae societatis ejusdem finis cooptari non valent; Rector uniuscujusque ecclesiae oves suas agnoscat oportet. Director spiritualis uniuscujusque societatis ecclesiae sua est Rector respectivus, qui satagit, ut earum Constitutiones ad mentem Ecclesiae et Statuta dioeceseos sint confectae; schedulas candidatorum commendatitias ipse suo nomine signet vel respuat; indigos socios e societate expellendos curet, si

mores religioni catholicae conformes non exercent; eas saltem semel in mense, in quantum fieri poterit, visitet et verba salutaria ad eas faciat, et tali modo munus Directoris spiritualis exerceat, quali socii spiritum et doctrinam Ecclesiae magis magisque in dies anhelent.

172. In ecclesia Cathedrali Episcopus curam singularum societatum vel confraternitatum, singulis clericis Cathedrali adscriptis, assignabit, prout ipsi bene visum fuerit. In aliis ecclesiis, quibus plures clericis adscripti existunt, Superior ecclesiae earum inter clericos curam distribuat, qui tamquam directores spiritualem directionem ad normam Statut. Dioeces. exercent, hac solummodo dempta, quod Rector ecclesiae schedulas commendatitias ipse suo nomine signet, et supervisionem generalem sibi reservet.

§8.

DE SOCIETATIBUS INHONESTIS.

173. Societas dishonestae, sub censura prohibitae, sunt sequentes: (a) Sectae vel Societas quae contra Ecclesiam vel legitimas potestates, sive palam sive clandestine, machinantur. Tales sunt sectae massonicae, carbonariae, Fenianae; sectae nihilistarum, communistarum et socialistarum; nec non aliae quae iisdem sectis favorem qualencunque praestant. (b) Societas illae in quibus sodales juramento vel alio modo sese obligant ad arcanum servandum, quod nec Auctoritati ecclesiasticae manifestare permittuntur. (c) Societas quae ab asseclis jusjurandum vel promissionem caecae absolutaeque obedientiae exigant. Societas quae proprio marte presbyterum aliumve ministrum cultus sibi vindicant, qui Rituali ac Caeremoniis propriis utantur, praeter censuras contra Societas a S. Sede latas, etiam eas contra haereticos et schismaticos incurront. Nullus sacerdos gaudet facultate absolvendi eos, qui societati secretae

nomen dederunt priusquam eam dereliquerunt, vel saltem se continuo esse recessuros, serio promittant. In gravi mortis periculo absolvii valent, si signa poenitentiae verae dederint et sinceram promissionem, se eam quam primum esse deserturos, ficerint. (Tit. VIII. cap. III. §1. C. Plen. III.) Societates de quibus post diligentem inquisitionem ab Ordinario factam, ut P. C. III. 254. indicatur, non constat an sub una ex classibus a S. Sede censuratis cadant, ab Ordinario ad Commissionem a C. Plen. III. constitutam referantur.

174. Non ideo censenda sunt omnia licere quae non sint expresse damnata. Societates generatim vetitae, quamvis forsan non sub censura, eae omnes sunt quae judicio Ordinarii fidei et moribus quomodocunque offendiculo esse possint, vel in quibus socii ita arcto foedere in mutuam defensionem conjunguntur, ut exinde oriatur turbarum vel caedium periculum. (C. Plen. III. 250, 254.)

175. Sodalitates operariorum inter societas prohibitas non numerantur, de quibus non constat, illas aliud sibi propondere, quam mutuam tutelam ac juvamen. Cavendum tamen, in quantum in nobis erit, ne hoc praetextu quidpiam admittatur, quod sectis damnatis faveat, et ne sodales malorum hominum artibus inducantur, ut contra justitiae leges laborem ab ipsis debitum subtrahant, vel jura eorum, quibus subjiciantur, laedant. (C. Plen. III. 253.) Sacerdotes sui munera memores esse debent tempore opportuno et importuno fideles, praecipue juvenes puerosque edocere et commonere, ne aliquando inconsulta Ecclesiae auctoritate, vel conscientiae judice, nomen dent societatibus, quae fidei et moribus periculosae evadere valeant. (C. Plen. III.) In dubio ad Ordinarium recursus habeatur. Monemus nostros sacerdotes ut occasione primae puerorum Synaxis utantur, ut cum neo-communicantibus et caeteri parochiani, maxime juvenes, promissionem sinceram contra societas secretas ac prohibitas sub debitis caeremoniis solemniter emittant,

quam in sequenti prima puerorum Synaxi renovent, vel denuo emittant. Ut tota res fructuose peragi valeat, Rectores parochianos de re tam gravi prius sermone gravi Dominica praecedenti edoceant. (Vide No. 121. Stat. Dioeces.)

CAPUT XX.

§ I.

DE TITULO AD BONA ECCLESIASTICA.

176. Ecclesia, cum sit societas quae et externo membrorum suorum nexu, atque ordine omnibus visibilis apparet, iis mediis uti debet ad finem suum assequendum, quae non meritis spiritibus, at vero hominibus convenient. Externa et temporalia bona non modo Ecclesiae utilia, sed omnino sunt necessaria. Quidquid offertur Deo, ejusque cultui consecratur, haec res sacrae sunt et Ecclesiae propriae, ita ut ne donatores quidem eas sibi ut proprias vindicare possint. Sancte igitur et inviolabiliter tenendum est jus integrum proprietatis et dominium in bona ecclesiastica in Ecclesia residere; hujus autem auctoritatis Vicarius et Interpres pro sua Dioecesi est Episcopus. (C. Plen. III. 264. 265.) Propterea titulus (deed) ad omnia bona ecclesiastica, sive in cultum divinum, sive in opera charitatis, sive in educationem vel scholarum usum, sive in aliud opus religionis destinata, salvis Religiosorum privilegiis, in persona Episcopi residet. (C. Plen. III. 267.) Titulus ad bona ecclesiastica in aliis personis, Episcopo non probante, nequaquam residere potest; et cum sit Ecclesiae invigilare, ut donatorum pia voluntas fideliter impleatur, stricte prohibemus, quominus laici iis administrandis sese ingerant absque Episcopi libero consensu. Quodsi, Episcopi iussu, bona ecclesiastica usurpent, et ad suos usus divertant,

vel alia qualicunque ratione donatorum voluntatem frustrentur et fraudent, vel quae fidei et curae Episcopi commissa sunt, ex ejus manibus eripere, etiam legis praesidio, conentur, eos poenis a Con. Trid. sess. XXIII. c. ii. de Reform. irrogatis, ipso facto subjacere declaramus. (C. Plen. II. 197.) Titulus ad fundos ecclesiasticos ad Ordinarium transferri debet absoluto plenoque juris titulo, qui anglice *in fee simple* vocatur, sine ulla clausula vel definita destinatione. (C. Plen. III. 268.)

177. Decernimus, nulli presbytero licere, seclusa venia Episcopi in scriptis data, suo nomine ac jure proprio retinere sive ecclesiam, sive domum scholarem vel presbyteralem, sive coemeterium, sive bona alia ecclesiastica, pro quorum acquisitione Fideles qualicunque modo subsidia contulerint; sed ea quamprimum in Ordinarium, aut in corporationem ab eodem sanctitam, transferat. Quodsi sacerdos, absque tali venia in scriptis data, titulum bonorum ecclesiasticorum proprio nomine per tres menses post publicationem hujus decreti retinuerit, ipso facto suspensionem incurret. (C. Plen. III. 280.) Antequam ullum aedificium ecclesiasticum erigere fas erit, titulus ad fundum omnino ad Episcopum transferendus est. Antequam titulus (deed) tabulis publicis inscribatur (before recording) ad Cancellariam Episcopi pro examine mitti debet. Monemus sacerdotes ut Fideles in sana doctrina ad mentem C. Plen. III. Titul. IX. cap. I. bene instituant quoad administrationem et titulum bonorum ecclesiasticorum.

§2.

DE AEDIFICIIS ECCLESIASTICIS.

178. Nemo ullum aedificium ecclesiasticum aedificet, quoad exteriora mutet, vel comparet, nisi licentia ab Ordinario prius obtenta fuerit. (C. Plen. III. 279.) Ante-

quam licentia obtineri poterit, sacerdotes vel alii curare debent, ut area sufficiens et titulus in eam in manibus sit Episcopi, vel de ejus consensu, corporationis ab ipso sancitae. Area sufficiens in oppidis urbibusve erit dimidia quadra ($\frac{1}{2}$ block), plus minusve; rure autem quatuor vel quinque jugera, plus minusve. Ad aedificia ecclesiastica construenda, comparanda, vel quoad exteriora mutanda, de mensura eorundem, et impensis probabilibus, per expertos aedificatores computatis, populus consulendus est, antequam licentia ab Ordinario petatur. Si aedificia construenda sint ex lateribus coctis vel saxis, forma delineata et ad singularia descendens, (plans & specifications) et tabella sumptuum necessariorum, Ordinarii judicio subjicienda sunt, ut ab ipso aut approbentur, aut immutentur, aut etiam reprobentur. Nullum aedificium ecclesiasticum aedificetur, nisi pars major vel saltem dimidia sumptuum pecunia numerata, vel promissis tempore congruente certe colligendis, praesto sit. In contractibus cum aedificatoribus ineundis conditio semper apponenda est, ut diebus festivatis a labore circa illa cessare debent. Sacerdotes vel alii in ecclesiis, scholis, aliisque aedificiis erigendis Statuta religiose observent, doceantque Fideles observanda. Contra agentes censuris congruentibus usque ad resipiscentiam plectentur.

§3.

DE MEDIIS MODISQUE ECCLESIAE SUSTENTANDAE.

179. Media ad sustentationem fabricae ecclesiae sunt ordinaria et extraordinaria generalia, et specifica. Ordinaria media sunt: locatio scannorum, pecunia collatitia exacta vel per familias vel per capita, et collectae inter Sacrum factae; in nonnullis casibus etiam locatio fundi vel domorum ad ecclesiam pertinentium, vel foenus ex ecclesiasticis bonis perceptum. Media autem extraordinaria generalia sunt: Nummus ex festivitatibus, (v. g. Fairs, Picnics, Raffles,

Supper, etc.) pecuniae collatio extraordinaria, aliaque media extraordinaria in favorem ecclesiae habita. Ex reditibus supra definitis, tam ordinariis quam extraordinariis generalibus, qui No. 63. Stat. Dioec. *ecclesiae redditus generales*, No. 73 autem *redditus ordinarii et extraordinarii generales* vocantur, tam cathedralicum et salarium Rectorum, quam aliae impensae fabricae ecclesiasticae solvenda erunt. Media extraordinaria specifica sunt eadem ac supradicta extraordinaria generalia, sed in fines specificos et particulares, videlicet: ad nova aedificia ergenda, scholarum onera sustentanda, fundos procurandos, aedificia instauranda, vel in fines consimiles particulares habita. Reditus quoque Coemeterii ipsi non amplius necessarii, cum consensu Ordinarii in scriptis obtinendo, aliquando tamquam redditus extraordinarii, in finem specificum, haberri valent. Omnes Christifideles ex propriis ecclesiam scholamque parochiale sus-tentare sub gravi tenentur. Rectores modo paterno efficacique ad id munus praestandum eos inducere debent, pauperibus, qui quod contribuant non habeant, semper exceptis. Rectores ecclesiarum scamna pro fidelium necessitatibus procurent, si ecclesia satis ampla invenitur; sin minus, ad quae "subscriptions" audit recursum habeant. Scamna locentur juxta prudens Rectoris arbitrium, vel unicuique imposito certo pretio, a fidelibus habenda et retinenda, vel locatione annua vel semi-annua. Rectores curent, ut reditus ecclesiae ordinarii impensis annuis ordinariis non sint impares; pro impensis extraordinariis ad media extraordinaria generalia vel particularia recursum habeant. In unaquaque ecclesia spatium liberum constituatur ubi fideles pauperes Sacro interesse et verbum Dei audire possunt. Sacerdotes cum istis Christi pauperibus misericorditer agant, seduloque vitent, quidquid eos contemnendi aut pudefaciendi specimen prae se ferre possit. (C. Plen. III. 289.) Saepe scamna pauperibus dari valent, quae vel locari non possunt vel minimo pretio habentur, et sic occulte egentibus pro-

videri queat. Nullo in casu permittitur, ut pecuniae ad ingressum ecclesiae Sacri audiendi causa requiratur. (C. Plen. III. 288.) In ecclesiis in quibus pretium scannorum ab aedituis in atrio earum accipitur, Rectores curabunt, id ne fiat in ipso ingressu ecclesiae, quo intrantes impediri viderentur, sed a latere et in loco secluso.

§4.

DE COLLECTIS.

180. Collectas dioecesanas quatuor esse, notum est. Pro fide inter Nigritos Indosque et in orbe ethnico propaganda, quae Dominica in Septuagesima habebitur; pro alumnis dioecesanis ipsa die Paschatis fiet; tertia pro Papa, Dominica post festum SS. Apostolorum Petri et Pauli; quarta pro orphanis Dioeceseos Dominica prima Octobris. Collectae quae diebus praescriptis in ecclesiis haberi nequeunt, dominicis insequentibus fiant; summa autem ordinaria dominicalis a dictis collectis, illa pro Seminarii alumnis sola excepta, in favorem ecclesiae localis subtrahi valeat. Eleemosynas ad Fidem propagandam collectas, Rectores dividant in duas partes, quarum unam pro Nigritis et Indis statim ad Cancellariam nostram, ita ut a commissione Baltimor. ante Pascha recipi valeat, alteram pro orbe ethnico ad Collectorem Dioeces. mittant, ut Parisios congruente tempore a nobis mitti possit. Eleemosynas aliarum collectarum Rectores quamprimum ad Cancellariam mittant; summa ab unaquaque ecclesia collata in memorandis ad Cancellariam mittendis annotata esse debet. Desideramus, ut sacerdotes collectam pro Seminarii alumnis ipsi faciant, vel ante vel post missam, sicut ipsis bene visum fuerit, et nomina donatorum forsitan recenseant, et ea aut ad Cancellariam unacum stipe collecta mittant, saltem quando a Cancellaria nomina petantur, aut in archivis usque ad sequentem

Seminarii collectam retineant. Collectam in Natalitiis Domini solitam Rectores sibi ipsis adjudicare valent, donec aliud statuatur; summa collectae dominicalis ordinariae autem in favorem ecclesiae localis subtrahatur. Quodsi redditus ecclesiae Cathedraticum vel salarium Rectoris praebere nequeant, permittimus ut collectis aliisve mediis non prohibitibus, defectus suppleatur; expleto vero defectu, quidquid supererit, in gazam ecclesiae reponatur. Praeter collectas inter sacra, et ad necessitates ecclesiae localis ad arbitrium Rectoris, et supra in Statutis Dioecesis recensitas, aliae collectae non fiant sine consensu Ordinarii.

181. Nullus sacerdos, curam animarum in Dioecesi exercens, eleemosynas in districtu alterius sacerdotis, sine Ordinarii consensu in scriptis exarato, vel Rectoris respectivi, colligere permittitur, sive colligat per sese, sive per personas ab ipso missas, sive libellorum venditione (tickets) sive forte (chances.) Volumus autem ut, observatis observandis, sacerdos sacerdotem, ecclesia ecclesiam in necessitate et vera paupertate adjuvet, et ut Rectores difficiles sese non praebant. Moniales in Dioecesi degentes, si eleemosynas per Dioecesin colligere velint, veniam ab Ordinario prius obtineant. Personae autem extraneae, sive sacerdotes sive laici, sive saeculares sive regulares, pecunias colligere volentes, sive per sese, sive per alios, sive venditione libellorum, sive forte, a nullo sacerdote licentiam obtainere valent, nisi Ordinarius veniam in scriptis iis prius concesserit. Rectoribus autem injungimus, ut personas, pecuniae colligendae causa, circumvagantes, et sine debita venia vel fraudulenter pecunias petentes, populo denuncient. (C. Plen. III. 295.)

§5.

DE AEDITUIS VEL CURATORIBUS ECCLESIAE.

182. Cum Sacra Scriptura doceat “Salus autem ubi consilia multa” (Prov. XI. 14) Rectoribus ecclesiarum adjutores laicos addimus, qui eos in administrandis temporalibus ecclesiae rebus juxta Statuta Dioecesenos adjuvent et quos *Consiliarios* vocamus. “Ad eorum munus quod attinet” ita Gregorius XVI. (Brevi. 12. Aug. 1841.) “neminem ignorare volumus, illud pendere omnino ex auctoritate Episcopi, nihilque ab aedituis geri unquam posse, nisi quod eis fuerit ab Antistite demandatum.” (C. Plen. III. 284. 285.) Episcopus consiliarios labente anno pro anno insequeente in Scriptis constituet, qui ad nutum Ordinarii amovibiles erunt.

183. Rector, pro unaquaque ecclesia sub ditione sua, prius in scriptis indicabit Episcopo nomina eorum qui, iudicio suo, ad hoc opus apti et idonei, numero non minore quam duo, nec majore quam quatuor. Seligantur ex eis qui bona fama gaudent, praecepto Paschali satisfecerunt, sedes ipsis necessarias in propriis ecclesiis conduxerunt, et pretium pro iis solverunt, aut alio modo debito ad sustentationem propriae ecclesiae contribuerunt, nullae Societati prohibitae nomen dederunt, prolemque suam in scholis Catholicis educandam minime neglexerunt. Seligantur, in quantum fieri potest, *pro rata* gentium ex quibus congregatio coalescit, proximitate ad ecclesiam etiam attentata. Dimidja saltem pars consiliariorum ex officio discedunt singulis annis, et loco eorum alii statuentur. Praeses coetus Consiliariorum *ex officio* erit Rector, sine cuius consensu nihil statuendum est. Si qua discrepantia Rectorem inter et Consiliarios de rebus gerendis exoriatur, quam ipsi pacifice per se componere non valent, controversia ad Episcopum referatur, cuius judicio omnes parebunt. (C. Plen.

III. 287.) Consiliarii ecclesiarum in quibus Missa singulis Dominicis celebratur, saltem semel in mense, in aliis saltem semel singulis trimestribus cum Rectore conventum de rebus gestis gerendisque habeant. Quando praeter istos conventus Rector alios vel plures necessarios esse judicaverit, illos tempestive consiliariis annuntiabit.

CAPUT XXI.

DE SEMINARIIS.

§ I.

DE SEMINARIO MINORE.

184. “Cum adolescentium aetas, nisi recte instituatur, prona sit ad mundi voluptates exequendas; et, nisi a teneris annis ad pietatem et religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat; Sancta Synodus statuit, ut singulae Cathedrales..... Ecclesiae pro modo facultatum certum puerorum ipsius Dioeceseos numerum in collegio vel loco convenienti ab Episcopo eligendo, alere ac religiose educare, et ecclesiasticis disciplinis instituere teneantur..... In hoc vero collegio recipiantur qui ad minus duodecim annos nati et ex legitimo matrimonio orti sunt; ac legere et scribere competenter noverunt, et quorum indoles et voluntas spem afferant, eos ecclesiasticis ministeriis perpetuo inservituros.” (Trid. Sess. XXIII., cap. 18. de Ref.) Ut saluberrimum hoc decretum effectum apud nos sortiatur, statuimus: ut pueri ad sacrum ministerium aspirantes in Seminarium Dioecesanum mittantur, ibique cursum juxta C. Plen. III. (Tit. V., cap. I. et II.) perficiant. Pueri in Seminarium recipiendi literis commendatitiis Rectoris ecclesiae, in qua vitam degerunt, muniti esse debent, quibuscum literis et ap-

plicationem ad Ordinarium tempestive, i. e., ante 1. Augusti, mittant. Ordinarius applicationem aspirantium iudicio Examinatorum Synodalium suo tempore subjicit, in quantum commode fieri poterit. Conventus Examinatorum Synodalium instantia Praesidis, tempore et loco ab ipso designatis, ante 10. Augusti habeatur, eorumque opinio quoad receptionem aspirantium Ordinario a Praeside intra tres dies a die conventionis pandatur. Examen candidatorum quoad profectum in literis a Superiore Seminarii habetur, et juxta profectum in gradus respectivos mittantur. Nullus in Seminarium recipi poterit, in cuius favorem facultates non adsunt, saltem majorem cursus praeparatorii partem ex ipsis solvendam; post quam expletam, si indiget, Ordinarius quandam portionem expensarum ipse solvet instantia Rectoris ecclesiae, vel Praesidis Seminarii, qui de indole pueri et statu rerum opinionem Episcopo pandant. Cum conditio Dioecesis talis sit, ut in omnibus fere missionibus duo idiomata praevaleant, Anglicum et Germanicum vel aliud, ab aspirantibus omnino requirimus, ut praeter idioma, in quo nati sunt, et aliud ex principalioribus addiscant, quod in cura animarum prosus necesse erit, ne animae ipsis credendae periclitentur. Si linguae addiscendae apti non sint, vel nolint, in Seminarium Dioecesanum non recipientur.

§2.

DE SEMINARIO MAJORE.

185. Valde optandum foret, ut ad mentem S. Synod. Trid. nostra Dioecesis suum haberet Seminarium, quod tamen ad tempus res est impossibilis. Quapropter nostros alumnos ad alia Seminaria ut antea, et pro futuro mittere debemus, ut ibi cursum a Conc. Plen. III. praescriptum, in quantum possibile erit, perficiant. Pro educandis alumnis, qui expensis ex propriis occurrere nequeunt collecta fiat, ut

in No. 180. Stat. Dioec. mandatur. Praetereundum non est, ut fideles a sacerdotibus Dominicis ante Quatuor Tempora admoneantur, ut istis diebus magis solito sacrificio Missae intersint, precesque fundant, ut tum Episcopus in delectu candidatorum ad sacerdotium Spiritus Sancti lumine illustretur, tum illi, quibus ordines conferantur, sacerdotes digni evadant. (C. Plen. III. 181.) Alumni subjiciuntur directioni et vigilantiae Rectoris loci, in quo degunt, qui exactis vacationibus, gravata ejus conscientia, Episcopum de moribus Alumnorum, de eorum vivendi ratione extra Seminarium, de Sacramentorum frequentia et assiduitate in aliis functionibus sacris, informare debebit. (C. Plen. III. 177.)

CAPUT XXII.

DE ORPHANOTROPHIO.

186. Orphani Dioecesis in orphanotrophium nostrum recipiantur a Superiorissa orphanotrophii, instantia Rectoris respectivi, vel literis ejusdem. Idem valet, consideratis considerandis, quoad semi-orphanos. Semi-orphaṇi in orphanotrophio locandi, certam pensionem per mensem, quae a Superiorissa instituti statuetur, solvant; si eam solvere non valent, eorum parentes, vel qui potestatem in ipsis habent, documentum quoddam, cuius virtute omnem potestatem et eorum curam in Sororem N. N., tunc temporis Superiorissam orphanotrophii, transferant, coram curia judiciali respectiva (Probate Court) nomine suo signent, et Rector missionis, vel alias sacerdos, nomine Superiorissae orphanum et documentum traditionis accipiat, et Superiorissae orphanorum unacum orphano vel semi-orphano tradat. Orphani (et in casu semi-orphanii) locentur ad instantiam Rectorum cum familiis piis, et Rectorum erit invigilare super eos in suis missionibus degentes, utrum ad mores christianos informentur, et habeant necessaria quoad vestimenta et victimum. Si orphanis christiano more a nutritori-

bus non providetur, locentur cum aliis familiis et a prioribus auferentur a Rectore ecclesiae. Rectores sui muneris esse ducant, tempore traditionis orphani conditiones supradictas nutritiis patefacere. Ad orphans obtainendos Rector scribat ad “Sister Superior, St. Vincent’s Orphan Asylum, Leavenworth, Kan.”

CAPUT XXIII.

§ I.

DE LIBRIS ACCEPTARUM EXPENSARUMQUE PECUNIARUM.

187. Liber computus acceptarum expensarumque a Rectore pro unaquaque ecclesia comparetur et habeatur. In pagina illius manus sinistrae describantur pecuniae acceptae, quaecumque sint, et ex quibus fontibus provenerint; in dextra omnes pecuniae qualescumque expensae, et pro quibus rebus et quibus personis solutae sint, indicetur. Si redditus ecclesiae circa \$700. attingant, alter liber, qui Ledger audit, habendus est, in quo omnes pecuniae acceptae ac expensae, a libro computus sub titulis in annua relatione contentis, inscribantur; et computus saltem a conventu ad conventum aedituorum perficiatur. Omne ejusmodi opus Rector ad normam, in cap. hoc §2. “How to keep Church Accounts,” descriptam perficere debet. Rectores ad ecclesias, ubi Sacrum singulis Dominicis peragatur, saltem semel in mense, die statuta, Consultorum conventum habent, in quo computus liber inspiciatur et in ordinem redigatur. In aliis ecclesiis hi conventus saltem tertio quoque mense habeantur. Si Rectores hos congressus saepius convocare desiderent, Consultoribus tempestive annuntiandum erit. Initio anni insequentis relatio de acceptis et expensis pecuniis in ecclesia populo, generali saltem modo, annuntiandum est, relatione prius in libris computus absoluta, et a Rectore et Consultoribus subscripta, cuius ex-

emplar ante finem Januarii, similiter subscriptum, ad Cancellarium Episcopi mittendum erit. Si qui Rector librum computus destruat vel immutet, vel aliquo modo fraudulenter circa relationem, in malum finem vel deceptionem agat, suspensionis ferendae sententiae reum se faciet, et a missione removendus erit.

§2.

DIRECTIONS FOR KEEPING CHURCH ACCOUNTS.

188. A simple Cash Day Book must be kept for every church which has a regular fixed Sunday for Mass. For churches with an annual revenue of \$700.00 or over, also a Ledger must be kept, and the entries of the Cash Day Book must be transferred to the several headings that are mentioned in the annexed Annual Financial Report.

Directions for making the entries:

a) Write on top of each page the year, and beneath it the month and day. Then write on the *left hand page* all the items from which moneys were received with the amount from each. In like manner write on *right hand page* all the items for which moneys were paid out with the amount for each, and to whom?

b) When one page is filled, close the account of both pages by drawing a line at the bottom of each, adding the items together and writing the sum total at the bottom.

c) At the end of the year all the entries of the Cash Day Book must be classified under the headings Nos. I, II, III, IV, found below, and the respective sums total must be placed opposite their proper headings.

d) If there be any *floating debt* or loans, they are to be entered under their proper heading; and then itemized under No. III, of General Statement. The annual state-

ment under headings I, II, III, IV, is to be placed in Cash Day Book, after the closing of the account Dec. 31.

e) The cash on hand at the closing of the account must be carried to next year's account, and entered on left hand page of Cash Day Book, January 1st, as Cash Balance. The loans and floating debt under heading III. shall be accounted for as stated under letter "*d.*" The moneys the Rector has received from the "Altar Society" for purchasing articles, necessary for the altar, must be entered on Cash Day Book, like any other item, on left hand page, and when paid out, on right hand page.

f) If the Pastor happens to be removed during the year the accounts must be closed as stated under letters "*c,*" "*d,*" "*e.*"

ANNUAL FINANCIAL REPORT,

*For the year ending December 31, 18....., from..... Church
at.....*

I.

RECEIPTS.

Ordinary Receipts:

Cash balance from last year's account	\$
From Pew Rent.....
" Sunday Collections.....
" Rent of Church Property.....
" Sundries
Total.....

Extr. Revenues for General Purposes:

From Subscriptions or extra Coll..	\$
" Donations, Legacies, etc..
" Fair or Picnic for General Church Purposes.....
" Sundries
Total.....

Extr. Revenues for Special Purposes:

From Loans.....	\$
" Schools
" Altar
" Cemetery.....
" Alms Collections.....
" Collection for Fuel.....
" Fair or Picnic or Collection for a Special Purpose.....
" Seminary Collection.....
" Orphan Collection.....
" Peter's Pence.....
" Propagation of the Faith..
" Infirm Priests' Fund.....
" Sundries.....
Total.....

II.

EXPENSES.

Ordinary Expenses:

For Cathedratic.....	\$
" Salary of Rector.....
" Salary of Assistants.....
" Choir
" Janitor or Sexton.....
" Light and Fuel.....
" Insurance
" Taxes
" Sundries.....
Total

Extr. Expenses for General Purposes:

For Improvements	\$
" Repairs on Church and Resi- dence.....
" Furniture for Church or Res- idence
" Interest
" Sundries.....
Total

Extr. Expenses for Special Purposes:

For Purchase of Property.....	\$
" New Buildings.....
" Schools.....
" Altar
" Cemetery
" Debts paid off.....
" Alms-Deeds.....
" Seminary Collection.....
" Orphan Collection.....
" Peter's Pence.....
" Propagation of the Faith.....
" Infirm Priests' Fund.....
" Sundries.....
Total

STATEMENT OF PRESENT DEBTS.

IV.

SUMMARIZED STATEMENT.

Total Cash received,	-	\$
Total Cash expended,	-	-
Balance on hand,	-	-	\$
Total present debt of Congregation as itemized,		\$		

..... *Rector*

of.....,

at....., *Kansas.*

We, the undersigned Consultors hereby certify, that we have examined the foregoing Financial Report, and find it to agree with the books of account and the vouchers in the hands of the Rector of the Congregation.

.....
.....
.....
.....
.....
.....} *Consultors of the Church*
.....
of.....

Dated..... 18....

Examined 18....

.....,
Bishop of Leavenworth.

§3.

DE INVENTARIIS PRO (a) ECCLESIA; (b) PRO DOMO PASTORALI;
(c) PRO SCHOLA PAROCHIALI.

189. *a)* Liber Inventarii rerum ad altare ecclesiamque pertinentium, pro unaquaque ecclesia a Rectore habendus est. In illo quae nunc inveniuntur, et quidem atramento characteribusque facile legilibus, describantur. Quae anno currente comparantur ita in margine notentur, ut uno adspectu omnia appareant. Annotationes in Inventario facienda per singulos annos mense Decembris absolutae, a Rectore et Consiliariis, in Cathedrali tantum a Rectore, eodem modo ac liber computus ecclesiae, signandae erunt. Res, quae anno labente deperierunt, vel quae ad usum inservire amplius nequeunt, in elenchi margine anni praeteriti tamquam deperditae notentur, et in novo amplius non recenseantur.

b) Liber Inventarii rerum ad domum presbyteralem pertinentium, vel in fundis ecclesiae existentium, ab unoquoque Rectore habendus, et eodem modo ac tempore signandus est ac Inventarii rerum ecclesiae liber.

c) Liber Inventarii rerum scholae parochialis similiter conficiatur. Ante finem mensis Januarii istorum inventariorum exemplar a Rectore consiliariisque subscriptum ad Cancellarium Episcopi mittatur, si desideretur. Meminerint sacerdotes nostri se sub gravi teneri, res omnes ut praescriptas in istis libris annotare. Tuitiones (policies) contra incendium vel turbines in Inventario respectivo annotandae sunt. Si qui Rectores missionum hac in re negligenter sese gerant, aut a missione removeantur aut censura ecclesiastica usque ad resipiscentiam plectantur.

CAPUT XXIV.

DE SCHOLIS CATHOLICIS.

§ I.

DE OBLIGATIONE CATHOLICAE EDUCATIONIS.

190. Parentes non solum hortamur, sed iis etiam omni qua valemus auctoritate praecipimus, ut proli suae educationem vere christianam et catholicam procurent, eamque totam ac toto infantiae et pueritiae tempore a periculis educationis merae saecularis defendant, ac in tuto collocent, atque ideo eam in scholas parochiales vel alias vere catholicas mittant, nisi forte Ordinarius in casu particulari aliud permitti posse judicet. (C. Plen. III. 196.) Quapropter statuimus: Prope unamquamque ecclesiam, ubi nondum existit, quae habet circiter viginti quinque scholares intra ambitum duorum circiter milliariorum ab ecclesia, schola catholica erigenda sustentanda erit. Sacerdos, qui gravi negligentia erectionem vel sustentationem impedit, vel post repetitas admonitiones Episcopi non curet, remotionem ab illa ecclesia meretur. Missio vel parochia, quae sacerdotem in erigenda vel sustentanda schola adjuvare negligat, efficacioribus modis ad id ab Episcopo inducenda erit. Omnes parentes Catholici prolem suam ad scholas parochiales mittere tenentur, nisi aut domi, aut aliis scholis catholicis educationi ejus religiosae consulant, aut ob causam sufficientem, ab Episcopo approbatam, et cum opportunis cautionibus remediisque eos ad alias scholas mittere ipsis liceat. Quaenam sit schola catholica Ordinarii judicio definiatur. (C. Plen. III. 199.) Ut Episcopus causam tamquam sufficientem approbare valeat, ubi schola catholica extat, sacerdos casus singulares ei in scriptis proponat; priusquam autem judicium ejus obtentum fuerit, scholares

in catholicam scholam mitti debent. Scholares autem, pro quibus consensus, alias scholae adeundi, Episcopi obtentus fuerit, ut caeteri ejusdem aetatis liberi in doctrina christiana instituantur, sacramenta tempore congruente recipient, et nomen sodalitatibus dent. Scholares qui cursum scholae parochialis ex judicio Rectoris jam absolverint, alias scholas gradus superioris frequentare permittuntur, dummodo periculum fidei moribusve catholicis non adsit et practice catholicam, ut caeteri, vitam vivant, et schola catholica eorum profectui adaptata in proximo non sit. Scholares qui a scholis catholicis contra Statuta ex sua culpa se subtrahunt, ad Sacraenta a quoquam sacerdote admitti nequeunt; si autem sine eorum culpa id fieret, a confessario rectoreque cum omni misericordia tractandi et ad sacramenta immo frequentius alliciendi erunt. Parentes et alii qui pueros scholares alio modo quam supra statuto, ad scholas parochiales vel catholicas sua culpa non mittunt vel ab iis subtrahunt, sacramentorum receptione indignos se reddunt, eaque iis deneganda sunt donec resipuerint. Ubi plures scholae parochiales in proxima vicinitate, ut in urbibus accidat, extant, scholares ex alia paroecia venientes, sine licentia Rectoris proprii in scriptis data, vel Ordinarii venia in scholas non admittantur, nisi forte cursum scholae parochialis suaem jamjam emensi fuerint, ut supra statutum fuerit. Si autem causa rationabilis in casu singulari aderit, Rectores difficiles invicem sese non reddant. Scholares Protestantes in scholis parochialibus instituendos recipere non placet, nisi sint bonae indolis, et ex stirpe bona orti, numero autem valde pauciores quam Catholici; qui autem admissi, traditioni doctrinae catholicae sine consensu parentum vel eorum, sub quorum sunt tutela, non intersint.

§2.

DE COMMISSIONE EXAMINATORUM DIOECESANA.

191. Quum Fideles prolem suam in scholas catholicas vel parochiales mittere sub gravi teneantur, sacerdotes sub gravi obligantur satagere scholas nostras de die in diem ad gradum superiorem elevare, ut, in quantum fieri poterit, scholis publicis haud inferiores sint. Ut hoc fiat, in quantum in nobis sit, statuimus Commissionem Examinatorum Dioecesanam, quae ex tribus presbyteris coalescat, qui ab Episcopo usque ad revocationem nominantur, quorum unus praeses erit. Nominati in manus Episcopi solemniter promittent, se munere suo juxta normam ab Episcopo ipsis tradendam, et ad finem ob quem examen instituitur, pro viribus assequendum, esse functuros. (C. Plen. III. 203.) Hujus commissionis erit, magistros magistrasque, sive saeculares sive regulares, qui ante annum 1885. tales scholas jamjam nondum docuerunt, et in scholis parochialiibus munere docendi in futuro fungi cupiunt, examinare et iis, qui idonei reperti sunt, diploma idoneitatis ad quinquennium praebere, quo elapso alterum et ultimum examen requirere, et bene meritis diploma in perpetuum duraturum tradere. Qui autem idonei reperti non fuerint, nullo modo diplomate donentur, sed ad examen anni sequentis relegandi erunt. Nemini sacerdotum fas erit, magistros magistrasve, qui idoneitatis diploma non possident, pro schola sua conducere. Hoc examen semel in anno instituetur, et quidem tam tempestive, ut magistri (ae) ante initium anni scholaris de ipsorum idoneitate sciant. Praeter examen instituendum alia munera ad uniformitatem disciplinae profectumque scholarum tendentia, huic commissioni ab Episcopo tempore opportuno indicabuntur. (C. Plen. III. 203.)

§3.

DE EXAMINE A MAGISTRIS PRAESTANDO.

192. Materiae et quaestiones pro examine in *scriptis* conficienda, a commissariis conjunctim praeparabuntur, et die examinis vel ab uno ex ipsis, vel ab alio sacerdote, a praeside commissionis deputato, in epistola sigillo praesidis munita, et coram examinandis aperienda, proponentur, qui sub oculis commissarii vel deputati solutiones et responsa exarabunt. *Scripto examine* absoluto, *examen orale* quam-primum coram tota commissione habebitur. Antequam e loco examinis discedant, examinatores triplicem elenchem conficient eorum qui in examine satisfecerunt; unum ipsi candidato, vel in casu regularis superiori tradent; alterum apud praesidem commissionis retinebunt, tertium ad cancellarium Dioceseos transmittent. Examina regularium habebuntur in locis de quibus examinatores cum superioribus convenient. (C. Plen. III. 203.) In quantum huic commissioni hic & nunc possibile erit, unus vel alter examinationi scholarum cum commissione districtus praesidebit, vel scholas examinandas suo tempore invisat.

§4.

DE COMMISSIONE EXAMINATORUM DISTRICTUS.

193. Praeter commissionem supra memoratam, aliae, singulae pro singulis districtibus, in quos Diocesis dividitur, ab Episcopo constituentur; unaquaque earum ex duobus presbyteris, quorum unus praeses erit, consistenti. Hi commissarii munere suo usque ad revocationem fungentur. Hujus commissionis erit, scholares sui districtus in fine Januarii et Junii, vel saltem semel in anno, examinare, et accuratam de statu scholarum relationem ad praesidem commissionis dioecesanae pro notitia et actione Episcopi transmittere. (C. Plen. III. 204.)

§5.

QUOMODO IN EXPENSIS SOLVENDIS AGENDUM.

194. Expensae quae a commissione dioecesana incurvantur, a praeside commissionis enumerantur et inter ecclesias, scholis gaudentes, dividantur ita, ut quae opulentiores sint, majorem stipem conferant. Summa rectoribus respectivis a praeside imposta, aut statim aut intra triginta dies ad praesidem mittatur, qui summam acceptam unicuique nomini oppositam inscribat, et testimonium acceptarum pecuniarum mittenti remittat. Si qui delinquentes forsan inveniantur, eorum nomina ad cancellariam dioeceseos pro notatione et actione Ordinarii mittantur. Similiter agent commissarii districtus quoad solutionem expensarum, si quae sint.

§6.

DE MUNERIBUS RECTORUM QUOAD SCHOLAS PAROCHIALES.

195. Praeter munera quae passim in statutis et praecipue in articulis de scholis parochialibus enumerantur, rectorum erit, populum fidelem ita instituere, ut scholam parochiale tanquam partem essentialem parochiae habeant. Modo quo schola parochialis ab Ecclesia sacerdoti tanquam onus est imposta, eodem ipse tenetur pro viribus suis laborare, ut bonus eveniat exitus. (C. Plen. III. Tit. VI. C. I.) Cum schola non pertineat ad eos tantum, qui prolem suam in eam actualiter mittunt, sed sit proprium congregationis, eodem modo ac ecclesia ipsa, idcirco omnes parochiani sacerdoti adjutorium suppeditent in scholis sustentandis. Rector conducat vel dimittat magistros (as), exceptis religiosis; salarium eis assignet juxta statuta diocesana; super disciplinam profectumque in studiis; super scholam scholaresque invigilet; magistris, sive sint saeculares, sive regulares, praesit mandataque Ordinarii exequatur. Si rector

habeat assistentes, eis munera quoad scholam ad normam statutorum dividat et invigilet. Studeat ut institutio in doctrina christiana (catechismo et historia biblica) saltem semel in hebdomade in scholis tradatur, non tantum ab assistentibus, sed in quantum fieri poterit, saltem in quibusdam gradibus, a semetipso, et quidem regulariter. Cum commisione sui districtus de tempore examinationis scholarum aget, pro solutione expensarum, hac in re factarum, stipem cum alacritate conferat, examinationibus intersit, et in quantum in ipso erit, studeat literam sensumque statutorum simul ac mandatorum Ordinarii ad bonum eventum perducere. Libros ab auctoribus catholicis conscriptos, et in quantum res admittit, catholica doctrina inspiratos, in scholis usitandos, ad normam ab Ordinario ipso vel Commissione Diocesana, illo approbante, comprobatos habeat. Regulas pro scholaribus ac magistris cum dispositione horarum, auctoritate Ordinarii praescriptas praescribendasve, bona fide observet curetque, ut ab aliis eodem modo observentur.

CAPUT XXV.

DE COEMETERIIS.

§ I.

196. Fundus satis amplius pro coemeteriis praesto esse debet, cuius titulus, ac pro aliis bonis ecclesiasticis, penes Episcopum residet; clausulae vel conditiones titulo non inserantur. (C. Plen. III. 268.) Pro ecclesiis parvis saltem 4. vel. 5. jugera (acres) requiruntur, pro majoribus vel pro pluribus ecclesiis conjunctim, fundi ampliores comparari debent, id est 10, 20 vel 40 jugera, juxta statum rerum. Ecclesiae rurales generatim proprium coemeterium singulatim, ecclesiae quae in urbibus adsunt, etsi sint plures, unum tantum coemeterium, quod ideo satis amplum esse

debet, possideant. Area coemeterii dividatur in sectiones, partes quadras et fundos pro familiis. (sections, blocks and family lots.) Sectio una vel plures reserventur pro loculis singulorum, qui fundos pro familiis non possident. Sectio una vel plures, juxta circumstantias, pro pauperibus, et una vel pars unius, satis ampla pro iis, quibus sepultura ecclesiastica non debetur, reservari debent. Viae in coemeterio adsint inter sectiones, quadras et fundos singulos. Illae inter sectiones sunt satis latae puta 18—30 pedes; inter quadras circiter 5—6 pedes; inter fundos circiter 2—3 pedes. Fundi pro familiis sint circiter 20×20 , ita ut dividi valeant in duos dimidios, 20 pedes in latitudinem et 10 in longitudinem. Divisiones fiant ab agri mensore et tabulae topographicae coemeterii sunt duae. (Cap. XXVII.) Emptoribus fundorum ab Ordinario per Rectorem documentum tradetur, in quo conditiones emptionis, quibus sacrae coemeterii naturae providetur, ut infra videre est, continentur. Ut sacra coemeterii natura omnibus pateat, crux, si possibile est saxea, tantae altitudinis in medio coemeterii figuratur, ut regioni mortuorum ut signum vitae satis supereminat. Placet quoque figuram Crucifixi in ea repraesentari. Crux, ut supra dictum est, intra annum a publicatione Synodi decretorum erigenda est. Circa crucem spatium sit satis amplum pro sepeliendis sacerdotibus et religiosis. Coemeterium consecrabile non erit, antequam fundi emptores proprium documentum emptionis possidebunt, et ipsius ambitus inclusus fuerit aut muro aut sepi viva perenni (hedge.) Graviter monemus Rectores ecclesiarum, ipsis veram incumbere obligationem de coemeteriis rite ac decenter custodiendis, ne ex eorum conditione sordida aut neglecta, fideles justam conquerendi causam habeant, et suorum corpora in eis tumulare aversentur. (C. Plen. III. 319.) Quare praecipimus, ut coemeteria a herbis inutilibus saltem bis in anno, tempore vernali vel aestivali et autumnali purgentur et, ut singulis annis coemeterium magis magisque

excolatur ex pecuniis ab ipso derivatis, vel ex industria parochianorum speciali, ubi media desint. Curent Rectores, ut redditus coemeterio ipsi applicent, et ecclesiae vel scholae tantum cum consensu nostro in scripto obtainendo, postquam pecuniae pro coemeterii finibus non amplius essent necessariae.

§2.

DE TESTIMONIO SCRIPTO EMPTORIBUS TRADENDO.

197., *Kan., Church of.....,day of...., 18...*

This is to Certify, That N. N. has paid the sum of Dollars to the Rector of.....Church, at....., County of....., Kans., for Lot, in Block...., of Section...., in..... Cemetery; to have and to hold the same for burying purposes only, as set forth by the annexed rules and regulations, which are made part of this contract.

Rules and regulations :

1. After any interment shall have been made in any lot, it shall not be conveyed or sold by the owner, but become his inalienable property, and shall not be subject to execution or any process of law.
2. The remains of no one, who is not entitled to Christian burial according to the general laws of the Church and the regulations of this Diocese, can be buried in the common burying ground of the faithful.
3. However, the remains of those not entitled to Christian burial, may be buried in the Extra Section provided for unbaptized children.
4. No religious ceremonies of any kind, foreign to the Catholic Ritual, shall be allowed at any time within the Cemetery.
5. Lots shall not be used for any other purpose than for Christian burials. Owners of lots shall not sell any lot or portion of same without the consent of the local Rector, nor allow any interments to be made in them for any pecuniary remuneration.

6. Neither any interment nor disinterment can take place without a written "permit" of the Rector.

7. The grade of all lots shall be determined by the Rector, with the advice of the committee, as also the prices of lots and single graves.

8. All graves must be dug by the Sexton or men in his employ, for which a reasonable fee shall be fixed by the Rector; timely notice, however, must be given to the Sexton for digging the grave.

9. Proprietors of lots shall preserve the landmarks of the same, and keep the lots in good order at their own expense. They shall have the right to plant trees, shrubs, flowers, etc., on them. Should any of them or their roots become detrimental to any adjacent lot or avenue, or inconvenient to passengers, it shall be lawful for the Rector to remove them, or such portions, as prove inconvenient. Should any inscription, effigy or structure be deemed incompatible with the Catholic character of the cemetery, it shall be the Rector's duty likewise, to prohibit the erection thereof, or, if erected, to have it removed.

10. Proper head-stones, monuments or structures shall be placed over the graves by the proprietors of lots, or the relatives, etc., of the deceased. No wooden crosses or head-boards are permitted, except for a short time. If after twelve months they shall not have been replaced by anything more durable and more substantial, the Rector shall have them removed. No inclosures around the lots or graves are allowed. Head-stones shall not measure less than two-and-a-half inches in thickness. On the section for single graves and for paupers, wooden crosses or head-boards are allowed. All improvements, structures, etc., are to be made under the supervision of the Rector and according to his directions.

*In Witness Whereof, I, the Rector of..... Church,
have hereunto set my hand and affixed the seal of said
Church this..... day of....., 18.....*

{ Seal of
the
Church }

.....,

Rector.

N. B.—Certificates of ownership made out as stated above and properly signed by the Rector of the Church, will be acknowledged by the Bishop of the Diocese.

§3.

DE SEPULTURA ECCLESIASTICA.

198. Cadavera fidelium, sive parvolorum sive adulorum, qui pie in Christo dormierunt, juxta ritum Ecclesiae sepienda sunt. S. Sedes cadavera comburi prohibuit. Missa exequialis celebrari oportet juxta rubricas; et nisi in casu urgente vel morbo contagioso aliisve hujuscemodi causis, Sacrificium omitti non debet. Inhibeant Rectores in sepultura adulorum pompam florum usui Ecclesiae alienam. Sermones funebres locum non habeant, nisi ad arbitrium Rectoris ex causa rationabili; nec stola nec superpelliceo concionator utatur. In quantum fieri potest, sacerdos cadavera fidelium ad sepulcrum comitetur; si autem in uno casu impossibile erit, non ideo in altero quoque omittendum est. Sepulcra in coemeteriis, quae nondum fuerunt consecrata, a sacerdote pro sepeliendis benedicenda sunt; quod si sacerdos e causa rationabili corpus comitari nequeat, novis sepulcris quamprimum benedicat, nec ultra unum vel duos menses differat. In sepeliendis Fidelibus ad fidem conversis qui ante conversionem fundum proprium in alieno coemeterio habuerunt, vel quorum superstites acatholici talem possident, licet ritus ecclesiasticos adhibere, sive domi sive in ecclesia, in casibus in quibus id ob causas rationesve graves ab Ordinario interdictum non fuerit; quo in casu etiam loculis, modo tamen privato benedicendum erit. (C. Plen. III. 317. 318.)

§4.

DE SEPULTURA ECCLESIASTICA DENEGANDA.

199. Sepultura ecclesiastica deneganda est: paganis, iudeis, infidelibus, haereticis, schismaticis et excommunicatis notoriis et vitandis. Iis qui se ipsos occiderunt, nisi id

insania acciderit, et signa poenitentiae non dederint. Morientibus in duello, etsi signa poenitentiae dederint. Infantibus qui absque baptismo decesserunt. Iis de quibus publice constat, se ex sua culpa gravi sacram Communionem Paschalem non recepisse et absque signo poenitentiae abiisse. Qui notorie scandalosam degerint vitam, nec poenitentiae ullum dederint signum. Qui nomen societati secretae dederunt. Eodem modo iis, quorum funera a membris secretae societatis insignibus suis indutis comitantur. Qui morti proximi coram testibus sacramenta obstinate recusant, sicut et iis qui in coemeterio profano vel haeretico sepeliuntur ubi coemeterium catholicum prostat, nisi sint ad fidem conversi qui ante conversionem fundum pro familia in alieno coemeterio jam possederint, ut supra. In dubio consuletur Episcopus si fieri poterit; secus in partes lenitatis et misericordiae propendeat judicium. (Rit. Rom. C. Plen. II. 218. C. Plen. III. 317.) Funera quae a societatibus civicis (v. g. ignis) vel militaribus gubernii comitantur, vel militum quae in coemeterio gubernali inhumantur, inter ea, quibus sepultura ecclesiastica deneganda sunt, non comprehensa intelliguntur.

CAPUT XXVI.

DE VISITATIONE DIOCESEOS.

200. Visitatio ecclesiarum per Episcopum ab ecclesia visitanda tanquam festum celebretur tum assistentia ad Missas et Caeremonias tum maxime receptione Sacramentorum Poenitentiae et S. Communionis, ad quae Rectores parochianos quam urgenter invitent allicantque, ita ut SSimum Corpus Domini de manu Pastoris Supremi Dioeceseos recipient. Quapropter sacerdotes vicini se invicem adjuvent, assistentiamque praebeant in caeremoniis Pontificalibus peragendis, in quantum circumstantiae sinant, ita ut

omnia solemni aedificanteque modo peragi valeant, ac dies vere festivus evadat. Juxta mentem C. Plen. III. 14. ecclesiae intra fines Dioecesis per Ordinarium vel, ipso impedito, per specialem delegatum singulis trienniis visitabuntur, nisi id in nonnullis casibus saepius fieri debeat. In quantum fieri poterit, Episcopus a Decano respectivo vel, illo impedito, ab uno alterove sacerdote associetur, qui ipsi adjutorum quoad examen rerum temporalium ecclesiae impendat. Generatim occasione visitationis Sacramentum Confirmationis confertur. Ad ingressum Episcopi in urbem vel locum ecclesiae visitandae, campanae, nisi ejus adventus sero vel nocte accideret, pulsentur, ita ut fideles de adventu Pastoris Dioecesis Supremi moneantur. Receptio juxta Pontific. Rom. vel Baltimore Ceremonial, generatim ad ingressum in ecclesiam, missae celebranda causa, differatur. Ecclesia altariaque etc. ornata sint ac pro festo solemni. In quantum fieri poterit, coemeteria visitabuntur. Examinatio confirmandorum ad mentem C. Plen. III. 218 institutetur. Quoad examinationem rerum et librorum Computus etiam libelli pro pecuniis expensis (Receipts) ad manus esse debent, ut ab Episcopo examinatoribusve inspici valeant. Sacerdotes vicini inter se convenient, qui ex ipsis Episcopum ad ecclesiam proxime visitandam comitentur, sicut etiam quoad currus necessarios. Pro expensis etc. ab Episcopo hac occasione incurrrendis, ecclesiae per Rectores ad instar juris stolae provideant.

CAPUT XXVII.

LIBRI PRO ECCLESIIS HABENDI.

201. In ecclesiis apud quas Rectores resident, libri Baptizatorum, Confirmatorum, Neo-communicantium, Matrimoniorum, Mortuorum, et Status Animarum, cum approbatione Ordinarii evulgati, habeantur. Hi omnes ad normam in Rituali Rom. traditam confecti esse debent. Praeter hos

supra nominatos, habeant librum unum pro scannis in eccllesia, qui ad instar libri scamnorum Cathedralis confectus esse desideratur; librum alterum pro inscribendis ordine alphabetico nomina eorum, qui fundos in coemeterio possident, cum pretio solvendo ac soluto, additis quoque A. D. mens. ac die (date.) Chartae topographicae coemeterii ab agri mensore delineatae et confectae in cubiculo domus presbyterialis publico (parlor) ac in domo curatoris coemeterii suspendendae sunt. Inscriptiones in dictis libris fiant statim et sine dilatione cum atramento, characteribusque facile lectu.

U. I. O. G. D.

ADDENDA.

Ad Decr. 135. Si (matrimonium celebrandum) immediate sequitur missa, sacerdos praeter albam et stolam induere debet etiam planetam. (S. R. C. 1867.) Manipulo tamen super altari relicto. (Martinucci.)

Ad Decr. 144. Ampullae pro vino et aqua in sacrificio Missae vitreae esse debent. (Miss.) Aureae vel argenteae ex consuetudine tolerari possunt. (S. R. C. 1866.) Ampullas ex alia materia quam supra citata confectas, prohibemus.

APPENDIX.

I.

PRIVILEGIUM QUOAD RECITATIONEM DIVINI OFFICII.

Ex speciali privilegio se. me. Pii IX. 12. Jul. 1853.
sacerdotes hujus Dioecesis Matutinum cum Laudibus ab
hora duodecima, id est a meridie diei praecedentis, anticipare valent.

II.

§ I.

(For the Third Sunday in October.)

ACT OF CONSECRATION TO THE SACRED HEART OF JESUS.

Approved by Decree of the Sacred Congregation of Rites, April 22, 1875.

O Jesus! my Redeemer and my God! Notwithstanding the great love Thou hast for men, for whose redemption Thou hast poured out all Thy precious blood, Thou art but little loved by them; Thou art even grievously offended and outraged by them, especially by blasphemy and the profanation of holy feasts! Ah! would that I could make to Thy Divine Heart some satisfaction, would that I could repair that great ingratitude and want of thankfulness which Thou receivest from the great majority of these same men! Oh, that I could show Thee how much I desire to make a

return of love to that adorable and most loving Heart, and to honor It in the sight of all men, and also to increase Thy glory more and more! Oh, that I could obtain from it the conversion of sinners, and arouse from their indifference so many others who, though they have the happiness to belong to Thy Church, have not at heart the interests of Thy glory and of the Church, Thy Spouse! Oh, that I could obtain from It that those Catholics, who will show themselves such by many external acts of charity, but, obstinately clinging to their own opinion, refuse to submit to the decision of the Holy See, or cherish sentiments at variance with its teaching, would look to themselves, and come to the conviction, that he who refuses to hear the Church in everything, refuses to hear God who is with her!

In order to attain these holy results, and also to obtain the triumph and lasting peace for Thy Immaculate Spouse, the happiness and prosperity of Thy Vicar on earth; in order to obtain the fulfillment of his holy intentions, and also that the members of the clergy may sanctify themselves more and more, and may be pleasing in Thy sight; for so many other intentions, also, which Thou, O my Jesus, knowest to be conformable to Thy divine will, and which help in some way to the conversion of sinners and to the sanctification of the just; in order that all of us may one day make sure the eternal salvation of our souls; in fine, because I know, my Jesus, that I shall thus be doing a thing very pleasing to Thy most tender Heart; prostrate at Thy feet, in the presence of Mary most holy and of the whole celestial court, I acknowledge solemnly, that by every title of justice and gratitude I belong wholly and only to Thee, my Redeemer Jesus Christ, only source of all good, both in my body and my soul, and in union with the intention of the Sovereign Pontiff, I consecrate myself to that most Sacred Heart, myself and all that I have; I wish to love and serve it alone with all my soul, with all my heart, with

all my strength, making Thy will mine and uniting all my desires to Thine.

Lastly, as a public token of this consecration which I make, I declare solemnly to thee, O my God, that, in future, to the honor of the same Sacred Heart, I wish to observe, according to the laws of the Church, all the feasts of obligation and to procure their observance by all those, over whom I have any influence or authority.

Placing together in Thy amiable Heart all these holy desires and resolutions, with which Thy grace inspires me, I trust that I may thus be enabled, to make some atonement to It for the many insults, It receives from the ungrateful children of men, and find happiness for my own soul and for the souls of all my neighbors, in this life and in the next. *Amen.*

§2.

(For the First Friday of the Month.)

AN ACT OF ATONEMENT TO THE SACRED HEART OF JESUS.

Adorable Heart of Jesus ! glowing with love for us, and inflamed with zeal for our Salvation ! O Heart ! ever sensible of our misery, and infinitely rich in mercy to heal the wounds of our souls ! Behold us humbly prostrate before Thee, to express the sorrow that fills our hearts at the thought of the coldness and indifference, with which so many ungrateful Christians requite the numberless benefits, which Thou hast conferred upon them. With a deep sense of the outrages, that have been heaped upon Thee, we come to make a solemn reparation of honor to Thy most sacred Majesty.

We know, O dear Redeemer ! that the multitude of our own sins overwhelmed Thy Heart with bitterness ; that the weight of our iniquities pressed down Thy face to the earth in the Garden of Olives, and caused Thee to expire in anguish and agony on the Cross. But now, repenting and sorrowful, we cast ourselves at Thy feet, and implore forgiveness.

Adorable Heart of Jesus ! source of true contrition ! impart to our hearts the spirit of penance, and to our eyes a fountain of tears, that we may bewail our sins, and those of the whole world. Pardon, O merciful Jesus ! all the insults, reproaches and outrages offered to Thee through the course of Thy life, and during the days of Thy bitter Passion. Pardon all the irreverences and sacrileges, which have been committed against Thee in the Sacrament of Thy love, from its first institution. Oh ! that we could blot them out with our tears and with our blood.

Divine Jesus ! accept the ardent desire we now enter-

tain, and our holy resolution ever to love and honor Thee in the most Adorable Sacrament of the Altar, thus to repair, by a true conversion of heart and zeal for Thy glory, the negligence and ingratitude, by which we have grieved Thy most Sacred Heart. Be Thou, O compassionate Jesus! our Mediator with Thy Heavenly Father, whom we have so grievously offended. Strengthen our weakness, confirm our resolution, and with Thy charity, humility, meekness and patience, cover the multitude of our iniquities. Be Thou our support, our refuge and our strength, that nothing may ever separate our hearts from Thee.

Amen.

§3.

(*Für den Dritten Sonntag im October.*)

WEIHEGEBET ZUM HEILIGSTEN HERZEN JESU.

O Jesu, mein Erlöser und mein Gott, ungeachtet deiner grossen Liebe zu den Menschen, für deren Erlösung du all dein kostbares Blut vergossen, wirst du von ihnen so wenig wiedergeliebt, ja sogar verachtet und beleidiget, namentlich durch die Gotteslästerungen und die Entheiligung der Feiertage. Ach könnte ich doch deinem göttlichen Herzen irgend eine Genugthuung leisten ! Könnte ich den schnöden Undank, welcher dir von der Mehrzahl der Menschen zu Theil wird, in etwas sühnen ! Ich wünschte dir beweisen zu können, wie sehr ich verlange, vor aller Welt dein anbetungswürdiges und liebervolles Herz wieder zu lieben und zu verehren, und dadurch nach Kräften deine grössere Ehre zu fördern. Ich möchte durch dasselbe die Bekehrung der Sünder erlangen, und den geringen Eifer so vieler Anderer wieder entflammen, welche zwar so glücklich sind deiner Kirche anzugehören, aber dennoch kein Herz haben, weder für dich und deine Ehre, noch für deine Braut, die heilige Kirche. O, könnte ich auch von diesem göttlichen Herzen die Gnade erlangen, dass auch jene, welche zwar durch manche Werke der christliche Liebe sich immer noch als katholische Christen zu erkennen geben, allein zu sehr auf ihrem Urtheil bestehen, und den Entscheidungen des heiligen Stuhles sich nich unterwerfen wollen ; oder Meinungen hegen, die von dem unfehlbaren Lehramte verworfen sind, endlich in sich gehen, und zu der Erkenntniss gelangen, dass, wer nicht in Allen die Kirche höret, Gott selber, welcher allezeit bei der Kirche ist, den Gehorsam versagt. Ich möchte ferner erflehen den Triumph und beständigen Frieden der Kirche, deiner makellosen Braut, Heil und Segen und Erfüllung aller frommen Wünsche deines Statt-

halters auf Erden, immer grössere Tugend und Heiligkeit der Priester der Kirche. In all diesen frommen Meinungen und in Vereinigung mit deinem göttlichen Absichten zur Bekehrung der Sünder, Heiligung der Gerechten und Erlangung der ewigen Seligkeit für uns alle, und endlich, weil ich weiss, deinem göttlichen Herzen dadurch wohlzugefallen, hingeworfen zu deinen Füssen, in Gegenwart der aller-seligsten Jungfrau und des ganzen himmlischen Hofes, lege ich hiermit das feierliche Bekenntniss ab, dass es höchst billig und gerecht ist, dir gänzlich und allein anzugehören, O Jesu, mein Erlöser, du einzige Quelle alle Güter meines Leibes und meiner Seele, und in Vereinigung mit der Meinung des heiligen Vaters, weihe ich mich selbst, und Alles, was mein ist, diesem heiligsten Herzen, das ich allein zu lieben, dem ich allein mit meiner ganzen Seele, mit meinem ganzem Herzen und allen meinen Kräften zu dienen entschlossen bin, indem ich deinem Willen zu dem meinigen mache, und alle meine Wünsche mit den deinigen vereinige.

Um endlich diese Weihe meines Herzens öffentlich zu bekunden, betheuere ich feierlich vor dir, O mein Gott, in Zukunft zu Ehren deines göttlichen Herzens die gebotenen Festtage nach den Vorschriften der Kirche zu feiern, und für deren Heiligung auch bei Jenen sorgen zu wollen, auf welche ich durch Amt oder Stellung Einfluss ansüben kann.

Indem ich nun diese heiligen Wünsche und Entschlüsse, sowie deine Gnade sie mir eingegeben, in dein liebenswürdigstes Herz vereint niederlege, hoffe ich demselben einen kleinen Ersatz bieten zu können für die zahllosen Beleidigungen, welche der Undank der Menschenkinder ihm zufüget, und so für meine und aller meiner Mitmenschen Seele, Heil und Segen zu erlangen für Zeit und Ewigkeit.
Amen.

§4.

(*Für den Ersten Freitag im Monate.*)

GEMEINSCHAFTLICHE ABBITTE.

Anbetungswürdigstes Herz unseres Erlösers ! edelstes, heiligstes und liebenswürdigstes aller Herzen ! wir werfen uns als reumüthige Sünder vor Dir nieder, um deine unendliche Erbarmung und Liebe anzuflehen, und um Dir vor Himmel und Erde wegen unserer Vergehungen demüthige Abbitte zu leisten. O Jesus, Sohn des lebendigen Gottes, was hat nicht Alles deine Weisheit erfunden, und deine Liebe unternommen, um alle Menschen glücklich und selig zu machen ! Wie unausprechlich viel hast Du für uns gethan und gelitten ! Und nachdem Du dein ganzes Leben unserer Wohlfahrt geweihet und Dich am Kreuze für unsere Sünden geopfert hast, willst Du noch täglich unblutiger Weise für uns geopfert werden, um in dem allerheiligsten Sacramente des Altars als Gott und Mensch wirklich, wahrhaft und wesentlich mitten unter uns zu wohnen, um uns mit deinem heiligen Fleische und Blute zu ernähren, uns mit Dir auf's innigste zu vereinigen, um uns die Schätze deiner Gnade in reichster Fülle zu spenden ! Wie unendlich gross sollte nicht unser Dank und unsere Gegenliebe für so unaussprechliche Wohlthaten sein ! Allein während dein göttliches Herz in dem wunderbaren Geheimnisse deiner Liebe sich zur Beglückung des Menschen erschöpft, erschöpfen auch diese sich, um Dich zu beleidigen, und deine unbegrenzte Liebe mit grenzenlosen Undanke zu erwiedern. So viele Un- und Irrgläubige, die in der Blindheit ihres Herzens das heilige Sacrament deiner Liebe nicht erkennen, und Dich in demselben verachten, entweihen und lästern, und selbst so viele Gläubige, die deine Liebe nur mit Kälte und Gleichgültigkeit vergelten, ohne Ehrfurcht in deinem heiligen Tempel erscheinen, wenig nach Dir ver-

langen, selten, und dann noch ohne entsprechende Vorbereitung, zu deinem heiligen Tische gehen, oder die sich wohl gar vermessnen, mit einem sündhaften Gewissen Dich zu empfangen, und also durch ihre Bosheit das Brod des Lebens in ein tödtliches Gift verwandeln, und es zum Siegel ihrer ewigen Verwerfung machen ! O Jesu, Du guter Hirt, der Du dein Leben für us hingegeben hast, wie sehr muss dieser Undank und der Verlust so vieler Seelen dein liebreiches Herz verwunden ! Gern möchten wir durch Thränen und Busswerke diesen Schmerz von Dir nehmen, und Dir für all diese Unbilden genugthun ! Aber ach, wir selbst sind Sünder und haben zu deinem Leiden so Vieles beigetragen ! Daher können wir nur zu deiner grossen Barmherzigkeit und deinen unendlichen Verdiensten unsere Zuflucht nehmen, und mit Demuth und Zerknirschung Dir zurufen : Verschone uns, O Herr ! verschone dein Volk ! Gedenke, dass Du uns nicht verwerfen kannst, ohne dass der Werth deines Blutes an uns verloren gehe ! Zwar sind wir deiner Erbarmung nicht würdig ; allein Du hast kein Wohlgefallen an dem Untergange der Seelen, und so lange wir die Zufluchtsstätte der Sünder, dein mildreichstes Herz geöffnet sehen, können wir an deiner Barmherzigkeit nicht zweifeln. So erbarme Dich denn, O Jesu, und verzeihe alle Unbilden, Entweihungen und Lästerungen, die gegen das grosse Geheimniss deiner Liebe von uns und allen Menschen irgend verübt worden sind ! Mögen unsere Augen sich in Thränenbäche verwandeln, mögen sie Tag und Nacht fliessen und keinen Trost vernehmen, weil dein liebreichstes Herz, O Jesu, verwundet ist, verwundet von denen selbst, die es am meisten hätten lieben, und verehren sollen ! Zum Ersatze für alle Dir zugefügten Unbilden opfern wir Dir auf alle Verdienste deines bittern Leidens, und das theure Blut und Wasser, das aus deiner heiligen Seitenwunde geflossen ! wir opfern Dir alles Lob und alle Ehre, welche de neun Chöre der himmlischen

Geister, und alle deine Auserwählten jetzt und ewig Dir darbringen werden. In Vereinigung mit ihnen wollen wir von nun an dein Lob verkünden und Dich so oft lobpreisen, um Verzeihung bitten, ehren und lieben, als unsere Pulsadern schlagen und das Blut in unsfern Herzen sich bewegen wird. Möchte künftig auf Erden Niemand mehr Dich entehren, um mit einem Munde Dir ewig zu singen: "Gepriesen und verherlicht sei ohne End, das süsseste Herz Jesu im heiligsten Sacrament!"

III.

REGULATIONS IN REGARD TO THE MARRIAGE DISPENSATIONS TO BE OBSERVED BY THE REV. CLERGY.

1. Dispensations are granted by the Bishop, either by authority of the Holy See (Papal dispensation) or by his own authority as Ordinary of the Diocese.
2. The cases of most frequent occurrence, requiring Papal dispensations are, *a*, Blood Relationship and affinity; *b*, Disparity of Worship and *mixtae religionis*; *c, criminis*; *d, sanatio in radice*.
3. For Papal dispensations no fee is to be asked as such, but by way of alms a certain amount will be demanded, varying according to the greatness of the dispensation and the financial standing of the petitioners; “*injuncta aliqua congrua eleemosyna*.” From parties exempt from supporting the Church on account of poverty, no such alms shall be required.
4. The alms to be imposed are: *a*, for dispensation in first degree of affinity, or in second of consanguinity, from ten to twenty-five dollars, according to circumstances; *b*, for dispensation in the other cases, from five to fifteen dollars, according to circumstances.
5. Dispensations granted by Episcopal authority, in regard to forbidden time or publication of bans: For dispensation from one proclamation, \$2; from two, \$4; from all three, \$5, will be asked as a fee.
6. The alms etc., must be sent with the letter of application for dispensation, and all such applications whether addressed to the Bishop’s Chancery, or to the Bishop personally, must be in writing with the word “Chancery,” on the corner of the envelope. If dispensation be not granted, the alms or fees will be returned.

IV.

I.....
about to marry.....
do faithfully promise that I will never, by word or act,
offend, oppose, or hinder.....in the
profession of the faith or the practices of the duties pre-
scribed by the Catholic Church; and if our marriage be
blessed with children, I likewise faithfully promise to bring
them up, to the best of my ability, in the profession of the
faith and in the practice of the religious duties, prescribed
by that Church.

.....

I, the undersigned, do hereby certify that.....
.....signed the foregoing in my presence, and
for reasons assigned in petition herewith sent, I recommend
that the dispensation be granted.

Given at.....this.....day of
.....18....

.....
Rector of.....Church.

INDEX RERUM ALPHABETICUS.

Numerus Decretum Indicat.

A

- Absentia, 89. 90.
Absolutio, 106. 173.
Absolutio a censuris, 106.
Absolutio a clericorum jura-
mento, 21.
Acatholici, 102. 138. 139. App.
IV.
Account books, 60. 61. 187.
Act of Atonement, 156, App.
II.
Addenda, pag. 106.
Adjutores Rectorum, 34. 71.
Adoratio XL. horarum, 147.
Aedificia ecclesiastica, 46. 57.
59. 178.
Aeditui, 47. 182. 183.
Aes alienum, 47. 48. 50. 51. 52.
Affines sacerdotum, 88; vide
famula.
Alumni Seminarii, 21. 132. 184.
185.
Altare, 144.
Agnitio pecuniarum, (notes),
57.
Ampullae ad missam vide Ad-
denda. pag. 106.
Anarchismus, 159.
Ancilla sacerdotum, vide famula.
Annotationes facienda, 107.
109. 187. 189. 201.

- Annual financial report, 20.
187. 188. I. II. III. IV.
Antiphona B. M. V. 153.
Apostolatus Orationis, 170.
Aqua baptismalis, 98. 101. 105.
Arca ferrea in tabernaculo, 144.
Archivum Dioecesis, 95.
Archivum pro ecclesia, 57. 180.
Armarium pro oleis sacris, 98.
131.
Aspersio aquae lustralis, 111.
Assistentia populi ad missam.
113. 185.

B

- Banna matrimonii, 133. 140.
Baptismus, 98. 100. 101. 102.
103. 104. 106.
Barba, 87.
Benedictio, 145. 146.
Benedictio nuptialis, 135.
Benedictio mulieris, 148.
Biblia, 157. 159.
Bibliotheca parochialis, 164.
Bona ecclesiastica, 20. 176. 177.
Bursa, 118.

C

- Caeremoniae, 100. 101. 106.
113. 117. 118. 145. 146. 147.
Calendarium Dioeces., 85.

- Calices, 99. 144.
Candelae, vide luminaria.
Candelabra, 144.
Cantus, 111. 153.
Casus reservati, 138. 141. 173.
190.
Catechismus, 161.
Cathechismus Rom., 159.
Catechizatio, 120. 134. 161.
163. 195.
Cathedraticum, 63. 64. 65. 66.
179. 180.
Cauponae, 91.
Causae matrimoniales, 135. 141.
Cautiones matrimonii, 139.
Censurae, 39. 40. 47. 51. 53.
71. 106. 138. 140. 141. 158.
190.
Cerei, vide luminaria.
Cerevisia, 168.
Chances, 181.
Choreae, 167. 168. 169.
Chrismale, 144.
Ciborium, 118. 144.
Claves, 98. 115.
Clerus dioecesanus, 21. 22. 23.
24.
Coemeteria, 188. I. II. 196. 197.
Cognatio spiritualis, 103. 109.
Collare Romanum, 87.
Collationes theologicae, 28. 29.
30.
Collectae, 41. 180. 181.
Color stolae, 117. 118.
Coma, 87.
Commemoratio solemnis Defunctorum, 152.
Commissio scholarum, 191. 193.
194.
Communio, 119. 123. 124.
Communismus, 159.
- Concentus musici, 41.
Concio, 147. 151. 152. 157.
158. 198.
Concursus, 10.
Confessarii, 125. 126. 127.
128. 129. 130.
Confessionalia, 126.
Confirmandi, 109.
Confirmatio, 108. 109.
Confiteor, 111.
Consanguinei sacerdotis, 88.
Consecratio, 158. App. II., 196.
Contractus, 178.
Contubernii cohonestatio, 136.
Coronides lignae, 144.
Credentia, 144.
Credo, III, 113.
Crematio Defunctorum, 198.
Crucifixus, 118. 144. 196.
Cubiculum, 77. III. 118.
Cum magnopere, 3.
Curia judicialis, 186.

D

- Debita personalia, 94.
Debitum conjugale, 134.
Debitum ecclesiae, 75.
Decani, munia, 19. 20. 28. 30.
31. 61. 62. 161. 200.
Decaniae erectio, 11.
Dedicatio ecclesiarum, 154.
Defectus salari, 73. 74. 75.
Defensor matrimonii, 3.
Defunctorum solemnis commemoratio, 152.
Delineationes vide plans.
Deposita pecunia, 48. 49.
Directions for keeping Church accounts, 188.
Discrepantia Rectorem inter et aedituos, 183.

Dispensationes matrimoniales,
142. 143, Append. III. IV.
Divisiones coemeterii, 196.
Divortium, 141.
Domicilium et quasi-domicilium
nupturientium, 135.
Dominica dies, 155.
Domus presbyteralis, 77. 78.
136. 189.
Domus privata, 90. 136.
Donaria sacerdotum, 84.

E

Ebrietas, 91.
Ecclesia, 12. 13. 14. 15. 16. 17.
38. 49. 54. 57. 59. 63. 94.
100. 111. 133. 134. 144. 179.
187. 189. 194.
Educatio prolis catholica, 190.
191.
Ephemerides, 86. 164.
Epistola, 111.
Equorum cursus, 91.
Erectio ecclesiae, 178.
Erectio scholae, 190.
Eucharistia, 110. 114. 117. 118.
Evangelium legendum, 111.
157. 158.
Examen clericorum, 26. 27. 184.
Examen magistrorum scholae,
192.
Examen nupturientium, 134.
Examen scholarium, 192. 193.
195.
Examinatio librorum computus,
20.
Excommunicatio, vide censura.
Excursions, vide picnic.
Executores testamenti sacer-
dotis, 95.
Exemptio Regularium, 96. 97.

Exercitia Mariana, 151.
Exercitia sacerdotum spiritua-
lia, 85.
Exercitia Quadragesimalia, 151.
Exequiae, 72. 198.
Expensae, 45. 64. 78. 179.
194.
Expositio SSmi, 145. 146.
Extrema Unctio, 131.

F

Facultates dioecesanae, 42.
Fairs, vide festivitates profanae.
Familia affinium, 88.
Famula sacerdotis, 88.
Fee simple, 176.
Festa, 155. 178.
Festivitates profanae, 166. 167.
168. 169.
Festum dedicationis, 154.
Fidei propagatio, 170. 180.
Fides catholica, 159.
Flores, 115. 144. 198.
Fons baptismalis, 98. 105.
Fundatio missarum, 56.
Fundus, 176. 196. 198.
Funera, 198.

G

Gas, 150.
Gaza pro sacerdotibus infirmis,
79.
Gaza pro sacerdotibus lapsis, 82.
Gloria, 111. 113.
Gongs, 144.
Gossypium, 144. 149.
Gradus altaris, 144.

H

Haeresis, 159. 173.
Herbae inutiles, 196.

- Hora statuta, 100. 111. 125.
161.
Hostiae, 116.
- I**
- Impensa, 62.
Incardinatio sacerdotum, 22.
23. 24. 25.
Incensatio, 156.
Indi, 180.
Indifferentismus, 159.
Infantes baptizandi, 100. 102.
Infantiae sacrae festum, 170.
Infantiae sacrae societas, 170.
Infirmi, 79. 95. 131.
Inventaria, 189.
Iuventus, 168. 169. 175.
Ite missa est, 111.
- J**
- Judicia ecclesiastica, 3.
Jura stolae, 67. 70. 71.
Juramentum coram magistratu,
92.
Jurisdictio, 127.
- K**
- Kerosene, 149. 150.
- L**
- Laici, 176. 182. 183.
Lampas, 144. 150.
Lard, 150.
Ledger, 187.
Libelli, (vouchers) 200.
Libertas conscientiae, 128. 140.
App. IV.
Libri boni et mali, 164.
Libri pro ecclesiis, 107. 109.
165. 187. 189. 201.
Libri rationis, 60. 61. 187.
- Licentia, 178.
Ligamen, 135. 141.
Limites parochiae, 14. 15. 16.
17.
Lingua anglica et germana,
184.
Lingua latina, 98.
Lingua vernacula, 98. 111.
121, 156. 157. 158.
Lintamenta sacra, 144.
Liquores ardentes, 168.
Litteras privatas, 95.
Loculi in coemeterio, 196.
Loculi in sacristia, 144.
Luminaria liturgica, 112. 121.
148.
Luminaria non liturgica, 149.
Lunula, 144.

M

- Magistrae, vide organistae; 88.
Magistratus civilis, 92. 137.
138.
Magistri scholarum, 191. 192.
195.
Magnetismus, 159.
Manipulum, vide Addenda,
pag. 106.
Mantile vel mappae, 119.
Masculi, 108.
Matrimonii celebratio Fidelium,
135. 140.
Matrimonia mixta, 139. 140.
Matrimonii profanatio, 137.
Matrimonii celebratio prohibita,
136. 137. 138.
Media ecclesiae sustendandae,
179.
Medicina, 91.
Meditatio quotidiana, 85.
Mensa nummularia, 49.

Mensis defunctorum, 152.
Mercaturam facere, 94.
Ministellus haereticus, 137. 138.
Missa, 85. 111. 113. 135. 198.
Missiones, vide paroeciae.
Missionis exercitia, 160.
Moderator, 3.
Moniales, 124.
Mundities, 59. 99.
Musica, vide vespertas.
Mysteria fidei, 134. 159. 161.
163.

N

Nativitas D. N. J. C., 111.
155. 180.
Negotiatio, 94.
Neo-conversi, 106. 163.
Nigritae, 180.
Nomen, 104. 109. 143. 144.
Nupturientes, 133. 134. 140.
Nutritii orphanorum, 186.

O

Oblationes, 38. 67. 69. 70. 71.
84. 177.
Obstetrics, 101.
Olea, 149. 150.
Olea sacra, 98. 105. 131.
Oratio funebris, 198.
Ordinarius, 13. 15. 16. 22. 26.
28. 35. 41. 43. 44. 47. 48.
50. 51. 53. 54. 55. 57. 66.
73. 74. 75. 89. 92. 135.
137. 138. 140. 141. 161.
168. 172. 173. 175. 177.
178. 181. 182. 185. 187.
189. 190. 191.
Ordinis gratia, 132.
Ordinis sacramentum, 132.

Organistae, 88.
Organum, 111.
Orphani, 186.
Orphanotrophium, 186.

P

Pannus cereatus, vide chris-
male.
Paramenta, 144. 149. pag. 106.
Parentes vel alii in eorum loco,
186. 190.
Parochiani, 14. 15. 17. 18.
Paroeciae, 12. 13. 14. 15. 16.
17.
Particulae consecrandae, 116.
Pascha, 180. 185.
Patena cum manubrio, 119.
Patrini, 103. 109.
Patrocinium, 155.
Pauperes, 67. 179. App. III.
Pecuniae, 44. 45. 48. 49. 51.
54. 67. 94. 187.
Pecunia propria, 51. 78.
Personae religiosae vel hones-
tae, 98.
Picnics, vide Festivates Pro-
fanae.
Planeta ad matrimonium, vide
Addenda, pag. 106.
Plans and Specifications, 178.
Poenitentia imponenda, 130.
Poenitentiae Sacramentum, 126.
Praeceptum Paschale, 119.
Praedicatio, vide Concio.
Praelatus Regularis, 56.
Presbyteri, vide Sacerdotes,
Rectores.
Probate Court, 186.
Proclamatio Bannorum, 133.
Procurator, 3. 94.
Profanatio Sacramenti, 137.

Professio Fidei, 106.
Propagatio Fidei, 170. 180.
Pueri, 120. 121. 122. 129.
132. 161. 162. 170. 175.
Pyxis, 118.

Q

Quadragesima, 151.
Quadraginta Horarum adoratio, 147.
Quasi-domicilium, 135.
Quasi paroecia, 17.
Quatuor Tempora, 129. 185.

R

Rectores, 32. 33. 34. 35. 36.
38. 39. 40. 41. 44. 47. 48.
49. 50. 51. 52. 53. 54. 55.
56. 57. 58. 59. 60. 61. 62.
65. 83. 77. 97. 99. 100. 108.
132. 133. 140. 161. 164. 165.
177. 183. 185. 186. 187. 189.
194. 195. 197.
Reditus ecclesiae, 73. 74. 179.
190. 188. I.
Reditus coemeterii, 179. 196.
Reditus personales, 64.
Relatio annua, 45. 187. 188. I.
II. III. IV.
Religiosi, 23. 96. 97. 192. 196.
Reliquiae SS, 144.
Remotio consultorum, 9.
Remotio Rectorum et Sacerdotum, 33. 36. 60. 61. 62.
Renovatio fontis baptismalis, 105.
Renovatio paramentorum, 189.
Renovatio SSmi, 116.
Renovatio supellectilis domus presbyteralis, 78.
Res ecclesiasticae, 46.

Res politicae, 93.
Retractatio facienda, 138. 140.
Rituale Rom. vel Excerpta, 98.
Robigo, 144.
Rosarium, 85. 153.

S

Sacerdotes, 21. 22. 24. 25. 26.
38. 39. 40. 42. 44. 46. 47.
48. 49. 50. 51. 52. 53. 59.
60. 64. 67. 70. 71. 72. 76.
79. 80. 81. 82. 83. 84. 88.
89. 90. 92. 93. 94. 95. 103.
104. 125. 126. 127. 128. 131.
132. 137. 170. 177. 181. 196.
Sacerdotes extranei, 25. 83.
Sacerdotes lapsi, 82.
Sacerdotes vagi, 83.
Sacculum parvum, 98. 118.
Sacraenta, 98. 140.
Sacrarium, 98.
Sacristae, 98.
Safe in tabernaculo, 144.
Safe tamquam archivum ecclesiae, 57.
Salarium, 73. 74. 75. 76. 197.
Sanctorum nomina, 104.
Scamna, 18. 144. 179.
Schedulae, 108. 171.
Scholae catholicae, 190. 195.
Scholae Dominicanae, 161.
Scholares, 190.
Scriptura Sacra, 157.
Sedes supinae, 144.
Seminaristae, vide Alumni.
Seminarium, 184.
Sepultura, 198. 199.
Sera, 98.
Sigillum confessionis, 128.
Socialismus, 159.
Societates operariorum, 175.

- Societates honestae, 170. 171.
172.
Societates inhonestae, 173. 174.
175.
Sorores, vide Religiosi, 181.
Spatium liberum, 179.
Subscriptions, 76. 178. I. II.
Subsidium sacerdotum infirmorum, 81.
Stationes Viae Crucis, 151.
Status Animarum Liber, 165.
201.
Stipulatio, 67.
Stola, 118. 126.
Stolae jura, 67. 70. 71.
Studium, 86.
Substituti, 71. 73.
Suggestus, 144.
Supellec sacra, 144. 189.
Supellec domus presbyteralis,
78. 189.
Supellec scholae, 189.
Superpelliceum, 98.

T

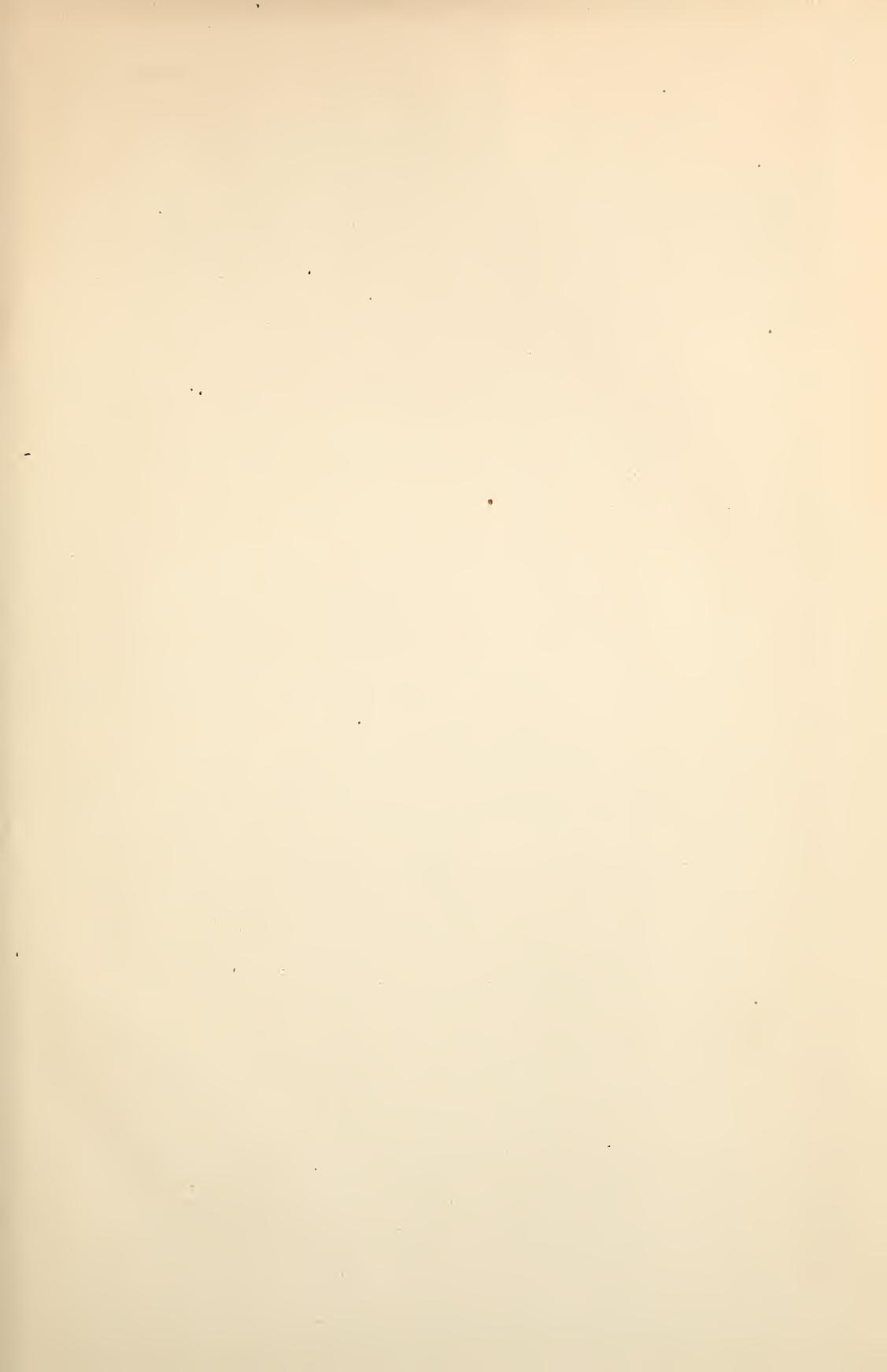
- Tabernacula, 98. 144.
Telephona, 78.
Tela stragula, 144.
Testamentum, 95. 131.
Theatra, 91.

- Thronus expositionis, 98. 144.
Tintinnabula, 144.
Titulus bonorum ecclesiastico-
rum, 176. 177.
Tribunalia civilia, 92. 186.
Tuitiones contra ignem et tur-
bines, 57. 189.

V

- Vacatio, 162. 185.
Vagi ad matrimonium, 135.
Vas aquae benedictae, 144.
Vasa sacra, 98. 99. 144.
Venia Episcopi, 38. 41. 47. 48.
50. 51. 53. 55. 56. 75. 78.
83. 84. 89. 92. 94. 97. 100.
127. 137. 168. 177. 178. 181.
190. 196.
Venia Decani, 161.
Vestes sacrae, 144.
Vestes sacerdotum, 87.
Via crucis, 151.
Vicarii Foranei, vide Decani.
Vinum, 168.
Visitatio Infirmorum, 131.
Visitatio Dioecesis, 200.
Visitatio Parochiae, 165.
Vocatio ad statum sacerdotalem
vel religiosum, 132.

CATHOLIC THEOLOGICAL UNION

3 0311 00103 6099

BX 838 .L42 1887

Catholic Church. Diocese of
Leavenworth (Kan.). Diocesan

Synodus Dioecesana
Leavenworthensis Secunda

BX 838 .L42 1887

Catholic Church. Diocese of
Leavenworth (Kan.). Diocesan

Synodus Dioecesana
Leavenworthensis Secunda

3 0311 00103 6099